

BİRİNCİ BÖLÜM

O adamı ilk defa babasının cenazesinde görmüştü. Bir daha görebileceğini de hiç sanmazdı. Ama şu anda uzun boyu ve koyu siyah saçlarıyla karşısındaydı, otuzlu yaşların ortalarındaki bu adam.

Kendisinden sadece beş yaş büyük olan iki yıllık üvey annesi o adamı öylesine esir etmişti ki cenaze töreni süresince Colly bu adamın kim olduğunu bile öğrenememişti. Genç adam sonra taziyette bulunmak üzere Colly'ye yönelmişti, ama bu sefer de karşısına çıkan bir dostu onu engellemiştir.

"Silas Livingstone," diyerek isminin ne olduğunu söylemişti Colly'ye. Colly onun ismini önceden bilmiyordu ama genç adam Colly'nin kini biliyordu belli ki. "Eğer beş dakika beni bekleyebilirsiniz sizinle ben mülakat yapacağım."

"Meşgulseniz ben başka bir zaman gelebilirim...?" Bir şekilde buradan çıkabilirse bir daha buraya dönmeyeceği muhakkaktı.

"Hayır hayır," dedi genç adam. "Sizi birazdan alacağım"

Bir anda üçten fazla iş yaptığı belli olan sekretere dönerek, "Bekleyebileceğim başka bir yer var mı," diye sordu.

"Burası daha iyi. Bay Livingstone o kadar meşguldür ki, fırsat bulup sizi çağırdığı zaman karşısında olmanızı ister."

Colly, bekleyeceği bu süre içinde birazdan yapacağı iş görüşmemin ayrıntıları için kendisini hazırlamalıydı.

Genç adam Livingstone Şirketler grubunun başkanıydı ve kendisine çok dil bilen deneyimli bir yönetici sekreteri arıyordu. İlanda gösterilen ücret gerçekten son derece cazipti ve bu işi alabilirse içinde olduğu zorlukları aşacağı muhakkaktı.

İlanı bir daha düşündü. "Çok dil bilen yönetici sekreteri," aranıyordu. Bunun zor bir tarafı olmamalıydı. Daktilosu vardı. Her ne kadar uzunca bir zamandır kullanmıyor da olsa; Fransızca ve İtalyancasından emindi. İspanyolca ve Almancası da yok sayılmazdı. Çok dilden bahseden herkes bu kadarıyla yetinmesini bilmeliydi. Onun moralini bozan Ellen Rothvell'in haliydi. Kadın telefonla konuşurken steno ile not alıyor ve önündeki bilgisayardan çıkış aldığı bir yazıyı dosyalıyordu ve yüzündeki gülümseyen ifade, bütün bunlardan hiç rahatsızlık duymadığını gösteriyordu. Kadın aya-ğa kalksa, bir ihtimal kışına bağlanmış bir süpürgeyle yürüdüğü yolları bile temizliyor olabilirdi.

Colly kendini düşündü, bildiği yabancı dillerin dışında, bunların hiçbirini yapma beceri ve deneyimi yoktu onun. İyisi mi kendini müşkül durumda bırakmadan buradan bir mazeret bulup ayrılmalıydı. Tam harekete geçmek üzereyken bu işe ihtiyacı olduğunu düşündü. Birkaç gün sonra bavulları kapıya konabilir ve evsiz barksız kalabilirdi. Evet, yaşamı boyunca tek kuruş kazanmamıştı ama şimdi ancak çok ciddi bir aylık kazançla ayakta kalabilecek bir konumdaydı, şansını denemeliydi.

Babası vasiyetini bu şekilde yapmamış olsaydı, bütün bunlar başına gelmeyecekti. Tüm varlığını yirmi sekiz yaşındaki ikinci karısı Nanette'ye bırakırken, yirmi üç yaşındaki kızına zırnık bırakmamıştı. Malını mülkünü kime bırakacağı ile ilgili kararı vermekte serbestti elbette. Ama öz kızın büyüdüğü evden bile mahrum bırakması hiç de adil görünmüyordu Colly'ye.

Babası üyesi olduğu kulübün resepsiyonunda çalışan genç kadını eve getirdiğinde Colly biraz şaşırmıştı ama babasının bu kadar gençleşmiş ve canlanmış olduğunu görmek memnun da etmişti onu Annesi Colly sekiz yaşındayken ölmüştü ve babası o gün bugün kendisini bir şekilde oyalayabilecek birini bulmamıştı.

Ama bu sevinci fazla uzun sürmemişti. Nanette babasından kırk yaş ufaktı. Eve geldiğinde evdeki kıymetli eşyaların envanterini yapan bir hali vardı. Annesinin bile Joseph diye hitap ettiği babasından Joey diye bahsediyordu.

Colly, babasının yıllar boyu ihmal edilmiş bazı ihtiyaçlarını bir süre olsun karşılayacak bir kadın olarak gördüğü Nanette'ye bir tepki göstermemiştir elbette.

Ama ne zaman ki bu kadın, parmağındaki zümrüt yüzüğü Colly'ye gösterirken babası da ona, "Biz evleniyoruz," demişti o zaman Colly'nin bu ilişkiye olan hoşgörüsü de bitmişti. Aslında babasının boynuna atlayarak kutlaması gerekirdi bu haberi.

Oysa Colly sadece, "Memnun oldum," demekle yetinmiş ve eklemişti. "Artık Nanette bu evin sorumlusu olacağına göre ben de kendime uygun bir yer bulmalıyım..."

Nanette'ni tepkisinin ne demek olduğunu o sırada ne babası ne de Colly anlamıştı. "Hayır bu olmaz Colly," demişti Nanette. "Ben ev işlerinden hiç anlamam. Sen kesinlikle bizimle olmalısın

"Tabii ki, sevgili kızım." Derken Joseph Gillingham'ın yüzü Colly'nin yıllardır göremediği bir mutluluğu müjdeliyordu kızına.

Colly, ilk günlerde onlardan ayrılıp kendisine, kafasını sokacak bir yer bulacağını sanmıştı. Ama elindeki tek imkan, babasının evini bile çevirmekte zorlanacağı bütçe olduğunu anlayınca bu hayalinden vazgeçmesi gerekiyordu. Bu evde kalmak zorundaydı...

Sonuçta babası Nanette ile evlenmiş ve üvey annesi, babası ortalıkta olmadığı zamanlarda gerçek yüzünü göstermeye başlamıştı. Her geçen gün Colly'ye karşı olan davranışı kötüleşiyordu. Kısa bir zaman içinde, kadının babasına sadık kalmadığını gösteren olaylar da başlamıştı. Kadının arkadaş seçimine karışmaya niyeti yoktu Colly'nin, ama zamanla Nanette'yi telefonla arayan erkeklerin sayısı artmaya başlamıştı. Hatta onlardan biri Nanette ile onun sesini karıştırdığı için. "Tatlım küpelerini yastığın altında bırakmanın nedeni o güzel saatleri bana hatırlatmak için miydi," diye bile sormuştu

Bu genç kad.na fazla ağır geldiği için telefonu adamın suratına kapa mış ve ertesi gün de Nanette'ye, "Dün akşam küpelerini yastığın altında unutmuşsun," demişti.

Nanette, hiç utanmadan ve aldırma bir şekilde "He ivi " demekle yetinmişti.

"Hiç aldırıyor musun? Hiç olmazsa babamı düşünerek... "

"Ne olmuş ki babana? Herhalde ona söyleyecek değilsin "

"Neden söylemeyim ki?"

"Çünkü baban mutlu ve onu mutsuz etmeye senin hakkın yok " Evet gerçekten de babas mutluydu. Aslında babası hiçbir zaman öyle şen şakrak bir adam olmamıştı. "O şimdi bulutlarda da olanları göremiyor."

"O zaman dene bakalım onu bulutlardan indirmeyi... Ben zaten ona senin beni çekemediğini söyledim. Sana mı, bana mı inanacak " Aslında Colly bunu babasına söylemeye niyetli de değildi Bunun nedeni de babasının mutlu olduğunu görmesiydi. Babası nasıl olsa günün birinde anlayacaktı bu kadının ne mal olduğunu..

Aradan bir yıl geçtikten sonra da babasının mutluluğu devam emişti. Sadece hiç beklenmedik anda vefat etmesinden bir süre önce bu kadına karşı güveni biraz olsun sarsılır gibi olmuştu.

Babası, çok saygın bir tasarım mühendisi idi. Emekli olmasına Karşın, bir meslektaşının onun bilgisine başvurmadığı gün geçmez gibiydi. Ve bir gün aniden vefat edivermişti. Colly buna inanmak bile istememiştir bir süre. Konuştuğu doktorlar, adamcağızın uzun suredir ağır bir kalp yetmezliğinden muzdarip olduğunu söylediler

Ölümünün hemen ertesi günü Joseph Gilligham'ın vasiyetini Colly'nın burnuna dayamıştı üvey annesi. Evlenmelerini takip eden ilk ayın tarihini taşıyordu. Nanette, "Garip değil mi," demişti alaylı bir havada Joey nesi var nesi yok hepsini bana bırakmış."

Bu Colly'ye ikinci bir şok olmuştu. Karısı olmaya devam ettiğine göre babası elbette Nanette'yi ilk mirasçı olarak görmüştü. Ama bu, kızına bu kadar haksızlık etmesini de gerektirmezdi elbette.

Babasının ölümünün hemen ertesi günü Nanette, Colly'nin oda-sına kapıyı bile vurma gereği

duymadan girerek, "Her halde çok yakında bu evden çıkmak için gerekeni yaparsın," demişti.

Colly ise bunu nasıl yapabileceğini hiç düşünmeden, "Elbette," Seninle aynı evi paylaşmayı düşünemem..." deyivermişti.

"O zaman cenaze törenine kadar oturur, sonra hemen gidersin."

Colly, ne yapacağını şaşırmıştı. Avukat olan amcası Henry'nin tatilde olması da büyük şanssızlıktı. Aslında Henry Warren tam akraba değil, babasının çok yakın bir arkadaşıydı. Bir saygı ve yakınlık ifadesi olarak amca derdi Colly ona. Bürosunu kapatıp emekli yaşamını seçtikten sonra uzun sürecek bir seyahate çıkmıştı. Joseph'in ölümünden bile haberi yoktu muhtemelen.

Babası arkadaşlıkla iş beraberliğinin hiçbir zaman doğru olma-dığını düşündüğü için, onu hiçbir zaman hukukçu olarak görmemişti. Ama Colly çok güvenirdi ona.

Silas Livingstone'yi cenazede görmüştü ilk defa. Üvey annesi-nin o güya hüzünlü haliyle bu adama kanca atmaya çalışması yüzünden de unutamazdı bu adamı. Ama Colly analığına telefon edenlerden biri olmadığından emindi onun.

Bu düşüncelerinden sıyrılarak Ellen Rothwell denen kadının sekreterlik becerilerine çevirmişti dikkatini. Bu kadının çalışma hız becerisini gördükten sonra, buna yakın bir iş için başvurduğunu düşünerek büyük bir sıkıntı duymaya başlamış ve burada olmasından ötürü duyduğu pişmanlık giderek artmaya başlamıştı. Ayağa kalkarak bir bahane ile oradan uzaklaşmaya niyetlendiği sırada adamın ofisinin kapısı açılmış ve onu içeri davet eden el işaretini yapmıştı Silas Livingstone.

Genç adamın odasına oda demekten çok muazzam bir salon demek doğru olurdu. Çalışma alanının dışında birçok köşe vardı. Silas, Colly'ye bir yer göstermiş, kendisi de masasının arkasına geçmek yerine onun karşısındaki koltuğa oturmuştu. "Babanızın ölümüne üzıldüm. Columbine idi, değil mi adınız?"

"Cally olarak çağırırım." Bu ilk potu olmalıydı. Bir işe sekreter olarak başvurduğu sırada elbette gerçek adı geçerli olacaktı, eşinin dostunun taktığı ad değil. Bir açıklama yapma gereği duydu. "Columbine Gillingham fazla uzun geliyor olsa gerek insanlara." Genç kadın tam bu adamdan hoşlanmama kararını alırken adam tatlı tatlı gülmüştü ona. "Gerçekten de uzun.." Sonra devam etmişti. "Babanızın töreninde bir kızının olduğunu duymuştum. İsminizi görünce böyle uzun ismin iki tane olması ufak bir ihtimaldi."

Bu mülakatı bizzat yapma nedeni demek ki babasını tanıyor olmasıydı. Ama bu her halde olumlu olumsuz bir etki yapmazdı böyle bir iş adamının değerlendirmesinde.

"Söyleyin bakalım sekreterlik deneyiminiz ne kadar?" Bu sırada elindeki özgeçmişe bakıyordu. Orada bu sorunun cevabını bulamadığı için sormuş olmalıydı bu soruyu.

Colly içinden ateşler çıktığını hissetti. "Önemli bir deneyimin olmadığını itiraf etmeliyim. Ama yabancı dillerim iyidir. Daktiloda da oldukça hızlı olduğumu söyleyebilirim."

"Ne kadar hızlı...?Yani dakikada kaç vuruş?" İşte şimdi ayvayı yemişti. Bu konuda hiçbir bilgisi yoktu ve matematiksel tahminlerde hiçbir zaman iyi değildi. Kaldı ki bu tahmin edilebilecek bir şey de değildi. Artık yapabileceği fazla bir şey yoktu ve daha çok rezil olmadan buradan gitmeliydi. "Çıkabilir miyim," diye sordu titrek olmamaya çalışan bir sesle.

Genç adamın başını sallayışından, bunun kararını kendisinin vereceği sonucunu çıkartmıştı. Adam onun yeşil gözlerinin içine bakarak devam etmişti."Hiç çalışma deneyiminiz oldu mu?"

"Şey hayır," diye itiraf etmek zorunda kaldı. Ama hemen ekledi. "Okuldan ayrıldıktan sonra babamın ev hizmetlerini gördüm ta ki..." "Ta ki o yeniden evleninceye kadar mı?"

"Pek sayılmaz. Babamın yeni karısı benim bu görevi sürdürmemi istedi..."

"Yani ev hizmetlerinden başka, dışarıda bir işiniz olmadı hiç." "Salı günleri bir sanat galerisine yardımcı oluyorum." O galeriye gide gele galerinin sahibi olan Rupert Thomas'la dost olmuşlardı. Rupert ondan Salı günleri ona yardımcı olmasını istemişti. Bugün de Salıydı. Eğer bu mülakat olmasaydı şimdi galeride olacaktı. Resimlerin tozunu almak, birkaç fatura kesmek, müşterilerle ilgilenmek ve Rupert'e bol bol kahve yapmakla uğraşacaktı.

"Bu hizmet karşılığında her hangi bir ücret alıyor musunuz?" Adam birini müşkülde bırakacak soruları sormak konusunda uzmanlık yapmış gibiydi. "Hayır," dedi. "Ama babam ev hizmetleriyle ilgili olarak bana para verirdi." Aslında para konularını konuşmayı sevmezdi. Hele böyle bir mülakat sırasında. Genç adam biraz düşündükten sonra, insanı cevaba zorlayan samimi bir ifade ile sormuştu. "Söyler misin Colly, bu işe neden başvuruyorsun...?"

Her ne kadar paradan konuşmayı sevmese de bu sorunun cevabını verirken parayı ima etmesi gerekiyordu. "Babamın mirasçısı ben değilim," dedi.

"Ama herhalde yaşamını sağlayacak kadar bir şey bırakmıştır?" Colly bu soruyu cevaplamak istemezdi ama, böyle bir soruya kendisi davetiye çıkartmıştı. "Bırakmadı," dedi.

"Babanın parası olduğunu sanırdım..."

"Doğru zannediyormuşsunuz. Ama bana kalmadı bu para."

"Ya eviniz."

"Bugünlerde başımı sokacak bir yer arıyorum."

"Demek ki genç Bayan Gillingham iyi bir iş yapmış..." Colly, bu işi almasının artık söz konusu olmadığını iyice anlamıştı. Böyle bir işe başvurduğu için, adam onun tam bir salak olduğunu düşünüyorsa bunda hiç de haksız sayılmazdı. Gururuyla daha fazla oynanmadan buradan çıkmalıydı bir an önce.

"Sanırım ev hizmetleri konusundaki geliriniz de ortadan kalktı artık. Ve bir şekilde yaşamınızı kazanmak zorundasınız, değil mi?"

"Evet, kendime bir ev tutmak ve günlük harcamalarımı karşılayabilmek için kazancı çok iyi bir iş bulmam gerekiyor."

"Anlıyorum, bir de daire arıyorsunuz..."

"Bu ilk önceliklerden. Sonra da yaşamımı sürdürmek ve imkan bulursam eğitime devam etmek..."

Silas Livingston bir an bir şeyler düşünür gibi oldu. Belki de olumlu bir şeyler... "Erkek arkadaşların olmalı..." dedi sanki onlar yardımcı olmuyor mu dercesine.

Artık mülakatın bitmiş olduğunu, konunun başka yönlere kaydığını düşündü Colly. "Babamın varını yokunu iki yıllık karısına vermesi bana iyi bir ders oldu. Artık hiç kimseye güvenemem, bağımsız bir yaşam sürmek kararındayım."

"Ama yine de bir erkek arkadaşın vardır."

"Şu anda hiçbir erkekle olmam hatta randevuya çıkmam bile söz konusu değil. Düşündüğüm ilk şey iyi bir meslek sahibi olmak için eğitimimi tamamlamak."

Artık konuşmaları bitmişti. "Bu kadar zamanınızı aldığım için özür dilerim. Başvurumu yaparken belki de bu işi alabilirim diye düşünmüştüm. Maksadım sizin, zamanınızı almak değildi. Bu iş olmayacağına göre zamanınızı boş yere daha fazla almayayım."

Ayağa kalktı. Ama hayret genç adam ona tekrar oturmasını işaret ediyordu. Adamın hali o kadar kararlı ve hükmediciydi ki Colly hiç de istememesine rağmen oturmuştu.

"Bu iş için uygun olmadığınız aşikar." Öyleyse bu adam onu neden tekrar oturtmuştu karşısına. Silas devam etti. "Ama sizi ilgilendirebilecek başka bir şey düşünebiliriz."

Colly'nin içinde yeni bir ümit doğmuştu. Ne var ki; bu iş kesinlikle parasal açıdan diğeri kadar çekici olamazdı. Ama Livingston gibi büyük bir şirkette yapabileceği işler de olmalıydı.

"Herhangi bir işle ilgilenebilirim." Biraz daha açmak için de-vam etti. "Hatta her işi kabule hazırım."

Silas ona uzun uzun baktı. Bazı şeyleri değerlendirdiği belliydi. Sonunda, "Güzel," dedi.

"Ne biçim bir iş bu düşündüğünüz?"

"Bu yeni açılan bir iş olacak," diye genç kadının sözünü kesti Silas. "Bu nedenle ayrıntıları tam olarak belli olmadı henüz. Belki de... Örneğin Perşembe günü bir öğlen yemeğine ne dersiniz...?" "Öğle yemeği mi...?" Mülakatlar artık böyle mi yapılıyordu? Adam ona cevap vermek yerine masasına giderek randevu defteri ne baktı. Başını olumsuz bir şekilde sallayarak, "Hayır," dedi. "Öğle yemekleri için iki üç haftadan önce görüşmemiz mümkün değil." Sonra defterine bakmaya devam etti. "Evet, bu ancak bir akşam yemeği olabilir... Cuma akşamı uygun mu sizin için...?"

Colly tam sersemlemişti bu teklif karşısında. Öğlen yemeğini düşünmezken şimdi bir de akşam yemeği daveti alıyordu. "Kusura bakmayın Bay Livingstone, ama size söylemiştim. İlgilendiğim tek şey ücreti iyi olan bir iştir. Başka şeylerin peşinde değilim."

"Sizi duydum. Resmi olmayan bir ortamda sizinle bir iş görüşmesi yapmak zaten benim de niyetim."

Aslında bundan iki yıl önce olsa bu tip bir davetin arkasında illa kötü niyet aramayabilirdi. Ama Nanette denilen şeytanla iki yıl aynı çatı altında yaşamak onu şüpheli yapmıştı. "Sadece bir iş konuşması."

Colly ona baktı. Adamın güven veren bir hali vardı. Üstelik, bu pozisyon ve bu yakışıklılıkla, bu adamın peşinde koşacak yüzlerce kadın varken, böyle adi ve entrikalı yollarla randevu koparmaya çalışmasının hiç de mantıklı olmayacağını düşündü. "Cuma akşamı dediniz değil mi? Acaba bu işle ilgili biraz bilgi veremez misiniz?"

"Şu anda bir şey söyleyemem dedim ya, bazı çalışmalar yapmam gerekiyor."

"İyi de benim bir iş deneyimim olmadığını dikkatten uzak tutmayacaksınız herhalde."

"Elbette," derken gözlerini genç kadından ayırmamıştı. Colly ayağa kalktı. "Nasıl buluşacağız...?"

Silas Livingstone da ayağa kalkmıştı. "Saat sekizde sizi alırım..."

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 07, 2007, 09:23:02 ÖÖ

İKİNCİ BÖLÜM

Colly Salı gününden beri, akşam yemeğinde samimi bir ortamda yapılacak bu iş konuşmasının ne olabileceğini düşünüyordu. Kafası iyice karışmıştı ve randevu gününe sadece bir gün kalmıştı.

Bir gece evvel Nanette'nin evde yaptığı alemin şuh kakhahaları hala kulaklarındaydı. Babası öleli daha bir ay bile olmamıştı. Ama bu kadın şimdiden şen dudu oynuyordu.

Nanette razı olsaydı bile, bu şartlar altında bu evde kalamazdı. Genç adam onun şartlarını bildiğine göre, teklif edeceği işin parasının da çok mantıksız olmaması gerekirdi

Cuma öğleden sonra şu kanaate varmıştı. Bu iş sekreterlik becerileri istemeyen, yabancı dil bilgisinin kullanılacağı bir iş olmalıydı. Duş alıp giyinmek üzere odasına çıktı.

Üzerine işle, akşam yemeğini birbirine karıştıran bir elbise seçti. Saçlarını topuz olarak topladı. Aynaya baktığında görüntüsünden memnun olmuştu. İnşallah eve döndüğünde büyük bir hayal kırıklığı yaşamazdı. Çünkü o sabah Nanette gelerek, evden hangi gün gideceğini sormuştu.

Saat sekize on kala son derece şık bir şekilde aşağıya indiğinde Nanete ile karşılaşması iyi bir şanstı. Kadın onu süzerek alaycı bir ifade ile, "Nereye böyle," diye sordu.

"Yemeğe çıkıyorum."

"Benim de, yemekten sonra gelecek bir arkadaşım var sadece. Gece geldiğin zaman bizi rahatsız etme sakın."

Colly kapının yanındaki pencereden gelen arabalara bakmaya başladı. Saat tam sekizde

evlerinin önünde bir araba durmuştu.

Çıktığında müstakbel patronu arabadan inmiş onun kapısını açmıştı bile. "İyi akşamlar Colly," derken sesi arkadaşça çıkmıştı.

Colly de "İyi akşamlar," dedi samimi bir sesle.

Yemek için genç adamın seçtiği yer lüks bir otelin restoranydı. Bugüne kadar birçok erkekle randevusu olmuştu. Ama onların hiçbiri bu adama benzemiyordu. Yeni bir deneyimdi bu Colly için.

Yerlerine otururlarken, "Salı günkü düş kırıklığın geçmiştir umarım," dedi Silas genç kadına.

"Böyle bir işe başvurduğumu düşündükçe hala mahcubiyetten kızardığımı hissediyorum," dedi büyük bir açıklıkla.

Silas onun bu samimiyetinden memnun olmuş gibiydi. Colly, genç adamın yeni işle ilgili konuşmaya başlayacağını bekliyordu.

"Önemli değil," dedi Silas. "Ne içmek istersin?"

"Bay Livingstone..."

"Silas demeni rica ederim..."

Yemeklerini yerlerken Silas kibar bir kavalye olarak mükemmel davranıyordu. Ama işten konuşmaya niyeti yok gibiydi. Sonunda Colly dayanamadı "Şu iş meselesi..."

"O konuya da geleceğiz," dedi Silas. Yemekten sonra terasta kahvelerini içerlerken bu iş konusuna dönmek için bir gayret daha göstermişti Colly. "Çok güzel bir akşamdı teşekkür ederim. Fakat..."

"Fakat şimdi işle ilgili bilgi istiyor olmalısın haklı olarak." Dikkatle genç kadına bakıyordu. "Bu konuyu açmadan önce seni biraz daha tanımaya çalıştım."

"Yeter tanıdın mı acaba...?"

"Sanırım evet." Ama hemen konuya girmemişti yine de. "Hem seni biraz daha tanımak, hem de insanların kulak kabartacakları bir yakınlıkta olmalarını istemediğim için bu ana kadar bekledim. Ama sanırım artık bunu konuşabiliriz."

Colly mutluluktan uçacak gibi olduğunu genç adama hissettir-memeye çalışıyordu. Ve birazdan Nanette'den kurtulmak, kendine bir ev bulmak ve yaşamını büyük sorun olmadan sürdürmek için yeterli bir maaşı olacak gibiydi. "İşte bu mükemmel,"

"İyi de işi daha bilmiyorsun..." diye uyardı genç kadını.

"Fazla da aldırmiyorum. Namuslu ve iyi gelirli olmasaydı bana önermezdin, diye düşünüyorum."

"Durumun gerçekten bu kadar sıkışık mı?"

Colly için bunu bir yabancıya itiraf etmek zordu. Ama bankadaki hesap durumu ve üvey anasının, onun bir an önce eşyalarını toplamasını beklediğini düşününce, hiç kimsenin durumunun onunki kadar berbat olamayacağına karar verdi.

"Ama yapacağım işi artık söylersen rahatlayacağım."

Genç adam, Colly'yi süzdü yeniden. Aslında sorduğu soruya bir cevap almamıştı. O zaman bir soru daha sorabilirdi. "Söyle misin Colly; eğer bazı parasal sorunların olmasaydı ve de bir eve taşınmak mecburiyetinde olmasaydın, neye sahip olmak isterdin?"

Evet, Colly mülakat tekniği konusunda fazla bir bilgisi yoktu ama, galiba bu adamınki de pek alışılmış türden değildi. Ama bu soruya cevap vermeliydi. "Kimseye bağımlı olmadan yaşamımı sürdürmek ve meslek kazandıracak bir eğitim yapmak isterdim."

"Ama baban senin ev hizmetlerinde kalmanı tercih etti..."

"Babamdan çok Nanette, yeni karısı öyle istedi."

"Ve şimdi de babanın bütün malı mülkü ona kaldığı için, senin evden çıkmanı istiyor..."

Bu bir soru değil, bir durum tespitiydi ve doğrudu. "Bu nedenle de ilk işim başımı sokacak bir yer bulmak." Bu arada onun ilk sorusuna da cevap vermesinin doğru olacağını düşündü. "Belki bir yıl için bazı kurslar takip ederek yeteneğimin hangi yönde olduğunu bulmam gerekebilir."

Silas gülümsedi. Aslında allah'tan çok sık yaptığı bir şey değildi bu, çünkü insana ne diyeceğini unutturuyordu bu gülümseme. "Olayları ele alışın oldukça hoş. Güvenilir biri olduğun belli."

Colly kızardığını hissetti. Demek ki genç adamın bu akşamki mesaisi onun nasıl biri olduğunu saptamak içindi. Aslında çok zeki bir adam olduğu belliydi. "Demek ki bu işi bana vermeden önce güvenilirlik derecemi saptaman gerekiyordu. Bana vermeyi düşündüğün görevin ne olduğunu artık öğrenebilir miyim...?"

"Söyle bakalım Livingstone Şirketleri hakkında ne biliyorsun?" "İş başvurusu için görüşmeye gelmeden önce bazı bilgiler toplamaya çalıştım.."

"Bu araştırman sırasında neler öğrendin bizim hakkımızda?" "Bu şirketler topluluğu yıllar önce Silas Livingstone adında biri tarafından kurulmuş."

"Altmış yıl önce büyük babam kurmuş..." "O zamanlar sanayi ekipmanı satan ufak bir şirketmiş. Büyükbabanın oğlu işleri ele alınca iyice büyümüş."

"Babamın döneminde şirketin büyük bir atılım yaptığı doğrudur. Ve sonunda uluslar arası önem taşıyan bir hale geldi."

"Bundan beş yıl kadar önce Borden Livingstone çekilince sen onun yerine yönetim kurulu başkanı oldun. Ve mühendislik projelerini yapan dev bir kuruluş halini aldı Livingstone..."

Bakıyorum ev ödevine iyi çalışmışsın." Bu kısa açıklamaya ekleyecek bir şeyi yoktu Silas'ın. "demek ki Livingstone'yi bugüne getiren, muazzam bir çalışma var bu şirketin geçmişinde." Konuşurken Colly'nin gözlerinin içine bakıyordu. "Eğer bu Şirket, şu ya da bu nedenle bir zaafa düşerse bu kadar emeğe yazık olur."

Colly, genç adamın böyle bir ihtimalden bahsetmesine şaşırmişti. "Yani ciddi bir tehlike mi bekliyor bu dev şirketi...?"

Silas başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Aksine büyüyoruz." Hem Şirket büyüyordu, hem de Silas ona verilen altmış yıllık emeğe yazık olabileceğini söylüyordu. Bu ne biçim büyümeydi böyle. Anlaşılmayan bir şeyler olmalıydı bu işim içinde. Ya da eğer, ama gibi, her şeyin anlamını bir anda bozan kelimeler.

Silas, genç kadının düşüncelerini okumuş gibi devam etti. "Ne var ki burada çok ciddi bir ama var. Pazar günü babamla bir görüşmem oldu. Babam hayatta gördüğüm en dengeli adamlardan biridir. Hayatımda onu hiçbir gün paniklemiş görmedim. Her zaman ve her şart altında sükunetini korumasını bilir. Ama Pazar günü son derece telaşlı bir hali vardı."

Silas'ın bunları anlatmasının muhtemel ona vermeyi düşündüğü görevle de bir ilgisi olması gerektiğini düşünerek meraklanmıştı. "Seni kesmek istemem ama..."

"Aslında babamdan duyduklarım beni şok etmişti ama Pazartesi günü bu konuyu çok akılcıca ele almam gerektiğinin idrakı içindeydim. Salı günü de seninle konuşurken, bu koca Şirketin büyük bir gürültüyle duvara çarpması için aklıma bir çıkış yolu geldi."

"Seni takip etmeye çalışıyorum," dedi Colly ama önündeki sis perdesi giderek daha da koyulaşıyordu.

"Bu anlattıklarım elbette son derece gizli şeylerdir. Ve sanırım karışık bir şekilde anlattım. Biraz daha açıklama yapmalıyım."

"Bence de," dedi Colly. Eğer bütün iş görüşmeleri, mülakat böyle yapılıyorsa oldukça ilginç şeydi bu mülakat işi.

"Büyükbabamdan başlayalım. Onun son derece mutlu bir evlilik yaşamı olmuştu. Ne yazık ki

büyük annem bundan altı ay önce vefat etti. Tahmin edebileceğin gibi, bu büyükbabam için tam bir yıkım oldu bu. Tabii bütün aile onun bunu olabildiğince kolay atlatması için elinden geleni yaptı. Bütün aile onun Dorset'teki malikanesinde geçirdi geçen hafta sonunu. Pazar akşamı oradan döner dönmez babamın beni çağırmasının nedeni de buydu, çünkü ben katılmamıştım bu hafta sonu toplantısına. Babam bana bıraktığı notta hiç zaman kaybetmeden kendisini aramamı istemişti. Çok önemli olmadığı müddetçe babamın yapacağı bir şey değildi."

Colly bütün dikkatini genç adamın söylediklerine vermişti. "Livingstone'nun tepesinde sallanan Demokles'in kılıcı ile ilgili olmalı seni araması..."

"Bildin. Büyükbabam, babamı özel ve önemli bir şeyi konuşmak üzere çalışma odasına çağırınca işin önemi daha da çok anlaşılmış. Babam, büyükbabanın çalışma odasından çıktığında eşek tepmiş gibiymiş."

Colly bir tahminde bulundu. "Büyükbabanın bir bakıcıya mı ihtiyacı varmış...?"

"Onun emektar bir bakıcısı vardır. Ondan başkasıyla yapamaz."

Bilememiştii. "Kusura bakma, sen anlattıklarını bitirene kadar bir daha kesmeyeceğim senin sözünü. Eğer bitirmediyse tabii..."

"Şimdi sonuna geliyorum. Büyükbaba yalnız yaşamında düşünme düşünme bir şeyler kurmuş ve zamanının büyük kısmını merhum eşiyle geçirdiği güzel günleri bir daha yaşayarak geçirmiş. Ve vasiyetinde bir değişiklik yapma kararına varmış. Tüm varlık ve hissele-ri benimle kuzenim Kit arasında paylaşdırmak yerine ben o hayatta iken evlenmezsem tüm varlığını Kit'e bırakacakmış."

Colly saçma sapan bir soru sormuştu, biraz da şaşkınlıkla. "Sen evli değil misin?"

"Hayır. Hiç evlenmedim şimdiye kadar. Ama Kit on yıldır evli."

"Peki sen nişanlı, ya da sözlü falanda değil misin?"

"Değilim ve evlenmeye de kesinlikle niyetim yok. Ve yaşlı a-dama çok bağlı olmama karşın, onun evlilikle ilgili görüşlerinin hiçbirine katılmıyorum."

"Ama anlayabildiğim kadarıyla eğer bir evlilik yapmazsan onun mirasından mahrum kalacaksın...Yoksa baban onun sonunda bu kararını değiştireceğini mi düşünüyor?"

"Hayır tam aksine. Babamın telaşı büyükbabamın bu çılgınlığı yapacağından emin olmasından. Ve de eğer Kit işin başına geçecek olursa altmış yıllık emeğin yok olup gideceğine inanmasından."

"O bu işin altından kalkabilecek biri değil galiba...?"

"Beni yanlış anlama. Kit ve ben çocukluk yaşlarımızdan beri beraberiz ve çok da iyi geçiniriz. Ama onun sorumluluk duygusu bu işleri yürütmek için yeterli değil. Ben ortaklarım kadar benimle çalışan arkadaşlarımı düşünürüm. Kit'in bu tür kaygıları yoktur. Çok kazanacağım diye alacağı kendine has ekonomik Önlemler falan yolu ile bütün sistemi perişan edecek ve sonunda kendisinin de içinde bulunduğu tekneyi batırmasa bile karaya oturtacaktır."

Colly böyle büyük şirketlerin yönetimi konusunda fazla bir bilginin sahibi değildi, ama eğer Silas böyle söylüyorsa bu doğru olmalıydı. "Yani desene ya evlenecek ve büyükbabandan da kalacak hisselerle Şirketin yönetiminden kuzenini uzak tutacak, ya da bekar kalıp Şirketin ve altmış yıllık emeğin Kit'in ellerinde yok olup gitmesine seyirci kalacaksın."

"Evet, dediğin gibi olacak. Üstelik büyükbabamın yaşının seksen altı olduğunu düşünürsen fazla bir zamanın kalmadığı da ortada. Bu acı gün geldiğinde benim evli olmamam halinde bütün hisseler Kit'e geçiş olacak."

Colly miras konusunda kendi başına geleni düşünmüştü. Onun babası da mirası ikiye bölseydi ne olurdu sanki...

"Yani Livingstone ve onun temelinde yatan altmış yıllık emeğe yazık olmasını istemiyorsan, yapacağın tek şey evlenmek olacak."

Bu sözlerden sonra bir asır kadar uzun olan bir sessizlik hakim olmuştu. Sonra Silas derin bir soluk aldı. "Benim vardığım sonuç da bu oldu zaten." Sonra gözlerini genç kadına dikerek, "İşte burada sen devreye giriyorsun..."

Genç adama baktı şaşkın nazarlarla. "Ben mi?"

"Evet sen." Silas'da garip bir şey istemiş gibi bir hal yoktu.

Şaşkınlığı geçer gibi olunca, "Bu hayretimi başla," dedi Colly. "Bir an bana evlenme teklif edeceksin gibi geldi. Hayretim ondandı." Sonra da bu adamın karşısında kendini bir ikinci defa komik duruma düşürdüğünü hissetti. Her halde Silas da çok gülecekti bu işe. Ama genç adamın yüzünde gülümsemenin hiçbir çizgisi belirmemişti. Aksine son derece ciddiydi Silas'ın yüz ifadesi. "O zaman hayretini devam ettirebilirsin."

Yani gerçekten aklında böyle bir şey mi vardı genç adamın. Yok canım böyle ciddi bir adamın, bu kadar zırva bir teklifi olamazdı elbette. Ama öyle, ya da böyle Colly evlenme konusundaki görüşünü bu adama tekrarlamalıydı. "Ben koca falan aramıyorum."

"Ne güzel anlaşıyoruz bak. Zaten ben de bir eş aramıyorum..."

Konuşma iyice saçma bir yola girmişti. Colly bu geceyi bitirme zamanı geldiğini düşünerek çantasını alıp gitmeye hazırlandığını Silas'a göstermek istedi. Ama genç adamın hareket etmeye niyeti yoktu. Aksine konuşmaya devam etti. "Ama ikimiz de ciddi sorunlarla karşı karşıyayız. Bunu inkar edemezsin."

"Senin probleminin ne olduğu ortada."

"Senininki de gizli sayılmaz. Bir ev ve eğitimi sağlayacak para."

"Umarım bana para filan teklif etmeyeceksin..." Silas'ın yüzündeki tebessümü görünce, "Evet," diye devam etti. "Para kazanmam gerekiyor. Ama bir iş yaparak."

"Buna da bir iş olarak bakabilirsin."

"Yani bana teklif edeceğin iş bu mu?" Bunun bir yerinde bir şeylerin yanlış olması gerekiyordu. Böyle iş mi olurdu.

Silas, ya sabır der gibi içini çekti. "Bak biraz daha mantıklı olarak düşünebilirsin. Tamam biraz şaşırtıcı bir öneri bu..."

Bu sefer iç çeken Colly oldu. "Yani...?"

"Yani, iş hayatında günü değil yarını düşünmek gerekiyor."

"Büyükbabanın vasiyeti açılmadan önce evlenmiş olmak bunlardan biri mi?"

"Bir ölçüde evet, babamın söylediğine göre ihtiyar keçi bu inadiyla söylediğini yapacaktır da... Üstelik bunu duyduğumdan sadece bir gün sonra sektörümüzün saygın bir ferdinin benzer bir şekilde kızını mirasından mahrum ettiği duymak..."

"Bu çanların senin için de çalabileceğini göstermiş olmalı..."

"Eh, öyle de denilebilir. Ve sen bana ne gibi sorunların olduğunu ve bunları halletmek için iyi ücret ödeyen bir işe mutlak sahip olman gerektiğini söyleyince, evvelden hiç düşünemeyeceğim bazı fikirleri geliştirme durumunda oldum. Ve Salı gününden bu yana bu fikre her açıdan baktım."

"Ve bu fikir...?" Colly, bu sorusunun cevabında tahminlerinin ne kadar doğru olduğunu bulacağını düşünüyordu. "Ve bu fikir de seninle evlenmekti...."

Aslında işin buraya doğru gittiğini hissediyordu ama, yanılna payını daima içinde tutuyordu. Artık böyle bir yanılna ihtimali de kalmamıştı. "Bu yemek için teşekkürler," dedi. Daha uzun süre burada, bu adamla kalmakta bir anlam yoktu. Ayağa kalktı.

Bu adamın kolay kolay pes edecek tiplerden olmadığını biliyordu. Genç adam da onunla beraber ayağa kalkmıştı. "Bak beni dinle Colly, aslında ikimiz de evlenmek falan istemiyoruz. O zaman böyle sadece görüntüde bir beraberlik birçok sorunumuzu çözecekken neden bu

kadar tepkili oluyorsun ki...?"

"Anlayamıyorum böyle bir şeyi nasıl düşünebiliyorsun?"

"İkimizin de duygusal bir eğilimi olmadığına ve beraber bir ya-şamı hedeflemediğimize göre kağıt üzerinde kalacak bir beraberliğin ne sakıncası olabilir ki?"

Elini genç kadının dirseğine götürerek onu çıkışa doğru yönlendirdi. Otomobile binmesine yardımcı olduktan sonra direksiyona geçti ama motoru çalıştırmadı. "Senin de problemlerin var," dedi.

Colly ona yarım dönerek, "Elbette var ve bunlar çok ciddi ve bir an önce halledilmesi gereken problemler."

"Ve ben senin bu problemlerini çözebilecek konumdayım." Genç kadının itiraz etmesine fırsat vermeden devam etti. "Büyükbabamın burada, ufak bir dairesi var. Büyükannemle Londra'ya indiklerinde kullanırdı. Büyükannemin vefatından bu yana içine adım atmıyor. Ama oradaki güzel anıları nedeniyle orayı kapatmıyor da. Eve benim bakmamı istedi. Bazı geceler orada kaldığım bile oluyor ve evde hala yaşıyor olması onu son derece mutlu ediyor. Eğer orada oturmayı kabul edersen..."

"Yani orayı tutmamı mı istiyorsun?" Ne kadar ufak derse desin büyükbabasının bu evinin kirasını ödemesi mümkün değildi.

"Hayır senden istediğim tek şey evlendirme memurunun önündeki formalitelerin ikmali ve senin orada yaşaman. Eminim ki o dairede çok rahat edeceksin. Hem her şeyi ile hazır bir ev olduğu için istersen yarın bile taşınır ve sevgili analığından kurtulmuş olursun. Ayrıca eğitimle ilgili masraflarını da karşılamaya hazırım."

Her şey o kadar şaşırtıcı idi ki. Oraya bir iş teklifi hakkında konuşmaya gitmişti. Şu konuşulanlarla ne ilgisi vardı iş teklifinin? "Yani bir evet demem uğruna mı bütün bunları yapacaksın?"

"Evlendiğimiz gün senin banka hesabına on bin pound yatıracağım. Eğitiminin ilk adımı için bu yeterli olacaktır."

"Hayır," dedi Colly kararlı bir şekilde olacak şeyler değildi bunlar. Ve bu konuşma bitmişti anlamında Önüne döndü.

"Düşün bunu," derken genç adamın Hayırı bir cevap olarak kabul etmediği belliydi.

"Eve gitmek istiyorum," dedi Colly. Bu adamın ne kadar ısrarcı olabileceğini biliyordu. Ama Silas birkaç saniye sessizlikten sonra motoru çalıştırınca Colly rahatlamıştı. Eve kadar hiç biri bir şey konuşmadılar. Genç adamın ne düşündüğü konusunda hiçbir fikri yoktu Colly'nin. Ama "'Düşün bunu'" demişti Silas. İçinde bulunduğu şartlar altında galiba düşünmek zorundaydı da...

Sokakta kalma tehlikesi içindeyken adam ona dayalı döşeli bir ev teklif ediyordu. Kendisine bir meslek edinme mecburiyeti varken eğitiminin sağlayacaktı. İyi de bunun karşılığında bu adamla evlen-mesi gerekecekti. Bunu düşündükçe, genç adamın teklifinin düşünülecek tarafı kalmıyordu. Evin kapısına geldiklerinde motoru durdurarak, "Eeee, ne diyorsun," diye sordu.

"Silas sanıyorum sana kararımı söylemiştim..."

"O sadece hiç düşünülmeden verilmiş bir tepkiydi, karar değil." Kolunu genç kadının omzuna attı

"Evlen benimle," dedi bir daha.

"Silas, seni tanımıyorum bile daha..."

"Beni tanımana ne gerek var. Sadece yarım saat için beraber olup formaliteyi yerine getireceğiz. Ondan sonra belki de hiç görüşmeyiz bile. Tanısan ne olur, tanımasan ne olur?"

"Hayır, yapamam. Kusura bakma. Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum

ama..."

"Belki de haklısın. Düşünsene ben tam dört gün düşündükten sonra kendimi bu fikre alıştırdım. Şimdi de sana tepeden düşme bir teklifte bulunup, istediğim bir kararı anında vermeni istiyorum."

Colly ona da dört gün verilse bile kararında bir değişiklik olmayacağından emindi. Cevabı yine bir hayır olacaktı. Düşünmesine ve kendini bu fikre alıştırmaya olanak yoktu. Bu sırada Silas arabadan çıkmış ve arabadan inmesine yardımcı olmak üzere onun kapısına gelmişti. "Düşün bunu. Ve olumlu olmaya çalış. Seni Salı akşamı arayacağım."

Ona bir kere daha hayır demeye niyetlendi ama bunun bir işe yaramayacağını fark ederek "İyi geceler," demekle yetindi.

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 07, 2007, 03:44:40 ÖS

Cumartesi ve Pazar günleri geçmişti. Colly hala inanamıyordu Silas'ın teklifinin ciddi olabileceğine. O Pazar sabahı Nanette evde onunla karşılaştığında, "Hala burada mısın sen," diye sormuştu en terbiyesiz ve saldırgan haliyle.

Colly'nin yaptığı hiçbir plan yoktu elbette ama ona, "Bazı planlar yapıyorum," diye cevap vermişti.

"Plan mı ne halt yapıyorsan yapmakta acele etsen senin için iyi olur. Çünkü bu hafta başı evin bütün kilitlerini değiştireceğim."

"Yapamazsın bunu," demişti Colly, onun bunu bal gibi yapabileceğini bile bile.

"Kim engelleyecek? Joseph Gillingham bu evi bana bıraktı.."

Colly, Henry amcasının burada olmamasına bir kere daha hayıflanmıştı. İnsanı 23 yıl oturduğu evden hiç kimsenin bu şekilde atamaması gerekirdi. Ama bir Avukata verecek parası da yoktu ki...

Birkaç eve bakmıştı bu iki gün zarfında ama kulübe gibi yerlere bile parasının yetmeyeceği belliydi. Bu şartlar altında Silas Livingstone'nun teklifi aklına gelmişti sık sık ama, onunla evlenip tahsis ettiği evde oturmak ve ondan para almak... Olamazdı bunlar.

Hatta o anda genç adama telefon ederek Salıya kadar bekleme—den ona cevabını tekrarlaması iyi olacaktı. Böylece bu fikri kafasından tamamen silmiş ve zayıf bir anının ona yaptırabileceği hatadan da kendini korumuş olurdu.

Köşedeki bir kabinden telefonu çevirdi. Karşısına çıkan etkin sekreter Ellen Rothwell patronundan gerekli talimatı almış olmalıydı ki Colly'ye çok sıcak ve yakın hitap ediyordu. "Kusura bakma Colly. Ama Bay Livingstone şu anda ofiste değil. Üç dört arasında döneceğini söyledi. Belki bu bilgi sana yardımcı olur..."

"Teşekkürler... Ben gene ararım," diyerek kapamak zorunda kalmıştı telefonu. Caddeye çıkıp bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı maksatsız bir şekilde. Silas'a kızıyordu içinden.

Genç adamın nasıl bir sıkıntı içinde olduğunu bilemezdi. Her şeyden evvel Kit denen kuzeni tanı mıyordu. Belki de Silas'tan daha iyi idare edecekti Şirketi. Ama aksi olur da Kit gerçekten Şirketi batırırsa orada çalışan belki de binlerce insana ne olacaktı, onların ekmeğini kim temin edecekti?

Ne olursa olurdu. Kararı kesindi. Silas Livingstone ile evlenmesi söz konusu değildi. Saat üçe yaklaşıyordu. Telefon ettiği takdirde o hala gelmemiş olabilir, ya da yeni geldiği için meşgul olabilirdi. İyisi mi ofisine gidip onun yüzüne karşı kararını söylemesi daha doğru olacaktı. Hem o takdirde onun ne kadar kararlı olduğunu gözleriyle görerek, ısrardan vazgeçerdi.

Livingstone binasına varması sadece onbeş dakikasını almıştı. Ellen Rothwell onu yine tebessümle karşıladı. "Bay Livingstone henüz gelmedi ama biraz oturun şu sıralarda gelmek üzere olduğunu sanıyorum."

Colly, ona teşekkür ederek gösterdiği koltuğa oturdu. O sırada kapı açılmış ve içeriye Silas değil ama onun boyunda ve yaşında biri girmişti. Ellen'e hitaben, "Fıstık, kuzenim içeride mi," diye sormuştu yılışık bir havada.

Ellen, "Henüz gelmedi," derken zaten bir bekleyen var der gibi gülümseyerek Colly'ye bakmıştı.

Adam Ellen'in bakışlarını takip edince Colly'nin varlığını fark etti. "Siz de Silas'ı mı bekliyorsunuz," derken genç kadına yanaşarak elini uzatmıştı "Kit Summers."

Colly yapabilse adamın elini bile sıkmayacaktı. Ama mecburen elini uzattı. Adam bir türlü elini bırakmamış ve konuşması sırasında da Colly'nin elini tutmaya devam etmişti. "Sizin gibi güzel bir kadının burada ne işi olabilir ki...?"

Bu Şirketle Grubunu gerçekten de bu adam idare edecekse bu işin sonu gelmiş demektir diye düşünmeden edemedi Colly.

"Bakın Silas'ın ne zaman geleceği hiç belli olmaz. Benimle bir çay içmeye ne dersiniz?"

Colly adama kötü kötü baktı. Evli olduğunu tesadüfen bildiği bu adam, ilk karşılaştığı kadına bu şekilde hareket ederse böyle evliliklerin ne kıymeti olurdu ki, üstelik zavallı büyükbaba da sırf evli diye tüm hisselerini bu herife verecekti.

Bu sırada Ellen devreye girmişti. "Bay Livingstone'nun istediği rakamları hazırladın mı Kit?"

Bu soru adamın Colly'nin elini bırakıp bakışlarını da ondan uzaklaştırmasını sağlamıştı. "Allah kahretsin bugüne mi istemişti onları, " diye bir panik havasına girmişti. "Tamam tamam, ben gidiyorum. Burada olduğumu da ona söyleme. Tabii sabah golfde olduğumu bilmesede iyi olur..." Hızla çıkmıştı odadan.

Colly bu adamdan değil böyle bir uluslar arası şirkete başkan, hiçbir şey olmayacağını daha ilk görüşte anlamıştı.

Bu sırada koridordaki seslerden Silas'ın gelmek üzere olduğunu anladı. Başka bir kapıdan odasına girmiş olmalıydı ki, diyafondan sesi duyuldu "Ellen, Kit geldi mi?"

"Geldi ve gitti." Patronunun başka bir şey sormasına fırsat vermeden devam etmişti Ellen. "Bayan Gillingham burada, sizi görmek istiyor..."

İçeriden her hangi bir ses gelmemişti. Colly önce kızardı sonra terledi. Keşke buraya kadar gelmeseydi. Ama bu sırada Silas'ın odasının kapısı açılmış, genç adam kapı eşiğinde belirmişti, yüzünde Kit'le alakası olmayan ciddi bir tebessümle. "Merhaba Colly," derken kenara çekilerek odaya girmesi için ona yol verdi. Sekreterine, "Bana bir süre telefon falan bağlama," diyerek Colly'yi takip edip odasının kapısını kapadı...

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 08, 2007, 08:58:43 ÖÖ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Hoş geldin Colly. Sanırım bana bir söyleyeceğin var..."

"Ben..."Genç kadının sesi bir an için çıkamaz olmuştu."Şuraya otur istersen." diye ona bir koltuk gösterdi Silas. Colly sesinin geri geldiğini fark ederek, "Ne kadar meşgul olduğunu bilmeme karşın, böyle habersiz geldiğim için kusura bakma," dedi.

"Sanırım cevap için yarını bekleyemedin," dedi doğrudan.

"Biliyorsun cevabım hayırdı..."

"Evet, Cuma günü hayırdı ve bunu düşünme şansın oldu...?"

"Cevabım bu sabaha kadar da hayırdı...Yalnız...Doğrusunu söylemek gerekirse bu sabah Nanette..."

"Yani analığın seni kapının önüne koyuyor...?"

"Bu hafta sonu," diye itiraf etti. "Söyledim ya son derece rahatsız edici bir durum." Kendi kendine konuşur gibiydi

"Ve benim teklifime evet demek zorunda kalıyorsun...?"

"Hayır," dedi Colly. "Bak sana olabildiğince açık olmaya çalışacağım. Bu sabah kararım hayır demektir. Sen ve ben birbirimize bu kadar yabancı iken senden böyle bir yardım almam düşünülemezdi..." Silas'a bakarak bir şey söylemesini bekledi. Ama o dinler pozisyonunu bozmadı.

Devam etmek zorunda kaldı. "Her neyse... Bu sabahki gelişmelerin ışığında kararımda bir zayıflama olduğunu hissettim. Ve yarına kadar beklemek yerine bugün söylemeyi tercih ettim. Ama telefon edip seni bulamayınca, zaten buraya yakındım bizzat gelip söylemeyi tercih ettim."

"Daha da fazla zayıflamadan."

"Evet," dedi Colly. Ama hala tam kararlı olmadığı gibi bir hali vardı. "Bu arada kuzeninle karşılaştım sekreterinin odasında."

"Ve...?" Başını eğmiş, Colly'nin ne söyleyeceğini bekliyordu.

"Bak Silas..." Biraz olsun rahatlamış gibiydi Colly. "Bak, bu şirketi gerçekten de o adama bırakamazsın."

"Bunu engellemek senin elinde, bunu biliyorsun... Bir an için benim yardımımı kabul etmenin senin gururun üzerindeki etkisini unut ve bu Şirket ve benim için göstereceğin özveriye düşün. Unutma kararının olumlu olması halinde benim kazançlarım seninkinden çok daha fazla olacak."

Bu sözler Colly'nin rahatlamasını sağlamıştı. Ama yine de onu tam bir karara götüremiyordu. "İyi de neden ben?" diye sordu. Genç adamın yakışıklılığı dikkatini çekmişti yeniden. "Bunu büyük bir arzu ile kabul edecek o kadar kadın bulabilecekken, neden ben...?"

Silas yanlış bir şey söylememek için bir an düşündü. "Çünkü, sen de benim gibi çaresizlik içinde sin. Birbirimize yardımcı olmalıyız. Ve sen bana açık konuştuğun için ben de sana açık olayım, çünkü sen be-nimle evlenmek istemiyorsun."

"Yani ben senin varlığın üzerinde bir hak iddia etmeyeceğim ve evliliği kabul edersem bu bazı çıkarlar elde etmek için olmayacak?"

"Doğrudur, üzerine bastın." Genç adam bunu o kadar içten ve hiç düşünmeden söylemişti ki, ikisi de kahkahayı basmıştı. Güzel oluyordu bu adamla bu kadar neşeli bir ortamda olmak.

Tam bu sırada Ellen Rothwell'in özür dileyen sesi duyulmuştu diyafondan. Bekleyen telefonları ve gelmek üzere olan bir randevusunu hatırlatıyordu Silas'a özür dileyerek.

Colly ayağa kalktı. Bu adamın zamanını daha fazla almaya hakkı yoktu. "Teklifinde ısrarcı mısın?"

Silas da ayağa kalkmıştı ve gözleri genç kadının alev alev yanan yeşil gözlerindeydi. "Kesinlikle," dedi.

Colly galiba bu yakışıklı, çekici erkeğin evlilik teklifine evet demek üzereydi. "Ne zaman?" demekle yetindi.

Silas, onun evlilik teklifini kabul etmesinin sersemliğini hiç yaşamadan, "Ne kadar erken olursa o kadar iyi olur," dedi. Ve masasına giderek bir kağıt üzerine bir şeyler yazıp genç kadına yaklaşarak kağıt parçasını ona verdi. "Yeni evini gidip görmek istersin. Zaten konuşmamız gerekecek bazı şeyler var. Bu akşam dokuzda ben de orada olurum. Anlaştık mı?"

Adam ciddi ciddi ilk adımı atıvermişti. "Anlaştık."

Livingstone binasından çıkarken Colly. Artık nişanlı bir kadın sayılırdı. Oysa bu kapıdan içeri

girerken hayır demeye kararlıydı.

Son zamanlarda olanlar muhtemelen hiç kimsenin başına bu hızla gelmemiş olmalıydı. Önce babasını kaybetmişti. Sonra bütün varlığını. Sonra üvey anası tarafından doğup büyüdüğü evden atılıyordu. Şimdi de dünyanın en komik evliliğine adım atmıştı.

Aslında allahtan gerçek bir evlilik olmayacaktı onun evliliği ve bu akşam Silas'la oturup konuşarak bazı hususları kararlaştıracaklar, ya-şamlarının olurlarını ve olmazlarını saptayacaklardı.

Bu karışıklığın içinde Salı günleri kendisine yardımcı olduğu galerici arkadaşı Rupert Thomas'ı araması gerektiğini hatırladı.

Thomas, "Yarın geleceğini teyit etmek için aradığım söyle lütfen Colly," demişti neredeyse yalvaran bir sesle. Thomas kırk yaşındaydı. Başından iki evlilik geçmişti ama şu sırlarda yine bekardı. Aslında iyi bir adamdı. "Yarın geleceğim. İşler nasıl?"

"Felaket, tam bir felaket." Başka bir şey söylediğine rastlamamıştı Colly.

Eve gidip bir şeyler yedi. Silas'ın verdiği adrese gitmek üzereyken Nanette denen kadın ile karşılaşmıştı "Nereye gidiyorsun?"

Colly'nin içinden , sana ne sen kendi işine bak demek geçmişti, ama kibarlıktan zarar gelmez diye düşünerek, "Bir daireye bakmaya gidiyorum," diye açıkladı ona. Bu cevap, sana ne denilmesinden daha çok şaşırtmış gibiydi kadını. Ama kendini çabuk toparlamıştı. "Dua et de Cumartesiye kadar boşaltsınlar," dedi alaycı bir havada.

Colly artık hiçbir sempati duymadan uzaklaştığı bu evde, annesinin yaşadığı günlerde ne güzel hatıraları olduğunu düşünerek gözlerinin dolduğunu hissetti. Sevgi dolu günleri...

Sevgi sözcüğünü uzunca bir süre unutmaması gerektiğini düşündü. Sevgi falan olmadan evleniyordu bile işte. Silas konuşacakları şeyler olduğunu söylemişti. Acaba ne konuşacaklardı. Diyelim ki birinden biri, birisine aşık olmaya kalksa bu evlilik ne olacaktı? Boşanmaları ne zaman olacaktı? Nasıl olsa boşanacaklardı sonunda. Apartmanın önüne ilk gelen Colly olmuştu. Arabada oturup Silas'ı beklemeye başladı. Apartmanın girişi dehşet bir şeydi.

Bir iki dakika geçmişti ki başlayıp bitmeyen uzunlukta bir araba önüne park etmişti. Silas direksiyondaydı. Arabadan inince hiç kimsenin böyle bir kocayı hayal dahi edemeyeceğini düşünmekten kendini alamadı genç kadın.

Üç katlı bir apartmandı burası. Büyükbabanın evi giriş katındaydı. Silas ona odaları gösterirken, "Çok güzel," demekten kendini alamamıştı Colly. Burası genç adamın söylediği gibi gerçekten ufak sayılabilecek bir daireydi. Bir yatak odası, bir çalışma bölümüne açılan geniş bir salonu, son derece modern ve her ihtiyacın karşılanmış olduğu, daha ilk bakışta belli olan bir mutfak ve banyosu vardı. Az odası olma-sına karşın çok ferah bir evdi.

Her şey mükemmeldi. Eşyaların bir kısmının antika ve çok kıymetli şeyler olduğu belliydi. Ama seçkin bir zevk bunlarla modern parçaları birleştirmekte büyük hünere göstermişti.

"Kendi eşyalarından bazılarını getirirsen kendini daha çok ve çabuk kendi evinde hissedebilirsin."

"Teşekkürler Silas," derken adamın bu kadar düşünceli hareket etmesinin ne büyük kibarlık olduğunu düşündü. "Ama her şey o kadar mükemmel ki hiçbir şeye dokunmak istemem."

Silas anahtarları vererek, "İstediği an geçebilirsin buraya," dedi.

"Öncelikle şu senin nikah memurunun önünde durmamız gerekmez mi?"

"Hayır. Yarın öğleden sonra buluşabilir miyiz," diye sordu.

"Rupert'e söz verdim yarın..."

"Rupert...?"

"Önemi yok. Rupert Salı günleri yardımcı olduğumu söylediğim sanat galerisinin sahibidir. Ama telefon ederek yarın gidemeyeceğimi söylememde bir sakınca olmaz sanırım."

"O zaman öyle yap," dedi genç adam. "Çünkü evlilik başvurumuzu beraber yapmamız lazım."

Bu adamın dünün işini değil yarının işini bugün yapan tiplerden olduğu belliydi. Ama bu konuda bu kadar aceleci olacağını aklına getirmemişti doğrusu. "Saat kaçta, nerede," diye sordu.

"Saat onu yirmi geçe sende olurum. Yanına nüfus kağıdı, ya da pasaport gibi bir şey almayı unutma. Bu arada başvurudan sonra on beş gün beklememiz gerekecek. Bir tatil günü olması benim için daha iyi. Bu nedenle iki hafta sonraki Cumartesi gününe ne dersin?"

"Bir itirazım olmaz," derken sesi pek heyecanlı çıkmamıştı Colly'nin. Fazla beklemeden bu arada geçebilirdi eve. Bir şey daha sormak geliyordu içinden. "Bu evlilik..."

"Evet, ne olmuş bu evliliğe...?"

Saçmaydı düşündüğü şeyi sormak. "Şey benim yapmam gereken bir şey var mı demek istiyorum..."

"Ne gibi, senin yapman gereken bir şey?" "Seninle yaşamak gibi... Demek istiyorum ki..." "Senin kendi dairen var, değil mi?"

İyice kızarmaya başladığını hissediyordu. Ama buraya kadar geldikten sonra artık söyleyecekti. "Yani aramızda fiziksel bir yakınlık olmasını istemiyorum da..."

"Kızarıverdin bakıyorum." Silas bundan hoşlanmış gibiydi. "Anlayacağın ben kendime bir koca istemiyorum." Bu da manasız bir laftı şimdi. Ama ekledi. "Senin de bir eş aramadığın gibi."

"Fevkalade haller, fevkalade çareler arar. Bizimki de böyle fevkalade bir duruma bulunmuş fevkalade bir hal çaresi. Babam, büyükbabamın bu konuda ciddi olduğuna karar vermeseydi, bu konuyu bana açmazdı bile. Yani anlayacağın sen benim iş hayatımın sigortası." Genç adam cebinden bir kart çıkartarak Colly'ye uzattı. "Benim ev adresim ve telefonum var burada. Umarım buna bir şekilde ihtiyacın olmaz, ama eğer olursa her an arayabilirsin."

Colly bu akşam konuşulması gerekenlerin konuşulmasından yanaydı. "Evliliğimizin esaslarını konuştuk. Son bulması nasıl olacak?"

"Son bulması mı?"

Adam açıkça söylemesi için yine onu zorlayacağı benziyordu. "Yani boşanmamız..." dedi Colly zorlukla.

"Boşanma olmayacak," derken genç adamın sesi sert çıkmıştı. "Büyükbabamın evlilikle ilgili görüşleri son derece muhafazakârdır. Onun lügatinde boşanma kelimesi yok. Yeni hazırlayacağı vasiyette neler olacağını bilemem ama sanırım ki vefatından önce olacak bir boşanma halinde boşanan bütün haklarını kaybedecek."

"Anladığım kadarıyla seni bu bakımdan iyice bağlayacak, öyle mi?"

"Evet ve ben de buna razıyım."

"Evlendiğini de ona söylemeyeceksin galiba..."

"Elbette hayır. Çünkü o takdirde gelinini görmek isteyecektir."

"Ah evet, bunu düşünmemiştim." Düşünmesi gerekirdi oysa. Bu vasiyetin açılması anında ortaya çıkacak hukuki bir durumdu.

O sıcak ve insanı içine çeken gülücüklerinden biri ile ödüllendirmişti Colly'yi. "Ve seni az tanımakla beraber, senin de bunu kimselere söylemeyeceğin konusunda sana güveniyorum..."

"Benim bunu söylemem gereken kimsem kalmadı zaten."

"Ben tabii babama, endişe etmemesi gerektiğini söyleyerek bir ipu-ucu vereceğim. Ama seni ele verecek bir şey söylemem."

"Buna inanıyorum," diye mırıldandı genç kadın. Ama sonraki kelimeler hiç de istemeden dökülmüştü ağzından. "Ya bu evlilik devam ederken sen birine aşık olup o kişiyle evlenmek istersen...?"

"Böyle bir şey olamaz."

"Bunu bilemezsin. Bu işler öyle kararlar, pazarlıkla olmaz ki?"

"Senden boşanarak miras hakkımı tehlikeye sokmayacak kadar ihtiyatlı bir adamımdır ben. Beni hiçbir kadın senden boşanarak kendisiyle evlenmeye ikna edemez."

"Böyle bir kadınla şimdiye kadar karşılaşmamış olman böyle biri-nin bu gezegende olmadığı anlamına gelmez, Sayın Bay..."

"Evet yoktur, Sayın Bayan."

"Bak Silas seninle evleniyorum çünkü bu benim de işime geliyor. Ama bence buna bir zaman limiti koymalıyız."

"Yani sen birine aşık olarak benden ayrılmak isteyeceğini mi düşünüyorsun daha şimdiden?"

"Hayır," dedi Colly ateşli bir şekilde. Bu adam, kendisinin onu başkalarıyla aldatarak müşkülde bırakacağını mı düşünüyordu. "Ben daha başında sana söyledim. Benim merakım erkekler değil, kendime bir meslek edinerek hayatımı düzenli ve bağımsız bir şekilde sürdür-mektir. Ben sadece her ihtimali düşünmeliyiz diye bu konuyu açtım. Birileriyle olmaya niyetli olduğum için değil."

Silas bir süre genç kadına baktıktan sonra, "Bu evliliğe herhangi bir zaman koymanın olanağı yoktur bence. Böyle bir şey yapmak büyükbabamın ömrüne zaman biçmek olur ki bunu yapamam."

Aslında bunu düşünmüş olmalıydı Colly. Yaşlı adam hayatta olduğu müddetçe bir ayrılık söz konusu olamayacağına göre, bu konuyu bugün açmak son derece manasız olmuştu. "Haklısın Silas."

"Biliyor musun, galiba çok akıllı ve iyi bir kimseyi eş olarak seçmiş bulunuyorum." Bu ifadede öylesi bir doğallık vardı ki, Colly hiç rahatsız olmamıştı bu iltifattan. Devam etmişti Silas. "Evliliğimiz sırasında birileriyle çıkmak durumunda olabilirsin."

"Sen böyle bir şey yapmayacağını ima ettiğine göre, benim elimden de akıllıca almış oluyorsun bu hakkı."

İkisi de içten gülmüşlerdi bu sözlerle. "Konuşacak başka bir şey kalmadıysa sana arabanın garajını göstereyim," dedi Silas.

* * *

Eve gidinceye kadar akıllı hep Silas Livingstone'deydi. Gözlerinden nüfus kağıdını ararken yanına gelmişti Nanette.

"Ne arıyorsun orada?" Bir yandan da elindekinin ne olduğunu anlamak ister gibi dikkatle bakıyordu Colly'nin eline. Bu kadına hesap vermek zorunda olmadığını düşündü Colly.

"Seni ilgilendiren, ya da sana ait olan bir şey değil." Yeni evinin anahtarı de cebinde olduğuna göre isterse ertesi gün bu evi terk edebileceğinin rahatlığını hissetti içinde.

"Yakında buradan ayrılacağıma göre, şahsi eşyalarımı toplamaya başlayabilirim sanırım," diyerek uzaklaştı kadının yanından.

Ertesi sabah Silas'ın gelmesini kapının yanındaki pencerede beklerken Rupert'e telefon ederek o gün de gelemeyeceğini söylemeyi unuttuğunu hatırladı. Eeee, Silas Livingstone ile iki hafta içinde evleneceğini bilen bir kadında akıl mı kalırdı zaten. Ama Rupert onu bekliyor

olmalıydı. Telefon etmeden olmazdı.

Rupert telefona cevap verdiği sırada kapı da çalınmıştı. "Kusura bakma ama Rupert" diyerek kapıya yöneleceği sırada Nanette daha çabuk davranmış ve kapıyı açmıştı bile. Nanette'nin memnuniyet taşıyan hayret ifadesi gelenin Silas olduğunu göstermeye yetmişti Nanette genç adamın içeri girmesi için dil döküyor olmalıydı. Bu sırada Rupert'in itiraz ve sitemlerini duyacak hali yoktu Colly'nin. Colly, en sonunda ne kadar üzgün olduğunu ifade ederek kapatmayı becermişti telefonu. Yanlarına gittiğinde Nanette hayret bir sevecenlikle ayağa kalmış, "Heh, işte sen de geldin güzelim," demişti. "Silas'ın geleceğinden bana bahsetmiş olsaydın, onun için biraz olsun hazırlanırdım."

Tatlı bir tebessümü dudaklarına yerleştirerek, "Kusura bakma seni beklettim," dedi Colly..

Nanette'nin bakışlarında, bunu sana sorarım gibi bir hava vardı.

Evden çıktıklarında Silas görkemli binaya bakarak, "'Buradan ayrılmak sana zor mu gelecek," diye sordu.

"Ben..." bir an durdu Colly. "Burası artık benim evim değil ki."

Sesinde acaba bir hüznün mü vardı. Silas onun koluna girdi. "Meraklanma," dedi. "Her şey senin için daha iyi olacak."

"Zaten şimdiden oldu." İçinden bir ses bu adamdan hoşlanmaya başladığını uyarıyordu ona. Ama bazı ince düşünceleri olan birinden kim hoşlanmazdı ki?

Nikah memuruna yaptıkları başvuru çabucak bitmişti. Colly bir zamanlar sıcaklığıyla mutlu günlerinin geçtiği eve doğru gelirken, bunun belki de son defa olacağını düşündü.

"İstedığın zaman beni arayabilirsin," dedi Silas ayrılırırken. "Bir dakika dur da parmağının ölçüsünü alayım diyerek, torpido gözünden bir ölçü alma çubuğu çıkartmıştı.

"Annemin nikah yüzüğünü takabilirim, o bana tam gelir," diye buna karşı çıkmak istedi Colly.

"Beni eskici mi sandın sen," demesi ikisinin de gülmesine neden olmuştu. "İki hafta sonra Cumartesi günü," dedi. "Sen de hazır olur olmaz yeni evine geç," demiş ve gazlamıştı...

Nanette, Colly'nin Silas Livingstone'yi nereden tanıyor olabileceğinin merakı içindeydi. Zaten ilk karşılaşmalarında bu soruyu sormaktan da çekinmemişti. "Babam bu sektörde çok iyi tanınan biriydi," diyerek bu tanışıklığın kaynağının babası olduğu izlenimini vermişti. Artık bunu nasıl değerlendireceği o kadına kalmıştı.

Colly evden çıkarak galeriye gitti ve yeni bir daireye geçeceği haberini verdi Rupert'e.

"Çok iyi edersin," demişti genç adam. "Babanın, Nanette denen o kadında ne bulduğunu hiçbir zaman anlayamadım."

Aslında onunla tek bir defa karşılaşmış, hatta gizli gizli onunla flörte bile yeltenmişti. Ama Nanette'nin gözü daha yükseklerde olduğu için ona yüz vermemişti.

* * *

Akşamüstü eve döndüğünde eşyalarını toplayıp, paketlerini yapmaya başlamış ve Cuma günü de yeni evine geçmişti. Evden ayrılırken Nanette'nin alış verişte olması ve ona allahaismarladık demek zorunda olmaması iyi bir şanstı.

Evleneceği güne kadar günler bazen çok hızlı, bazen de oldukça yavaş geçiyordu. Yeni evini ve bulunduğu çevreyi sevmişti, ama olayların bu kadar hızlı ve beklenmedik şekilde geçmesi elbette onu etkiliyordu. Silas Livingstone ile evlenme fikrine alışmak oldukça güçlü genç kadın için. Onunla temasa geçmesini gerektiren her hangi bir olay olmadan günler geçiyordu. Evlenmesine iki gün kala bir sabah telefonun sesi ile irkildi. Telefona cevap verip vermemek konusunda tereddüt ediyordu. Korkusu telefonun ucundakinin Silas'ın büyükbabası olması ihtimaliydi. Ama adamın boş olduğunu bildiği bir eve telefon etmesi için bir neden yoktu. Telefonu "Alo," diyerek açarken yanlış numara demeye de hazırlamıştı kendisini.

Telefondaki ses Silas'ın sesiydi. "Her şey istediğin gibi mi," diye soruyordu genç adam.

"Evet her şey yolunda, ama telefon etmene de memnun oldum." Bunu söylemese daha iyi olacaktı. "Bütün bu olanlar gerçek gibi gelmiyor da bana..."

"İnan bana gerçek." Silas'ın sesinde bir tebessümün izleri vardı.

"Biliyorum biliyorum. Senin orada her şey yolunda mı?"

"Her şey olması gibi gidiyor," dedi genç adam. "Telefon etmemim nedeni senden banka hesap numaranı almak. Hesabına bir miktar transfer yapacağım da..." Colly'den bir cevap gelmeyince devam etmişti. "Buna bakman gerekiyorsa seni birazdan arayayım."

Aslında buna gerek olmadığını bu ayrıntının törenden sonra ikmal edilmesinin daha doğru olacağını söylemek istedi ama, adamın bu nedenle kendisini bir defa daha aramasını istemediği için, "Biraz bekler misin," diyerek çek defterine bakmak üzere içeri gitti...

* * *

Ocak ayı Şubata geçiş yapmıştı. Senenin bu aylarını hiç sevmezdi Colly. Nikah dairesini beş on dakika önce gitmiş ve Silas'ın kendisinden Önce orada olduğunu görerek rahatlamıştı. Genç adam her nereden bulduysa iki de şahit bulmuştu.

"Çok tatlı görünüyorsun," demişti Silas onu görünce. Aslında bu tür bir söze ihtiyacı vardı o an için. O da Silas'a tatlı bir şeyler söylemek isterdi ve bu adam bunu hak da ediyordu. Ama, "Teşekkür ederim," demekle yetinmişti genç kadın.

"Yep yeni bir başlangıç yapmaya hazır mısın," diye sordu Silas. Aslında Silas'ın onunla evlenmesinin nedeni şirketinin geleceğini garantiye almaktı. Colly'ninki ise kendisini garantiye almak... Bu nedenle, yepyeni bir başlangıç demek maksadı aşan bir ifadeydi..

Genç adama bakarken gördüğü şeyden mutlu olmuştu yine de Colly. Genç adamın dudaklarındaki tebessümü çok şeyi ısıtacak sıcaklıktaydı. "Haydi başlayalım," dedi Colly.

Nikah memurunun ve şahitlerin huzurunda ettikleri yemin ve Silas'ın onun parmağına geçirdiği yüzükle, o Silas'ın yasal karısı, Silas da onun yasal kocası olmuştu. Garip bir duyuydu bu. Hele hele törenin bitiminde, Silas'ın şeklen de olsa onu hafifçe dudaklarından öpmesi çok daha garip ve işin kötüsü, az da olsa gerçek bir duygu yaratmıştı genç kadının içinde. Her şey yalanda olsa bu öpücük gerçekmiş gibi gelmişti ona...Evet bu işin aşkla meşkle bir ilgisi yoktu ama, genç adam onu öpmüştü, hem de dudaklarından...

Nikah dairesinden çıktıklarında Silas ona arabasına kadar eşlik etmişti. Colly, ayrılırlarken ne yapacağını bilemez haldeydi. Onu öpecek miydi, yoksa soğuk bir el sıkışma ile mi ayrılacaktı yolları. Yoksa hiçbir şey konuşmadan ve söylemeden arabasına binip uzaklaşacak mıydı kocasından. Kesin olan bir şey varsa o da onu öpmeyeceğiydi.

"Bir öğlen yemeği yer miyiz," diye sordu Silas son anda.

"Ben bu işin sadece yarım saat süreceğini düşünerek bir program yapmıştım," dedi Colly. Oysa onunla baş başa bir öğlen yemeği hiç de fena olmazdı. Tabii evlilikleri gerçek bir evlilik olsaydı. O zaman bununla da yetinmezdi ya...

Colly arabaya binip camı açtı. "Güle güle, karıcığım," diyerek arabadan uzaklaşmıştı Silas.

Colly evlilik gününün bu şekilde başlayıp biteceğini rüyasında görse inanamazdı.

Arabasıyla genç adamın önünden geçerken ikisi de çok cana yakın bir şekilde birbirlerine gülümsemişlerdi. Colly bununla yetinmek zorundaydı. Bir anda gözyaşlarının boşandığını hissetti. Silas Livingstone denen bu adamın, kocasının onun üzerinde büyük bir etkisi olduğunu dolu dolu hissetmişti ilk defa...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Pazartesi günü, dudaklarındaki Silas'ın izini silememekle beraber parmağındaki yüzüğü çıkartarak, normal hayatına dönme adımlarını atmaya başlamıştı Colly. Ama artık onun normal hayatı diye bir şey kalmamıştı yep yeni bir hayattı bu. Colly Livingstone diye yüksek sesle söyledi yeni yasal adını. Kulağa fena gelmiyordu

Kısa bir süre sonra rehberden bulduğu bir telefon numarasıyla bir hazırlık kursuna aday kaydını yaptırmıştı bile. Ne var ki bunun için bar başvuru formu doldurmak ve bir mülakattan geçmek zorun-daydı. İşin kötüsü en iyi şartlarda bile Eylül ayından önce başlayamayacaktı bu kursa. Bu ise; bu süre zarfında boş boş oturup Silas'ın parasını yiyemeyeceğine göre, kendisine bir iş araması gerektiğini gösteriyordu.

Salı günü galeriye gittiğinde Rupert'e geçici olarak yarım zamanla bir işte çalışmak zorunda olduğunu söyledi. Rupert bu geçici tabirinden, babasından kalan miras serbest kalıncaya kadar gibi bir anlam çıkartmıştı. "Üvey annen her halde babandan kalan mirasın bir kısmına göz dikmiştir," dedi hiçbir şeyden habersiz olduğu için. Sonra bir anda onun artık galeride kendisine yardımcı olamayacağını fark et. "Ben sensiz ne yaparım. Müşterilerle aran bu kadar iyiymen. Sonra büyük bir buluşta bulunmuşçasına gözlerinin içi parladı Rupert'in. "O zaman başkasına bir ücret vereceğime sana veririm bu ücreti," dedi. Ama arkasından eklemeyi de ihmal etmedi. "Tabii fazla bir şey olamaz bu. Ama hiç olmazsa başını suyun üzerinde tutmanı sağlar."

İşte Rupert böyle bir adamdı. Ama Colly başka bir işe yarama şansının fazla olmadığını düşünerek bu teklife sıcak bakması gerektiğini düşünmüştü o anda.

"Ama biliyorsun yasal bir asgari ücret var," diye uyardı adamı. Hiç para almadan çalışmaya durumu uygun değildi. Üstelik Rupert parasal durumu hakkında devamlı ağlasa da onun mali durumunun gayet iyi olduğunu çok iyi biliyordu Colly.

"Çok yaman bir pazarlıkçısı Bayan Gillingham," diyerek bunu kabul ettiğini göstermek üzere elini uzatmıştı ona. Bu arada iki hatayı birden yaptığını bilemezdi tabii. Birincisi Colly hiç de iyi pa-zarlıkçı değildi. İkincisi o artık Bayan Gillingham da değildi artık. Allahtan bu sırada dudaklarında beliren tebessümü böyle bir anlaş-madan duyduğu memnuniyete vermişti Rupert.

* * *

Banka hesap bakiyesinin onbin pound artı verdiğini gösteren banka dekontu bundan bir gün sonra eline geçmişti genç kadının. Bunun böyle olacağını bilmesine karşın elinde böyle yazılı bir belge olması garip gelmişti Colly'ye. Ama geçimini Rupert'ten alacağı parayla sağlaması gerektiğinin bilincindeydi. Bu para bir anlaşmanın gereği de olsa onu istediği gibi harcamazdı.

Colly galerideki ufak odasında çalışırken bir müşteri, annesinin satın aldığı bir resmi almaya gelmişti. Adamın acelesi olduğu belliydi. "Yasak yere bıraktım aracımı, acele edebilir misiniz," demişti genç adam. Ama sonra Colly'ye bakarak bütün acelesini unutmuş ve elini uzatarak kendini tanıtmıştı "Adım Tony, Tony Andrews."

Colly adamın bakışlarından fazla hoşlanmamakla beraber koltuğunun altında galerilerinden satın aldığı bir resmi tutan bir müşteriye kabalık etmemesi gerektiğinin bilinciyle elini uzatmıştı Ama ondan bir an önce kurtulmak için de adamı korkutmak gereği duymuştu. "Acele etseniz. Burada yanlış parkeden arabaları göz açıp kapatana kadar çekerler."

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 08, 2007, 04:33:19 ÖS

"Bir daha geleceğim," demişti genç adam, soran olmuş gibi. Gelmişti de hem de birden çok kez ve her keresinde Colly'yi yemeğe davet etmeyi de ihmal etmemiş ve hep de ret cevabı almıştı. Ne var ki Colly, bu konuda Silas'la aralarında her hangi kısıtlayıcı bir konuşma geçmediğini düşünmeden de edemiyordu.

Tony Andrews'in geldiği günü takip eden Salı günü Colly için hiç beklenmedik bir gelişme olmuştu. Galerinin kapısı açıldığında içeri giren müşterinin kim olduğunu a bakmak için başını kaldıran Colly, babasının eski dostu Henry amca'yı bulmuştu karşısında. "Henry amca," diye sarılmıştı bu baba dostuna.

"Cumartesi günü döndük aslında. Ama kulübe ancak dün akşam uğrayabildim." Son derece hüzünlü bir ifadeyle bakıyordu Colly'ye. "İnan Joseph'i duyunca ayakta duracak mecalim kalmadı bir anda. Oradaki bir koltuğa çöktüm kaldım. Başımız sağ olsun kızım..."

"Sana gerçek bir şok olduğuna inanıyorum. Bana da öyle oldu."

"Dün zaten benim için şoklar günüydü. Hemen seni görmek için evine gittim. Nanette, senin adres falan bırakmadan çekip gittiğini söyledi." Yüzündeki yaşlılık çizgileri bir tebessüme yardımcı olmuştu. "Nanette denen üvey annene de söylemek zorunda olduğum bir şeyi söyleyince kadının halini görecektin..."

"Bir şey mi söyledin ki ona...?"

"Haaa evet, babanın ben seyahate çıkmadan önce yeni bir vasiyetname ile eski vasiyetnamesini değiştirdiğini söyledim."

"Babam...?"

"Evet, baban son günlerde sana karşı haksızlık ettiğinin bilinci dışında, bu kadına güvenmemesi gerektiğini de anlamıştı."

"Aman tanrım...!"

"Sen de biliyorsun bir zamanlar Nanette'ye o kadar düşküncü ki, gözü başka şey görmüyordu. Ama son zamanlarda ayakları yere değmeye başlamıştı. Bir gün kulübe gelerek beni yanına çağırdı. Eski hukuk bürosunu bu işe karıştırmak istemiyordu. Bu nedenle yeni vasiyetnamesinin de bende gizli kalmasını istedi." Bir an durdu. "Yeni vasiyetinde sahip olduğu şeyleri aranızda paylaştırdı."

Colly duyduklarına inanamıyordu. "Babam bana bıraktı..." tamamlayamamıştı cümlesini.

"Evet her şeyinin yarısını sana bıraktı. Ev, para ve hisselerinin."

"Henry amca gel benim bölümüme gidelim de bir kahve içelim." Ama bölümün gidince kahve falan kalmamıştı aklında. "Peki bu vasiyetin hukuki geçerliliği olacak mı...?"

Yaşlı adam sitem eden nazarla bakmıştı, Colly'nin bu endişesine. "Su bile geçirmez bir vasiyetname bu. Üstelik ne o, ne ben, ne de hiç kimse emri hakkın bu kadar çabuk vaki olacağını düşünemezdi bile o günlerde." Bir şeyler hatırlamak ister gibi durmuştu bir an. "Ama seninle ilgilenmem isteyeceğinden eminim. Bu nedenle de senin adına hareket ederek tüm varlıkları üzerine bu sabah tedbir koydurdum Tereke yeni vasiyetin icaplarına uygun olarak hukuken taksim edilmedikçe, hiçbirinizin üzerinde bir tasarrufta bulunulması imkansız artık."

Colly iyice sersemlemişti. İşte bu gerçekten büyük bir haberdi ve birçok şeyi değiştirebilirdi. Henry amca onun yeni adresini sorunca, adres ve telefon numarasını verdi ama tabii ki Silas'dan hiç bahsetmedi. Aslında hukuki bir durum olan bu gerçeği bir hukukçudan ne kadar saklayabileceğini o anda bilmiyordu da...

"Sana kalan para ile kendine rahatça bir yer alıp kiradan kurtulabilirsin. Nanette'nin evdeki hissesini de alabilirsin istersen."

"Bu kadar çok mu kaldı ki bana...?"

"Elbette. Tereke hukuken açıldıktan sonra yarısını o kadın da alsın zengin bir insan sayılırsın artık."

Ama artık Colly için çok şey değişmişti. Her şeyden önce Silas'ın büyükbabasının evinde, kendi evinde babası ve Nanette ile beraber yaşadığı günlerden çok daha mutluydu. İkincisi de belki bu nedenle o eve bir daha dönmek istemiyordu. Ama en önemlisi artık Silas dahil başkalarının parasına ihtiyacı olmadığıydı. Artık onun da kendine ait olan bir parası, belki de bir serveti vardı. Ama o anda az da olsa paraya ihtiyacı vardı. "Henry amca, acaba biraz olsun o paradan..."

Yaşlı adam onun nereye gelmek istediğini anlayarak sözünü kesmişti. "Elbette kızım. Zaten hiç şüphen olmasın Nanette daha şimdiden eski hukuk bürosu ile temasa geçerek kendi hakkından bir miktarı çekmek için başvuruda bulunmuştur bile..."

Colly o akşam eve giderken, bu son haberlerden sonra başının dönmeye devam ettiğini hissediyordu. Ama daha Henry amcadan bu haberi almadan bile onu rahatsız eden bir şey onu şimdi daha da fazla rahatsız etmeye başlamıştı. Silas'ın parasına dokunmasa bile onun banka hesabında durması artık ona daha çok batar olmuştu.

O gece oturup Silas'a bir mektup yazarak Henry amcanın ziyareti ve babasının yeni vasiyetnamesi hakkında bilgi vererek, onun bu cömert hareketine gönülden teşekkür etmiş ve onbin poundluk bir çeki de mektubunun ekine koymuştu. Büyükbabanın evinde oturmaya devam etmek istediğini, ancak bunu bir kira karşılığı yapabileceğini de mektubuna eklemişti.

Çarşamba sabahı ilk işi mektubu Silas'ın ev adresine postalamak oldu. Silas'ın adresi galerinin bulunduğu yerden uzak olmadığı için, eğer o bu mektuba bir cevap verirse bu cevabın da Cumartesi gününe kadar kendisine ulaşacağını hesap etti.

Silas'ın cevabı bundan daha önce ve bizzat gelmişti. Perşembe akşam yemeğinden sonra etrafı toplarken kapısının çalındığını duydu. Gelenin apartman içinden biri olduğunu düşündü. Yoksa gelen dış kapıdan zilini çalıp, kapıyı açmasını istemek zorundaydı.

Kapıyı sahte bir tebessümle açtığında karşısında Silas'ı görmek genç kadını şaşırtmıştı. "Dış kapının anahtarı olmalı sende."

"Elbette. Aslında bu kapının anahtarı da var ama kapını çalmadan anahtar kullanarak girmeye hakkım yoktu."

Genç adamı karşısında bulmak her nedense çok mutlu etmişti Colly'yi Geri çekilerek, "İçeri girsene," dedi. "Mektubumu adın mı?"

"Aldım" derken sesi pek tatlı çıkmamıştı. "Boşanmak istediğin anlamını çıkarttım."

Colly bu yoruma şaşırmıştı. "Nerede demişim ki bunu...? Böyle bir şey yazmadım ben." Oturma odasının ortasına gelmişlerdi. "Sadece artık kendi param olduğunu ve bu şartlar altında senin paranın benim hesabımda durmasından rahatsız olduğumu yazdım, hepsi o kadar. Parasal desteğine ihtiyacım kalmadı."

"Anlaşmamızın diğer hükümleri geçerliliğini koruyor, öyle mi?"

"Elbette." Genç adama gülerek baktı. "Seninle evli olmak vazgeçilebilecek bir şey mi ki...?"

"Karşılaşmıyoruz bile." Bir an durdu. "Mükemmel bir evlilik..." Acaba bunları söylerken bir sitem bir üzüntü mü vardı içinde. Bir an için içinde bir burukluk hissetti Colly. Ama böyle bir evliliği isteyen genç adam değil miydi? Daha doğrusu ikisi de böyle bir evliliği istememiş miydi? "İşte buradasın ya şimdi. Ve bence bunun hiçbir sakıncası da yok. Sanırım burası için mantıklı bir kira ödememe karşı çıkmazsın."

Genç adamın kaşları iyice çatılmıştı. "Böyle bir şey için hiç şansın yok, saçmalama lütfen."

"Hiç olmazsa düşün bunu bir kere." Bu sefer de Colly onu düşünmeye davet ediyordu.

"Düşünecek tarafı yok bunun. Aramızda bir anlaşma var ve bunda kira falan gibi bir konu yok... Burada rahatsın, değil mi?"

"Kim olmazdı ki, her açıdan bayılıyorum buraya." Onu kapıya doğru takip ederken, "Sana bir kahve ikram edebilirdim," dedi. Genç adamın susuzluktan ölmek üzere olsa bile bir yudum bir şey içmeyeceğinden emin olduğu için de kapıyı açmıştı.

"Kabul etmezdim zaten," dedi Silas. Ona döndüğünde dudaklarında bir tebessümün kıvrımını görmüştü Colly. "Allahaismarladık karıcığım," diyerek eğilip bir öpücük kondurmuştu genç kadının dudaklarına...

Colly bir an hareketsiz bir şekilde kapıya dayalı durdu. Bu adamın bu ancak dokunan öpücüklerinden hoşlanmaya mı başlamıştı yoksa. Aslında pek çok da olmamıştı bu onda alışkanlık yaratacak kadar. Sadece iki kez öpmüştü Silas onu.

Mektup yazmak yerine bizzat gelmeyi tercih etmesinin nedeni, onun gerçekten bir boşanma peşinde olup olmadığını anlamak için olabilirdi. Merak ettiği şey, Colly'nin artık ona ihtiyacı kalmadığı bu aşamada aralarındaki anlaşmayı bozmaya niyeti olup olmadığını anlamak istemiş olmalıydı...

Eertesi gün, Silas'ı anlamsız bir şekilde fazla düşünmeye başladığını keşfetti. Onu düşünmekten bir an önce kurtulmalıydı. Bu maksatla da Tony Andrews'un o gün tekrarladığı randevuyu kabul etmekte bir sakınca görmedi. Bu hatta belki iyi bile olabilirdi.

Halkla ilişkiler işinde çalışan Tony hoş sayılabilecek biriydi. Anlattığı şeyler de insanı eğlendirici, hoş şeylerdi. Ama gece bittiğinde hiç de üzülmemişti Colly.

Üstelik onu eve bırakırken bir aşık öpücüğü almaktaki ısrarı rahatsız bile etmişti genç kadını. "İyi geceler Tony," diyerek hırsıyla itmişti genç adamı.

"Demek ki ilk randevuda bu kadarına izin yok," diyerek bu konudaki iştahını sonraki randevulara saklayabileceğini ima edince, daha sonraki randevularını da suya düşürdüğünü fark etmemişti. Ondan sonraki randevu talepleri reddedildikçe, daha dikkatli davranacağına dair sözler vermişti, ama bu Colly'nin kararının değişmesi için yeterli değildi.

İşin kötüsü, bazı önlemlere karşın Colly, Silas'ı düşünmeye devam ediyordu. Onu son görüşünün üzerinden iki hafta geçmişti. Aslında eve bir kira ödemek isterdi. Ama anlaşmalarında böyle bir şeyin olmadığını bilinceydi o da. Üstelik Silas kendini borçlu hissetmekten hoşlanacak biri de değildi. Hiç olmazsa onbin poundu iade etmesine sessiz kalmasıyla yetinmesini bilmeliydi.

Ne var ki bir gün sonra bu parayı kabul etmediğini gösteren bir banka ekstresi daha gelmişti Colly'nin adresine. Ama belki de bu işlem henüz hesabına geçmemişti. Bankaya sordu bu durumu. Hayır Silas, Colly'nin ona yolladığı çeke dokunmamıştı ve bu para hala Colly'nin hesabında duruyordu.

Bu konuda bir ikinci mektup yazması da doğru olmazdı. O gün galeriye giderken bu konuda ne yapabileceğini bilemiyordu.

"Ben biraz dışarı çıkacağım," demişti Rupert galeriye geldikten beş dakika sonra.

"Daha yeni geldin," diye gülmüştü Colly ona. Belli ki yeni bir kadın söz konusuydu.

"İş, iş ,iş," diye söylenerek çıkmıştı galeriden kaçarcasına.

Colly kendine bir kahve yaparak Rupert'in masanın üzerine bıraktığı gazetenin sayfalarını çevirmeye başladı. İşte o anda Silas'ın neden paraya hala dokunmadığını anlar gibi oldu. Gazetenin haberine göre Silas bir iş seyahati için tropikal ülkelere gitmişti ve döndüğünde seyahati sırasında ciddi bir hastalık kapmıştı anlaşılmıştı.

Şaşkın, endişeli ve üzgün bir şekilde haberin devamını okudu. Bir böcek ısırması sonucu kapmış hastalık nedeniyle hastaneye kaldırılan genç adam aynı zamanda karantinaya alınacak kadar tehlikeli bir sağlık sorunuyla karşı karşıyaydı. Baş dönüyordu Hemen hastaneyi arayarak bilgi almak istedi. Ama gazetecilere bile bilgi verilmezken, onun sorularını kimse ciddiye almamıştı.

Rupert galeriye döndüğünde otomobilinin anahtarları avcundaydı genç kadının. "Ben çıkıyorum," dedi Rupert'e.

"Ne zaman geleceksin?"

"Bilmiyorum," demesinin bile ancak yarısını duymuştu Rupert.

Hastaneye kadar olan yolu ne kadar zamanda aldığını bilemiyordu Colly. Karantina kapısına gelinceye kadar onun yanına gir-menin ne kadar güç olacağını düşünmemişti. Silas'ın yattığı odaya yaklaştığında bir hemşire belirivermişti karşısında. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" Belli ki onun ileri gitmesine izin vermeyecekti.

"Silas Livngstone... Nasıl öğrenebilir miyim?"

Colly'nin kül gibi olmuş yüzüne bakıp,"İyi," dedi hemşire.

Colly'nin gözyaşları ilk fırsatı kullanacak gibiydi. "Yani iyileştiğini mi söylüyorsunuz...?"

"Evet eskiye nazaran daha iyi." Hemşirenin bakışlarında bir soru belirmişti. "Ve siz...?"

"Adım Colly Gillingham."

"Siz yakını mısınız Bay Livingstone'nin?"

Evlilik yakınlıkla... "Evet...?"

Bunu öğrendikten sonra hemşire biraz bilgi vermek lütfunda bulunmuştu. Zaten genç kadının son derece yıkılmış hali, hemşireye bu kadının gerçekten de Silas'ın yakını olduğu izlenimini vermeye yeterdi. Söylediğine göre, bugün yapılan testler oldukça olumluydu ve Silas'ı muhtemelen bugün karantinadan çıkartarak hastanenin bir başka bölümüne alacaklardı. Colly'nin yüzüne biraz olsun kan gelmişti bu açıklamadan sonra.

"Teşekkürler," diyerek arkasını döndü gitmek üzere.

Hemşire kadın Colly'nin haline üzölmüş olacak ki, arkasından seslenmişti. "Birkaç dakika için görebilirsiniz isterseniz..."

Colly, nasıl olsa buna izin vermezler diye istememişti bu izni. Ama kadının söylediklerini duyar duymaz geri dönmüştü.

"Ama, özel bir elbise ve başlık giymeniz gerekecek ."

Çok daha fazlasını kabul etmeye hazırdu Colly, bir dakika bile Silas'ı görebilmek için.

Elbise ve başlık dışında yüzüne de bir maske takmışlardı Colly'nin. Hemşirenin kapıyı açıp, "Bir ziyaretçiniz var Bay Livingstone demesiyle Colly'nin odaya dalması bir olmuştu.

Silas gözleri kapalı bir şekilde yatakta yatıyordu. Colly yatağa yaklaşınca genç adam gözlerini açtı. Boş nazarlarla bakması gayet normaldi. Bu kılıkta kendisini aynada görse tanıyamazdı Colly. "Benim Colly," dedi ürkek bir sesle.

"O zümrüt yeşili gözler başka kimin olabilir ki..." demişti Silas. Gerçekten de genç kadının kapalı olmayan tek yeri gözleriydi.

O ana kadar kapının eşiğinden ayrılmayan hemşire, Bay Livingstone'nin bu kadını gerçekten tanıdığını ve onun varlığına itiraz etmediğini görünce çekilerek kapıyı kapatmıştı.

Colly, genç adamı korktuğundan daha iyi görmenin rahatlığını hissetmişti içinde. "Gazetede ciddi bir hastalık kaptığını biraz önce okudum ve dul kalıp kalmadığımı gözlerimle görmek için hemen buraya koştum," dedi gülümseyerek.

Bu sözler aklına nereden gelmişti bilmiyordu, ama Silas o bitkin halinde güldüyse bunları söyleyip onu güldürebilmiş olmanın mutluluğunu duydu bir an içinde. Ama bir şey daha fark etmişti bu adamın tebessüm eden yüzüne bakınca; deli gibi aşıkta bu adama Colly. Ve durmadan onu düşünmesi de bundandı. Parayı çekip çekmediği, ya da büyükbabanın evine kira verip vermeyeceği değildi onu aklından silmemesinin nedeni.

"Çıkmam lazım," dedi çıkmak için içinde en ufak bir arzu olmamasına karşın. Belki hayatı boyunca bile bu odada bu adamla kalabilirdi. "Hemşire dinlenmen gerektiğini söyledi de..."

"Buraya getirdikleri günden bu yana dinlenmekten başka bir şey yapmıyorum ki zaten." Belli ki şikayetçiydi bu halinden.

"Yakında ayağa kalkacaksın, meraklanma," diye yüreklendir-meye çalıştı kağıt üzerindeki kocasını.

"Neden geldin buraya kadar," derken genç adamın göz kapakla-rı kapanmaya başlamıştı. Colly artık çıkması gerektiğini fark etti. Ayaklarının ucuna basa basa odadan çıktı.

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 08, 2007, 04:47:32 ÖS

O günden sonra bir daha onu görmeye gitmedi. Bu konuda ken-disine nasıl hakim olduğunu kendine bile izah edemediği zamanlar olmuştu bu arada. Ama aralarındaki anlaşmada böyle zamanlarda onun yanında olmasını gerektiren her hangi bir şey söz konusu de-ğildi. Sadece nikah memurunun önündeki görevleri konuşulmuştu ve Colly de bunu zaten eksiksiz bir şekilde yerine getirmişti. Bir daha hastaneye gitmeye kalksa genç adam muhakkak bir daha

sora-caktı ona, "Neden geldin," diye. Hazır birinci soruyu cevaplamadan ondan kurtulmuşken bu soruyla bir daha karşılaşmayı göze alamazdı.

Cuma akşamüstü telefonu çaldığında ahizeyi eline alınca duy-duğu ses şaşırtmıştı genç kadını. Ne kadar halsiz çıkarsa çıksın bu Silas'ın sesi idi. "Silas neredesin, nereden arıyorsun beni...?"

"Şimdilik hastanedeyim..."

Şimdilik dediğine göre birazdan taburcu olması söz konusu ola-bilirdi. "Çıkartıyorlar mı en sonunda seni?"

"Ben çıkıyorum..." Taburcu olmakla çok farklı bir şeydi bu. "Burada bir gün daha durursam çıldırabilirim. Çıkmasına çıkacağım da, annemden korkuyorum. Onun hastayken bana bakmasına daya-namam. On dakikada bir ateşime bakacak..."

"O zaman bence sen birkaç gün daha hastanede kalsan iyi olur."

"Colly tanrı aşkına ben ne diyorum, sen ne diyorsun. Ben bura-da düz duvara tırmanacak durumdayım. Bir saat bile kalamam bura-da. Bak senden bir ricam olacak. Bunu senden istemezdim ama çaresizim. Bunu bana annem hatırlattı. "Sana kim bakacak, evlen-miş olsaydın olmazsa karın bakardı," deyince aklıma geldin."

"Ona bir karın olduğunu söylemedin herhalde."

"Elbette söylemedim. O kadar panik olmamıştım daha... Düşün-düm ki, işin yoksa bana bakar mısın, sadece birkaç gün için."

Bu adamı o kadar seviyordu ki, bunu yapmak için bir an bile düşünmesine gerek yoktu. "Yarın sabah hastanede olurum. Şimdi yat da uyu."

"Olur anneciğim." Sesi zor çıkmıştı sonunda.

Telefon kapandıktan sonra bir süre hareketsiz durup bu adamı düşündü. Onun gibi hareketli ve her zaman işinin başında olan biri için bu kadar uzun bir zaman bir odada kapalı kalmak, düz duvara tırmanmak için yeterli olmalıydı. Colly ona bakmanın ne demek olduğunu, kapsam ve sınırını düşünüyordu. Silas ona telefon ettiği-ne göre, ona herhangi birinin değil Colly'nin bakmasını istemişti.

Bu şimdilik ona yeterdi....

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 09, 2007, 10:51:21 ÖÖ

BEŞİNCİ BÖLÜM

Colly için Silas, önceliklerin başında geliyordu. Hemen Rupert'e telefon ederek, çalışma saatlerinin bir süre önce olduğu gibi değişmesini istedi.

"Eh tabii, babandan para kalınca benden alacağını küçümseyeceğin belliydi zaten. Beni hiç kimse düşünmez... Seni arayacağım, hiç kimse senin kadar iyi kahve yapamaz."

Ertesi sabah dairesinden çıkarken Colly'nin elinde ufak bir valiz vardı. Hasta olması halinde ona bakmak aralarında konuşulmuş bir şey değildi. Ama eğer sevdiği bu adam eğer sıkıntıdaysa ona yardım etmek için Fizan'a kadar giderdi.

Hastaneye gittiğinde Silas giyinmiş bir tahta iskemlenin üzerinde onu bekliyordu. Görüntüsü sağlıklı değil, ürkütücüydü. Bu durumda hastaneden çıkması acaba ne kadar doğru olacaktı. Colly'yi görünce kendini biraz da olsa zorlayarak ayağa kalktı.

"Epey kilo kaybetmişsin," dedi Colly.

"Rejimdeydim," diye şakalaştı bu haliyle bile güldürmüştü onu. Ama Colly mutlu görünmüyordu. "Hastaneden çıkmamdan endişe eder gibisin, hiç deneme. Bu konuda yeterince nasihat aldım."

"Eve gidelim de sen o zaman görürsün," diye şakaya vurdu Colly. Ciddi olarak söyleyeceği hiçbir şeyin bu adamı kararından vazgeçiremeyeceğini anlamıştı. "Burada bekle de ilaçlarınla ilgili bilgi alayım doktorlarından," diyerek yetkili birilerini bulmaya gitti.

Dönüşte elinde yapılacaklar ve yapılmayacaklarla ilgili kocaman bir liste vardı. Silas o yaklaşırken yine ayağa kalkmıştı. Çok halsiz görülüyordu. Ama endişelerini kendine saklamalıydı bir süre.

Arabaya kadar inatla yardımsız yürümüşü Silas. Hava oldukça soğuktu bu Şubat sabahı. Arabanın içindeki sıcaklık genç adamın birkaç dakika içinde uyumasına neden olmuştu.

Colly onun adresini biliyordu apartmanı bulmakta zorluk çekmedi. O sırada Silas da gözlerini açmıştı. Colly apartmanın kapısında durarak, "Sen in ve eve gir. Arabayı park edip gelirim."

Genç adamın itiraz edecek hali yoktu. Colly arabayı park edip vali-zini alarak son sürat eve koştu. Silas kapıyı aralık bırakmıştı. Silas salonda bir koltuğa oturmuştu. "Sen haydi yatağa," dedi Colly

"Yeniden evde olmanın ne güzel olduğunu anlayamazsın," derken bunun zevkini çıkarmak niyetinde olduğunu gösteriyordu.

"Sana bir kahve yapayım." Mutfağın yerini buldu. Akıllı bir yol bulup genç adamı bir an önce yatağına yatırması gerekiyordu. Onunla tartışmak, onu sinirlendirmek istemezdi. Ama bu haliyle onun için en uygun yerin yatak olduğu da şüphe götürmezdi.

Kahvelerin yapıp yanına döndüğünde onun karşısına oturdu. "Kahveden sonra yatağa uzanırsın, ben de yanında olurum," dedi.

"Ne o yoksa kahveye beni uyutacak bir şeyler mi koydun?"

Gülmek istedi bu sözlere. Aynı zamanda bu adama iyi bir yumruk atmak... "Hastaneden çıkmış olman, dinlenmeye ihtiyacın olmadığı manasına gelmez."

Silas ona annesinden beter olmaya başladığını söylemek istedi. "Söyle bakalım, sen nasılsın?"

"Her şey oldukça olaysız geliyor. Nanette evdeki hissesini satmak istiyormuş."

"Galeride her gün mü çalışmaya başladın. Bildiğim kadarıyla sadece Salı günleri çalışıyordun..."

"Evet, sadece Salıları çalışıyordum. Ama Eylül ayına kadar kursa başlayamayacağımı anlayınca bir yerde tam zamanlı olarak çalışmamın daha doğru olacağını düşündüm. Ücretli bir işte tabii..."

"Mali bakımdan sana destek olacağımı biliyorsun. Bu anlaşmamızın bir parçası, unutma."

"Kursa başlayıncaya kadar miskin miskin oturup senin paranı yememi senin de normal karşılayacağını sanmam," diye açıkladı. "Üstelik yapabileceğim fazla bir şey olmadığı için Rupert'in orada normal çalışma düzenine girmem en doğru olanıydı."

Silas tam olarak tatmin olmuş görünmüyordu. "O zaman birkaç gün burada olmak için işinden izin almak zorunda kaldın."

"Vasiyetteki değişiklikten sonra paraya ihtiyacım kalmadı. Dün Rupert'e eski çalışma rejimine döneceğimi söyledim zaten..."

"Yarısını almaktan pek de gururlanmışa benziyorsun," diye mırıldandığını duydu.

"Silas ayakta duracak halin yok, hala çekişiyorsun. Bana biraz izin ver de işime bakayım. Birazdan çıkıp alış veriş yapmam lazım. Ve eğer senin yatıp dinlendiğini bilirse içim rahat edecek."

"Ne için alış veriş yapacaksın ki...?"

"Eh, bir şeyler yemen gerekecek her halde."

"Yemeği senin yapmana gerek yok."

"Bak Livingstone, yaptığım iş pek önemli değildi ama, sana yardımcı olmak için çalışma şekil ve saatlerimi değiştirdim. Dinlenmeni ve beslenmeni sağlamayacaksam, ne yapacağım...?"

"Burada olmanın nedeni annem beni aradıkça telefona cevap vermek ve sanırım bir iki dakika içinde ilk telefonu gelecektir. Ayrıca beni üzmeye devam etme bak zaten hastayım..." Acındırma rolü hiç de yakışmamıştı genç adama. Zaten o da bunun farkındaydı.

Colly ise ona gülmesi mi yoksa vurması mı gerekiyor bilemiyordu. Sonunda gülmeyi tercih etti. Sonra aklı başına gelerek somurttu. "İyi de birazdan annen arayınca kim olduğumu söyleyeceğim ona. Karın olduğumu değil her halde."

"Elbette hayır. Zaten o böyle bir şey olsa şu anda kapıyı çalardı. Ona sadece bir arkadaş dedim... Şu anda işi olmayan bir arkadaş birkaç gün bana bakacak..."

Bu açıklama nedense genç kadını rahatsız etmişti. "Böyle işi olmayan birçok bayan arkadaşın olsa gerek."

"Ama hiçbirini değil, seni rica ettim bana bakman için."

Colly, onun bu sözlerinde ciddi olduğunu görebiliyordu. Ama bunun nedeni, onun bu bakım karşılığında bu adamdaki farklı şeyler talep etmeyeceğinden genç adamın emin olmasıydı. Onun nazarında Colly bir tehdit teşkil etmiyordu. Nasıl olsa iki gün baktı diye onun başına kalmayacaktı. Bir başka kadın öyle miydi...? "Bu sözünü nasıl almam gerektiğini bilmiyorum ama, iltifat olarak alıyorum."

Silas ona cevap vermek yerine, "Bayan Valery dün öğleden sonra burada olacaktı" dedi.

"Bayan Valery...?" Bu ismi ilk defa duyuyordu Colly...

"Haftada beş gün gelip evin işlerini yapan kadındır Bayan Valery," diye açıklamıştı Silas. "Yapacak temizlik ve çamaşır işi olmadığı zamanlar yemeği yapar. Aış veriş de onun görevidir. Çıkacağımı haber verdiğim için bir şeyler hazırlamış olmalıdır."

"O zaman onu ısıtmak bana düşecek."

Buna bir cevap almadan telefon çalmaya başlamıştı. "Anneme iyi olduğumu söyle. İlk bakışta..."

"Telefonu ben cevaplayacaktım," diye onu uyardı. "İyisi mi sen yatağa gir bir an önce."

"Sen bu telefona cevap vermekte biraz daha gecikirsen, birazdan anneme kapıyı açmak zorunda kalırsın, ona göre..."

"O zaman bende evlendiğimizi söylerim ona..." Yine de hızla telefona koşup açmıştı. "Alo," derken biraz gergindi.

"Alo, demişti karşısındaki yumuşak ses de. "Ben Paula Livindstone'yim kızım. Sanırım sen de Colly olacaksın?"

"Evet efendim, ben Colly'yim."

"Onu hastaneden alıp eve getirmiş olmalısın. Söyler misin nasıl Silas? Biliyorum ben kendim ona sorsam iyiyim deyip beni atlatacak. Sen ne görüyorsan onu söyle, sağlıklı mı görünüyor?"

Colly bir kere daha Silas'a baktı. "Son gördüğümde bu yana baya iyi görünüyor," dedi. Bu cevabı çok fazla bir şey söylememekle beraber hem kadını rahatlatacak, hem de yalan söyleme nedeniyle ahrette hesap vermesini gerektirmeyecek bir cevaptı.

Ama bu kadıncağızın konuyu derinleştirmesine imkan verecek bir cevaptı. "Onu hastanede de görmüş müydün ki kızım?"

Kadına yalan söylemesi işleri daha da karıştırabilirdi. "Çok kısa bir zaman için. Karantinada olduğu günlerde..." Silas'ın onun bu cevabını hiç de onaylamadığını yüzünü buruşturmasından anlamıştı.

"Demek ki sen bunu basardın? Ne güzel." Paula Livingstone'nun bunu yadırgadığı belliydi. "Bize ise sadece çok yakın aile fertlerinin yanına girebileceğini söylemişlerdi..."

"Bir yorgunluk kahvesi içiyoruz. Sonra dinlenmeye çekilecek." "Buna memnun oldum. Allahtan senin gibi biri var yanında." "Siz de konuşmak ister miydiniz, ama yatmak üzere zaten."

"Yok yok kızım. Onun dinlenmek üzere olduğunu bilmek bana yeter. Hem sonra beni kendisini dakika başında rahatsız etmekle suçlayıverir. İyisi mi ben haberlerini senden alırım. O hastalandığından beri bütün sosyal görevlerimi bir kenara bıraktım. Ama herhangi bir şey olursa lütfen beni aramaktan çekinme..."

Konuşma en sonunda bitmişti. Bu kadıncağzı inşallah bir daha telefon etmez diye düşündü Silas'a doğru yürürken. "Pek beceremedim galiba," dedi genç adama.

"Yok yok, o kadar fena değildin," derken samimiydi.

"Ben pek memnun değilim. Şu anda annenin en iyi bildiği şey, benim sana bir aile bireyi kadar yakın olduğum."

"Eh, hala boşanmadığımıza göre bu doğru da..." Gülüştüler.

"Şimdi sus da, beni dünyanın en büyük yalancısı durumuna sokmak istemiyorsan yatağa yollan."

Silas ona kısa bir süre baktıktan sonra, Colly'nin hayret dolu bakışları arasında kuzu kuzu oturduğu yerden kalkarak yatak odasına doğru yürümeye başlamıştı. Bu itaatkarlığı onun görüldüğünden daha da halsiz olduğunu gösteriyordu.

Kahve bardaklarını toplayarak, mutfığa girdi. Bulaşıkları kaldırdı. Aslında mutfak çok düzenliydi. Buzdolabını açtığı zaman Bayan Valery'nin bir gün önce bir dakika boş durmadığı belli oluyordu. Buzdolabının içi bir haftalık yemekle doluydu. Colly bir iki sebze yemeğini çıkartarak ısıtmak için hazır hale getirdi. Bütün bunları yaparken hiç gürültü çıkartmamaya özen gösteriyordu.

Şimdi bu gece nerede yatacağını bulmaya kalmıştı işi. Valizini alarak koridorda ilerledi. Buradaki kapılardan herhangi biri onun kalacağı odaya açılıyor olabilirdi.

Koridorun en başındaki odanın kapısında durup yavaşça kapıyı araladı. Evet, burası Silas'ın odasıydı. Genç adam ne uyuyordu ne de tam olarak yatmıştı. Ayakkabıları hariç biraz Önceki kıyafetiyle yatağa uzanmış bir şey okuyordu. Sesi duyunca kitabı biraz yüzünden indirerek kitabın üzerinden Colly'ye baktı.

"Kusura bakma, seni rahatsız etmek istemezdim. Ama kalacağım odayı arıyordum da," diyebilirdi.

"Doğru ya bunu sana göstermeliydim." Genç kadının itiraz etmesine fırsat vermeden kalkıp ona doğru yürüdü.

"Ben bulurum," dedi Colly. "Sadece..."

"Bana sakat muamelesi yapmaktan vazgeç," diye sertçe söylenerek koridorun sonuna yürüdü. Bir kapıyı açarak, "Burası olur mu?" diye sordu kapıdan çekilip ona bakması için yol verirken.

Colly onun bu tavrına kızmaya başlamıştı. O mu burada ona yardım için bulunuyordu yoksa Silas mı? Yan gözle genç adama baktı. Yardıma muhtaç olmaktan, zayıf muamelesi görmekten nefret ettiği belliydi. Onunla mücadele etmenin zamanı değildi. "Mükemmel bir oda," dedi. "Teşekkürler."

Silas homurdanarak arkasını döndü ve odasına doğru yürüdü.

Colly, eşyalarını açtıktan sonra mutfığa gitti. Jambonlu bir omletle salata iyi gelebilirdi genç adama. Acaba bir yatak tepsisi var mıydı orada bir yerde? Ama ona hasta muamelesi yapmamak daha doğru olacaktı. Adamın tepesini attırmanın bir anlamı yoktu. Hazırladıklarını mutfak tezgahına bırakarak Silas'ın odasına yöneldi.

"Yiyecekleri mutfakta meydana bıraktım. İstediğin zaman söyle." Yeniden mutfağa yöneldi. Biraz sonra Silas da mutfağa gelmişti. Genç kadının zahmetlerini boşa çıkartmak istemez gibiydi.

Omletinin sadece yarısını yiyebilmişti. Ama hepsini yiyemediği için Colly'den özür dileme gereğini duyması genç kadının gayretine saygılı olduğunu gösteriyordu.

Colly'ye tebessüm ederek bakarken genç kadın, "Özrün kabul edildi," dedi. "Üstelik sana karşı daha anlayışlı olmam gerektiğinin de farkındayım" diye ekledi.

"Karım beni anlamakta zorlanıyor diye düşünmeye başlayacaktım," dedi o tebessümüyle." Evet bu adamı seviyordu Colly. Ve şaka da olsa ondan karım diye bahsetmesi hoşuna gitmişti.

Yemekten sonra Silas'ın yorgun görüntüsü yine hakim olmaya başlamıştı hem hareketlerine, hem de bakışlarına. Acaba o bu adam için en doğru bakıcı mıydı? Ona olan sevgisi bazı konularda zaaf göstermesine neden olmuyor muydu?

Silas'ın kendi kendine odasına çekilmesi genç kadını rahatlatmıştı. Yatağın içine girmeyip uzansa bile dinleniyor sayılırdı.

Colly akşam yemeğini hazırlarken o da mutfağa gelmişti. Colly, Valery'nin bıraktığı tavuktan krema soslu bir tavuk kızartma yapmış yanına da Silas'ın beğeneceğini düşündüğü bir salata hazırlamıştı. Silas'ın iştahı tam olarak geri gelmediyse de önüne konulanların büyük kısmını yemişti. "Yemek yapmayı nereden öğrendin?" diye sordu Colly'ye. Belli ki yediklerini beğenmişti. Mutluydu Colly...

"Yediklerinin büyük kısmı Bayan Valery'nin becerisiydi. Benimkine gelince bunu iş üzerinde çalışırken öğrendim diyebilirim."

"Yani özel bir kursa falan gitmedin, öyle mi?"

"Gitmedim. Evde yardımcı kadın aniden gidince çok işi ben yapmak zorunda kalmıştım."

Bir süre sonra Silas'ın pek rahat olmadığını fark etti. Silas kıpır kıpırdı. "Burası çok sıcak ben odama gideyim," dedi genç adam.

"Bana sorarsan buradan ziyade sen sıcaksın," Colly'nin sesinde bir endişe vardı.

"Bir sıcak, bir soğuk... Sen bana bakma nekahet döneminin bir sonucu bu. Gececek," diyerek mutfaktan çıkarak odasına gitmişti.

Colly mutfağı toparlarken Silas'ın hali aklından çıkmıyordu. İster istesin, ister istemesin onu zaman zaman kontrol edecekti. Saat onda odasına gittiğinde Silas yatağa girmişti ama kolları örtünün üzerinde çıplak duruyordu. Ya hissettiği sıcaklık devam ediyordu, ya da üzerine bir şey giymemişti.

"Su getirdim, belki de susamışsındır," dedi. "Başka bir şey ister misin bilmem ama kahve içmek uykunu kaçırır diye yapmadım, bilmem ister miydin?"

"Gel de konuş benimle biraz."

"Sıkıldın mı böyle yatmaktan?"

"Sayılır."

"Zavallı sevgilim," derken bu tanımlama son derece rahat çıkmıştı ağzından. Silas da bunu normal karşılamış gibiydi. "Hala sıcak mı geliyor burası sana?"

"Hayır artık değil," dedi. Sonra aslında kendisinin ev sahibi, genç kadının da misafiri olduğunu hatırlayarak, "Her şey tamam mı bir eksiğin var mı," diye sordu.

"İnan bana hiçbir eksiğim yok," dedi Colly. Sonra onun yataktan doğrulmasına fırsat vermeden yatağa doğru yürüyerek Silas'ın yanına oturdu. "Bu akşam daha iyi görünüyorsun," dedi. "Eğer birkaç gün sabredersen inanıyorum ki..." Silas'ın yüzünün gerginleştiğini görünce sözünü değiştirdi. "Benden kurtulacaksınız."

"Ne söyledim ki ben şimdi sana...?"

Colly ona baktı. Çok seviyordu bu adamı. "Haydi biraz uyu artık." Bu kadar güçlü bir adamın bir tropikal böcek yüzünden bu hale gelmesi adil miydi. Yataktan kalktı. Sonra eğilerek genç adamın dudaklarına hafifçe bir öpücük kondurdu.

"Bu da bakıcılık paketinin bir parçası mı?"

"Annen öptü diye düşün."

"O kadar enayi miyim ben...?"

"İyi geceler," diyerek genç adamın odasından çıkarken bir daha böyle bir şey yapmayacağına dair yemin ediyordu içinden. Silas ondan böyle bir şey istememişti. Ama Silas da onu, hem de hiç böyle bir şey istemeden iki kere öpmemiş miydi?

O gece birçok kere uykusundan uyanmıştı Colly. Gidip Silas'ın ne durumda olduğunu kontrol etmek istiyordu. Ama bunu yapmamıştı. Sabah beş olduğunda artık yatakta yatmaya devam etmesinin hiçbir faydası olmadığını düşünerek yataktan çıktı. Sabahlığını sırtına geçirdi. Çaresi yok, ona gidip bakacaktı.

Yavaşça kapısını açtı. Koridorda yanan ışığa rağmen içeride hiçbir şey görünmüyordu. Biraz daha ilerledi odanın içine doğru. Silas gözleri kapalı yatıyordu. Çıplak göğsü örtünün üstüne çıkmıştı. Belli ki gece sıcak basmıştı onu yine. Elini alnına götürerek ateşine bakmak geldi içinden. Ama mışıl mışıl uyuyan bu adamı rahatsız etmek istemedi. Ayaklarının ucuna basarak dışarıya doğru yürümeye başladı.

O sırada onun sesini duymuştu. "Eğer çay yapacaksan..."

Colly arkasını dönmedi. Ahlsız herif dernek ki uyanıktı ve gözleri kapalı olarak onun hareketlerini izlemişti. Birazdan elinde çay tepsi-siyle girdi yine genç adamın odasına."İyi uyudun mu?"

"Ben de sana aynı şeyi soracaktım. Her sabah saat beşte mi kalkarsın sen?"

"Normal mi?" Normal olan her şey dün seni hastaneden aldığımdan beri sona erdi.

"Bu kadar sıkıntı mı verdim sana?"

Colly ona bakarak gülümsedi. "Söylenenleri yaparsan hayır."

"Uygun olmayan davranışlarımla meşhurumdur ben."

Colly ona şüpheli nazarlarla baktı. "Kahvaltını yatakta yapacaksın." Ama Silas'ın buna hiç de niyeti yok gibiydi.

"Buna mecbur muyum?"

"Silas, Biliyor musun bazen çok zor biri oluyorsun."

"Sence böyle olmamalı mıyım?"

Kahvaltılarını saat yedide mutfakta yapmışlardı. Saat yedi buçukta telefon çaldı. "Annem," dedi Silas bir ikinci defa düşünmeye gerek duymadan.

"Sanırım seninle de konuşmak isteyecektir."

"Sanırım," diyerek telefona doğru yürüdü

Bundan birkaç saat sonra hastaneden çıktığı artık herkes tarafından biliniyordu. Telefonlar birbirini takip etmeye başlamıştı.

Arayanların arasında babası ve kuzeni Kit de vardı. Doktorlar tarafından izin verilmeden işinin başına dönmeyeceğine dair babasına söz verdi. O gün Pazar olduğu için konuşmalar iş üzerinden olmuyor, kısa geçmiş olsun mesajları olarak kalıyordu.

Gün sonunda Colly onun odasına su götürdüğünde Silas'ın her zamankinden çok daha iyi olduğunu fark etti. O günün hareketli geçmesinin bunda rolü olabilirdi.

Ona dikkatle baktıktan sonra, "Bugünün gayet iyi geçti, değil mi" diye sordu. Biraz önce duş almış, yatağına bornozla uzanmıştı. Ama yarın ben gittikten sonra işin suyunu çıkartmazsın inşallah"

Colly'ye bu konuda söz vereceğine. "Gitmek mi?" diye sormuştu. "Nereye gideceksin ki sen...?"

Colly biraz da şaşkınlıkla baktı genç adama. Onun gitmesini istemiyordu. Bu onun içine tatlı bir duygunun yayılmasına neden olmuştu. Ama bu duygu çok kısa sürmüştü. Evet, genç adam onun gitmesini istemiyordu, ama bunun nedeni onun yerine muhtemelen annesinin gelecek olmasıydı.

"Birkaç gün kalmamı istemiştin .Bu akşam ikinci gecem"

"Seni bu hızla kaçırarak kadar zorluk mu çıkarttım sana?"

"Hayır bunu söyleyemem. Özellikle ilaçlarını zamanında alman benim işimi kolaylaştırdı."

"Bir gece daha kal"

Memnuniyetle... "Annenin gelerek başına dert olacağından korkuyorsun, değil mi?"

"Lütfen," demişti yumuşak bir sesle. Sonra bir anda kaşları çatıldı. "Biriyle randevun falan varsa o başka..."

"Sanırım programımı erteleyebilirim.." Aslında bir programı falan yoktu elbette. Ama bu kadar kolay biri olarak görünmek istememişti bu adamın gözünde.

"Önceliği daima kocanıza vermeniz gerekir Bayan Livingstone,"

Birazdan, "İyi geceler," diyerek Silas'ın yanından ayrılmıştı. Colly odasına giderken içi kıpır kıpırdı. Orada bir gün daha kalacaktı ve genç adam ona Bayan Livingstone demişti.

Artık normal uyku düzeni tamamen değişmiş, ertesi sabah yine saat beşte ayağa kalkmıştı. Silas'ın odasına girdi yavaşça. Uyuyor gibiydi genç adam. Ama Colly bir gün Önceki deneyimini düşünerek yavaşça, "Çay... Çay ister misin," demişti.

Genç adam gözlerini açmadan, "Lütfen," dedi.

O gün bir öncekinden az a olsa farklı geçmişti. Annesi otuzbeş dakika geç kalmıştı telefon etmekte. Silas kapıyı tamamen kapatmadığı için konuşmayı takip edebilmişti. "İyiym anne... Yok yok, emin ol gerek yok buna..Fakat...OK.. Güzel. Yarın görüşürüz."

"Annen yarın buraya mı gelecek?"diye sordu Silas içeri gelince.

"Annem seninle tanışmak istiyor."

" İşte buna imkan yok," dedi Colly bağıırır gibi.

"Meraklanma aslında çok iyi bir insandır o, seveceksin onu."

Bir bu eksikti, bir de bu adamın annesini sevmesi. Ama bütün şikayetlerine rağmen belli ki annesini gerçekten seviyordu Silas. "Bundan şüphem yok," dedi Colly. "Daha telefonda konuşurken bile sesi çok yakın ve sevecendi. Ama sana dedim ya ben böyle oyunlarda son derece beceriksizimdir. Bir iki cümlede olmadık açıklar veririm," Colly sakinleşmeye başlamıştı. "Hem biliyorsun bizim evliliğimiz gizli bir anlaşmaydı."

"Evet, bu doğru. Ama bazı olaylar planları değiştirir."

"Hasta olmak senin suçun değildi.." Silas'ı korumak istemişti.

"Bu da doğru. Galiba beni hastaneden alıp, bakımımıla üstlenmeni istemem bir hataydı. Ama bu hatayı ilk sen yapmıştın, hastaneye kadar gelerek beni ziyaret etmen demek istiyorum."

"İyi de o gazeteye göre durumun öylesine ciddiydi ki, seni son bir defa görmek istemiş olabilirim..."

Kapının çalınmasıyla bu konuşma burada kesilmişti. Gelen Bayan Valery idi. Silas odasına kapanıp bazı iş görüşmeleri yapıyor olmalıydı. Colly ne yapacağını bilemiyordu. Bayan Valery'ye yardım teklifinde bulundu. Yaşlı kadın her şeyin tamam olduğunu söyledi. Oturup par-maklarını çevirmek onun işi değildi. Cebindeki nişan yüzüğünü parmağına taktı hiç de fena görünmüyordu. Sonra çıkartıp yine cebine koydu. Giyinip Bayan Valery'ye biraz dışarı çıkacağını söyledi. Aynı haberi vermek için Silas'ın odasına girdiğinde genç adam telefon ahizesi-ni yerine koyuyordu.

Onu sokak kıyafetiyle görünce bir an paniklemiş gibi oldu. "Ne oldu nereye böyle?"

"Salata için bir şeyler almam gerek geç kalmaz hemen gelirim."

"Bu işi Bayan Valery de yapabilir," dedi Silas.

"Onun yapacak yeteri kadar işi var. İstedğin zaman seslenirsen sana da bir kahve yapar."

"Ben de seninle geleceğim," derken bu isteğinin kesin olduğunu ifade eden bir kararlılık vardı sesinde.

"Hayır gelmeyeceksin." Colly sesinin olabildiğince yumuşak çıkmasına özen göstermişti. "Bayan Valery dışarıda havanın zehir gibi soğuk olduğunu söylüyor. Sen ise hala bir inen bir çıkan ateşle uğraşıyorsun. Bu havada dışarı çıkman söz konusu olamaz."

"Kim söyledi ki bunu sana?"

"Kimsenin söylemesine gerek yok. Kadınlar böyle şeyleri bilirler. Söyle bakalım dışarıdan istediğin bir şey var mı? Her hangi bir şey," diye ekledi Colly. Örneğin ödemen gereken bir çek falanda olabilir." Hangi çekten bahsediyorsun diye sormasına fırsat vermeden, "Örneğin sana yolladığım çekin hesabına geçmesini ister misin?"

"O çek sana ait. Aramızdaki anlaşmayı unutma ve bu konuyu daha fazla konuşmak istemiyorum."

"Anlaşmamız konusunda haklısın. Ama unutma artık benim de param var ve senin paranın benim hesabımda durması beni moral olarak rahatsız ediyor."

"Aramızdaki anlaşma taraflar arasında bir eşitlik yaratıyordu. O paranın bana geri dönmesi bu eşitliği bozacak ve benim sana borçlu gibi görünmemden başka bir sonucu olmayacak, bense bunu kabul edemem."

Colly hasta olduğunu düşünerek, onu üzmemesi gerektiğini de düşünüyordu. "Benim en zor günümde bana ne kadar büyük bir yardımda bulunduğunu unutacak değilim. Üstelik hala çok güzel bir evde bir kira ödemeden oturuyorum. Bunları göz ardı edemezsin."

"Hiçbir şeyi göz ardı etmiyorum," diye homurdandı Silas.

Colly'nin sabrı tükenmişti. "Silas sen tahammül edilmez bir adamsın," derken elini cebine sokarak yüzüğü çıkarttı. "Al bunu..."

"Neymiş bu...?" Colly biraz uzak olduğu için genç kadının elindeki yüzüğü görmemişti.

"Bu nikah memurunun önünden kalktıktan sonra gereksiz olan bir şey. Bunu daha o gün geri vermeliydim ama, ihmal ettim."

"Ne yapacağım bunu ben?"

Ters ters genç adama baktı. "Güzel bir iki saatin anısı olarak saklayabilirsin." Arkasını dönüp odadan çıkmıştı. Bu sırada genç adamın içten kahkahasını duydu. Neşeli bir kahkaha idi bu. Belki de böyle bir şeyin imkansızlığını göstermek istemişti ona.

Evden çıkarken Colly'nin yüzünde de gereksiz bir tebessüm vardı. Bu adamı o kadar seviyordu ki onunla atışması bile içinde tatlı bir heyecanın doğmasına neden oluyordu.

Bayan Valery'nin evde olduğunu bilmesi Colly'nin acele etmemesine neden olmuştu. Eve

döndüğünde iki saat geçtiğini fark etti. Silas'la yakın olmaktan çok hoşlanmaya başlamıştı. Ama bunun bir alışkanlık haline gelmesi onun için tehlikeliydi. Ondandır uzak kalacağı gün yaklaştığına göre artık onunla fazla beraber olmamalıydı. Ertesi gün annesi eve gelmeden oradan gidecekti.

Belki de Silas'ın dediği gibi hastaneye gitmiş olması bile bir hataydı. Silas'ın iyileşmesinden sonra bu yakınlıktan hiç hoşlanmaması doğaldı. Zaten o zaman ona ihtiyacı da kalmayacaktı.

Eve döndüğünde biraz olsun rahatlamış, gerginliğini üzerinden atmıştı. Aldığı şeyleri mutfağa bırakırken Bayan Valery ile biraz sohbet etti. Her ne kadar Silas'dan olabildiğince uzak kalmaya kararlı ise de bir an önce onu görmek için can atıyordu.

Nasıl olsa artık kalkmıştır diye öce oturma odasına girdi. Silas orada yoktu. Yatak odasında da bulamayınca, inat olsun diye tek başına dışarı çıkmış olmasından endişe etmeye başladı. Bu adam her şeyi yapabiliyordu. Sonunda onu bundan önce kapısından hiç girmedeği bir odada buldu. Orada elindeki dosyalar üzerinde çalışıyordu. "Ne yapıyorsun burada?"

Silas ona bakarak gülümsedi. Genç kadının kızgın yüz ifadesinden son derece hoşlanmış bir hali vardı.

"Seninle gelmeme izin vermedin..." Tamda izin isteyecek tipti ya... "Ben de senin yokluğunda ken-dimi oyalıyordum. Sanırım buna karşı değilsindir...?"

Colly, genç adama sinirlenmemesi gerektiğini düşündü. "Ve şimdi de herhalde biraz dinleneceksin, değil mi?"

"Sen çıkar çıkmaz babam aradı." Colly'nin söyledikleriyle hiç ilgilenmediği belliydi. "Seni kaçırmış olduğu için üzüntülerini söyledi."

Colly ise hiç de üzgün değildi. Yaşlı adam aradığı sırada evde olmadığı için. Aslında aile fertlerinin yavaş yavaş bu eve yaklaşmaları doğaldı. Çocukları ciddi bir hastalık geçirmişti ve evinde nekahat dönemini geçiriyordu. Onu görmeye gelmeleri kadar doğal bir şey olamazdı. "Benim dışarıda olduğumu mu söyledin?"

"Salatalık almaya gittiğini ve bir türlü gelmediğini söyledim." Bir salatalık alma işinin iki saati aldığını ima etmek için bu sataşmayı yaptığı dudaklarının gülümseyen kıvrıntısından anlaşıyordu.

"Sanırım başka bir ayrıntı vermemişsindir."

"Bazı şeylerin sadece aramızda olduğunu biliyorum Coliy."

Bunu duymak bile genç kadının kalbinin heyecanla çarpmasına neden olmuştu. Oysa aralarında olan bu şey anlamsız evliliklerinin gizliliği idi. Ve bunda hoşlanılacak bir taraf olmaması gerekirdi. Ama genç adamın babasından hiçbir şey gizlemeyeceği endişesiyle aralarında olan tek yakınlığın kağıt üzerinde kalması gerektiği konusunda kendini uyarmaktan da geri kalmamıştı.

Bütün günü dinlenmeden geçirmesi sonucu Silas o gün iştah problemi de yaşamıştı. Öğleyin hiç acımadığı gerekçesiyle fazla bir şey yememişti. Colly'nin yaptığı çorbadan bile ancak birkaç kaşık yedi. Akşam yemeğinde ise Colly'yi de beraber yemek için çağırmasına karşın yediği fazla bir şey olmadı. "Fazla bir şey yemeğe niyetin olmadığına göre yatsan iyi olacak," dedi Colly.

Bu fikirden hoşlanmamasına karşın tatsızlık olmasın diye uymuştu genç kadının önerisine. Kısa bir zaman sonra Coliy onun odasına gittiğinde Silas'ın yatağına uzanmış olduğunu gördü. Bu sessizliği Colly'yi rahatsız etti. "Bakıcın olarak her hangi bir şey isteyip istemediğini sorabilir miyim?"

Gözlerini açmadan, "Bir şey olursa söylerim," dedi Silas. Coliy için yavaşça odadan çıkmaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Ama genç kadının endişesi devam ediyordu. Birazdan duyduğu sesler onun duş aldığını gösterince biraz olsun rahatlamıştı. Yatmadan önce onun nasıl olduğunu görmek için yavaşça girdi odasına. Işıkları kapatmış olduğuna göre uyumuş olmalıydı. Girdiği gibi yavaşça oda-dan çıktı.

Odasına gidip kendi de bir duş aldı. Ama saat başı uyanmıştı. Saat üç olduğunda bu şekilde yatakta dönmenin bir manası olmadığını görerek odasından çıkıp Silas'a bir göz atma ihtiyacı duydu. Koridorda ayaklarının ucunda yürüyerek Silas'ın kapısını araladı. Gördüğü manzaradan hiç de memnun kalmamıştı. Başucundaki gece lambası yanıyordu ve genç adam yatağın içinde oturmuş titrer gibi bir hali vardı. Colly'yi görünce, "Sen neden uyumuyorsun," diye genç kadının soru sormasını önlemeye çalıştı.

Colly telaşa odaya girdiğinde ne yapabileceğini bilemiyordu. "Sıcak su torbaların nerede?" diye sordu. "Hemen geliyorum," diyerek bir acele odadan çıktı Coliy.

"Sakin ola doktor falan çağırmaya kalma," diye bağırmıştı Silas onun arkasından. Coliy dönüp ona baktığında, "Bunun hastanede geçirdiğim nöbetlerle bir ilgisi yok," diye eklemişti.

"Sadece kaloriferin sıcaklığını artıracam," demekle yetindi ve hızla yoluna devam etti. Kombinın yanına gelince aletin geceleri otomatik olarak kapanmaya ayarlandığını görüp sıcaklığı maksimuma çıkarttı. Odasına giderek yatağın üzerindeki battaniyeyi sırtına alıp Silas'ın odasına döndü. "Sana hemen sıcak bir şey yapıp getireceğim," diye seslendi ona.

"Kuvvetli bir yudum konyak her şeyden iyidir bu durumlarda," derken genç adam eskisi kadar değilse bile hala titriyordu.

"Hiç sanmam," dedi Colly. "Unutma bir avuç ilaç alıyorsun. İlaç içerken hiçbir cins alkolün tavsiye edilmediğini biliyorum..." Sıcak bir bardak sütün midesine iyi gelmeyeceğini düşünerek, "Hemen bir çay koyup geliyorum," dedi.

Doktor çağırıp çağırmamakta hala tereddüt ediyordu ama sonunda, yarım saat beklemeyi ve gelişmeye göre bu kararı vermeyi tercih etti. Bu gece bir an olsun onu yalnız bırakmayacağı kesindi.

Elinde çayla geri döndüğünde battaniye ile üstünü iyice örtüp, kalan aralıktan çayı verdi Silas'a. Genç adam bir iki yudum çay içtikten sonra halsiz bir şekilde yaslanmıştı Colly'ye. Isınmak için olmasa bile sırf ona ters düşen bir şey yapmamak için kollarını yorganın altına soktu. "Sen de yatmalısın, bütün geceyi ayakta geçirecek halin yok," diye uyardı Colly'yi.

"Giderim," dedi. Ama tabii böyle bir niyeti yoktu. "Biraz rahatlamaya çalış. Sinir sistemin gerginken titremeni önleyemezsin."

Silas ona yaklaşarak, "Sen ısıt beni," diye mırıldandı.

Silas'ın sağlığı onun ilk önceliği idi. Yatağa onun yanına uzanarak başını onun yastığına koydu. Genç adam tüm ısyı sadece onun vücudundan bulacağına inanmış bir şekilde sokulmuştu genç kadına. Bir süre sonra genç adamın titremelerinin azaldığını fark etti Coliy. Belli ki Silas rahatlamıştı. Soluk almaları da bir düzene girmişti. Coliy onun uyumak üzere olduğunu hissederek iyice rahatladı. O da gözlerini kapattı...

Colly uykusunda döndü. Sert bir şeye çarpmıştı. Bu biri olabilir miydi. Yıllardır tek başına uyumaya alışık biri olarak buna ihtimal vermedi. Yatak arkadaşı, "Günaydın Bayan Livingstone" diyordu.

"Silas...!" Neredeyse çığlık atmıştı genç kadın. Aklından binlerce şey geçmeye başladı. Ama ilk söylediği şey, "Nasılsın, iyi misin...?" olmuştu. Bu arada yatağın içinde toparlanmaya çalışıyordu. Kolunun genç adamın boynuna dolanmış olduğunu ancak o zaman fark edebildi. "Kusura bakma. Şey... Çok titriyordun da... Seni ısıtmak istemiştin..." Sonra hatırladı. "Daha doğrusu sen benim seni ısıtmamı istemiştin," dedi.

"Şereflelendirdin beni..."

Colly, onun ne demek istediğini anlamamıştı. "Evet, şey... Sanırım gitmeliyim."

"Acele etme," dedi Silas. "Eski gücümü kazanmadım daha..."

Bu onun gücünden çok şey kaybettiğiyle ilgili ilk itirafı idi. Ama onun yüzüne baktığında bir gün evvelki bitkin halinden eser kalmadığını fark etti. "Bu kadarına da şükret," dedi.

"Bunun için mi?" diyerek hafifçe bir öpücük kondurmuştu genç kadının dudaklarına.

Muhteşem bir adamdı Silas. Kalkmak için ciddi bir hamla yaptı. Bu sırada ayağı onun çıplak ayağının üstünde kalmıştı. O anda vücudunun Silas'ın yorganının altında olduğunu fark etti. Adamla aynı yorgan altında vücutları birbirine değerek yatmış olması mümkün değildi. "Olamaz," diye bağırdı doğrulmaya çalışarak. "Hayır ben senin yatağına içine girmedim... İnan bana, ben böyle bir şey yapmadım..."

Silas onu sakinleştirmeye özen gösteren bir sesle, "Hayır Colly. Sen girmedin yatağımın içine. Ama saat altıda kalktığımda üzerindeki battaniyenin yere düşmüş olduğunu gördüm. Üstün açıktı, üşüyebilirdin. Kalkıp yerde battaniyeyi alsam yorulurum diye bana kızardın..." Gülümsüyordu. Devam etti. "Üşümeyesin diye seni yorganımın altına aldım."

"Çok iyisin, teşekkürler. Ama artık kalkmalıyım. Bir hamle daha yaptı. Ama bu sefer de genç adamın yüzüne çok yaklaşmıştı. İçgüdüsel bir hareketle genç adamı dudaklarından öptü. "Kusura bakma. Ama seni iyi görmekten o kadar memnunum ki.. Neyse Allahtan sözünü dinleyerek bir doktor falan çağırmamışım dün gece..." Söylediklerini öyle-sine durumu kurtarmak ve onu öptüğünü unutturmak için söylüyor gibiydi. "İyisin değil mi şimdi...?"

Genç adamın gözleri Colly'nin gözlerinden ayrılmıyordu. "Sen söyle bakalım ne kadar iyiyim," derken Colly'nin dudaklarını önce dudaklarına sonra ağzının içine aldı. Derin bir öpüşmeden sonra Colly ilk fırsat bulduğunda, "Göründüğünden çok daha sağlıklı olduğun anlaşıyor," derken soluk soluğa idi.

Ama artık genç adamın yatağından çıkmak isteği kaybolmuştu. Genç adam, "Galiba haklısın," dedikten sonra yataktan çıkabilmesi için yorganı onun üzerinden almıştı.

Doğrulması sırasında da vücutları birbirine sürtünmeye devam ediyordu. Genç kadın yine, "Kusura bakma," dedi. Ama akli başına gelir gibi olmuştu. "Neden özür dileyip duruyorum ki ben?"

"Daha da ileri gidemediğin için olmalı," diye gülmeye başlamıştı genç adam. Gülmeye Colly de katılmıştı. Kahkahalar haline geldi gülmeleri kısa zamanda. Ve öpüşmeye başlamışlardı çılgın gibi...Kahkaha attıkları şuarsuzlukla...Birbirleriyle yarışarcasına...

Her şey ikisi için de o kadar mükemmeldi ki. Silas genç kadını, Colly de genç adamı sarmıştı kollarıyla. Dudakları birbirini arıyordu kısa aralıklardan sonra. Colly'nin kulaklarında bir uğultu vardı, ama kötü bir şey değildi bu. Gözleri etrafındaki dünyayı görmezken kulakları da sesleri duymasa ne olurdu ki...? Kendine geldiği bir an, Silas'ın hastalığını düşünerek, "Bu hareketlilik senin için kötü olmasın," diyebilmişti.

"Dur bakalım, birazdan anlaşılır," dedikten sonra genç kadının vücudunun üzerine dönmüştü. Dudaklarıyla onu her yanından öperken eli genç kadının geceliğinin altından yukarılara doğru yol almaya başlamıştı.

Colly, ne dediğini fark etmeden "Hayır" diye bağırıyordu. Aslında söylemek haykırmak istediği şey EVET'ti.

"Hayır mı...?"

"Bu değil... Sen.. Dur dur...!"

O sırada genç adamın parmakları sırlıklam olmuş bir şekilde genç kadının içine doğru yönelmişti. Bir anda durdu. Ama parmaklarını geri çekmemişti. "Bu ikimiz için de en sağlıklı ilaç olacak, değil mi...?"

Colly de aynı fikirdeydi. Tam 'evet' diye inlemek üzereyken kapının çalınmasıyla kendilerine geldiler. Colly başucundaki saate baktı sekiz buçuğu geçiyordu. "Bayan Valery...!" diye bağırarak yataktan fırladığı gibi odasına doğru koşmaya başladı.

Aslında bu kadının eve istediği anda girmesi için kendi anahtarı vardı, ama evde bir başkası olduğu için kapıyı çalmak nezaketini göstermişti. Colly kendine gelmek için buz gibi suyun altına girdi. Sonra biraz ılttı suyu. Soğuk su iyi gelmişti.

Giyinirken aklında tek bir soru vardı: Eğer Bayan Valery tam o sıra gelmeseydi sevişmeye kadar gidecek miydi o sahne...? Her halde bu olmazdı. Bir kere Silas biriyle evli olmak zorunda olduğu için evlenmişti, ama gerçek anlamda bir kadın değildi onun arzusu.

Daha doğrusu kadını olarak Colly'yi görmüyordu. Colly onu karısı idi, kadını değil.

Bunu düşünmek onun kadınlık gururunu incitmişti. Eğer bu adam onu kadını olarak görmüyorduysa, o da Silas'a olası bir aşık gözüyle bakmamak, onun bazı hareketlerinden etkilenmemeliydi.

Ama onun öpüşmesini ve adaleli vücudunu hatırlayınca bu konuda kendisini frenlemesinin mümkün olamayacağını düşündü. Oysa o, kendini neredeyse genç adama terk etmişti. Nasıl olup da bir daha bu adamın gözlerinin içine bakabilecekti...?

O zaman kararını verdi. Bir daha bu adamın gözlerinin içine hiç bakmayacaktı ve bu sabah onun annesi eve gelmeden mutlaka buradan gitmiş olacaktı. Ama Paula Livingston artık her an gelebilirdi. Her hangi bir tehlike ile karşılaşmamak için Silas'ı da görmeden buradan bir an önce gitmeliydi. Büyük bir hızla giyindi...

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 11, 2007, 11:16:26 ÖÖ

ALTINCI BÖLÜM

Colly, Silas'ı görmemişti. Ama ertesi günü Silas'dan bir ses daha doğrusu bir demet çiçek gelmişti "Her şey için çok çok teşekkürler" diyordu Silas adını taşıyan çiçeğin üzerindeki kartta. Bu bazı şeylerin sonu gibi gelmişti Colly'ye.

Bu adamın, onu birkaç çiçekle uğurlamış olabileceği düşünce-siyle ondan nefret etmeyi istiyordu içi, ama bunu nasıl yapabilecekti? Ismarlama nefret diye bir şey duymamıştı..Nitekim çiçekleri çöpe atmak yerine vazolara özenle yerleştirmişti.

Zaten daha ne bekleyebilirdi ki? Adamı yüzüstü bırakmış, haber bile vermeden, allahaısmarladık bile demeden onun evinden kaçıp gitmişti. Ona teşekkür etmek istiyorduysa buna bile fırsat vermemişti..

Günler geçmiş, evden kaçarcasına çıktığı o günden sonra bir ayı aşkın zaman geçmişti. Colly, onun sağlığının ne durumda olduğunu merak etmenin yanı sıra onunla konuşmak istediği bazı şeyler vardı. Ama ona telefon etmesi söz konusu olamazdı.

Nanette onu galeriden arayarak, evin satışından hisse alacağına göre evdeki eşyaların aralarında dağılımı konusunda onu eve davet etmişti. Acaba bu konularda Silas ne düşünürdü...?

Evdeki antika eşyaların değerlendirilmesi konusunda Nanette'nin yapacak bir şeyi yoktu. Ev ise büyük, ve eşya doluydu. Colly'nin gündüzleri meşguldü, ama akşamları boş oluyordu.

u arada Tony Andrevvs, Colly ile çıkma gayretlerini devam ettiriyordu. Colly yavaş yavaş bu işe sıcak bakmaya başlamıştı. Bu adam hiç de fena birine benzemiyordu. İlk çıktıkları akşam biraz ileri gitmesi ise, bu çağda pek de yadırganacak bir şey olmamalıydı. Üstelik o gece de zaten fazla ısrarcı olmamıştı genç adam.

Silas sıhhatine kavuşmuş olduğuna göre nasıl olsa o da kadın arkadaşlarıyla beraber olmaya başlamış olmalıydı. Tony'nin son telefonunda onu yemeğe davet etmesine en sonunda peki demişti. Genç adamın telefondaki şaşkınlığı, bu olumlu cevaba ne kadar memnun olduğunu gösteriyordu. Aslında, evet demesinin hemen arkasından az da olsa pişmanlık duymuştu. Ama bu kararından he-men caymamak için abartılı bir şekilde, "Çok memnun oldum bu davetinden," demek hatasını da yapmıştı.

Tony ile çıkmayı kabul etmesinin gerisinde, böyle bir beraberliğin ona Silas'ı unutturabileceği ümidi yatıyordu. Ne var ki; Tony ile gittikleri kalabalık restoranda gözüne çarpan ilk kişinin Silas olmasıyla bu ümitleri bir anda suya düşmüştü. O kadar kalabalığın arasından, hemen ve ilk olarak Silas'ı fark etmesinin bir nedeni olmalıydı. Bu neden, bu adamın onun gerçek aşkı olmasından başka bir şey olamazdı.

Silas da onu görmüştü. Bunun farkındaydı Colly. Büyük bir grubun içindeydi Silas. Colly gruptaki kadınlardan hangisinin Silas'ın arkadaşı olduğunu saptamaya çalışıyordu kaçamak nazarlarla. Bu arada ikisinin bakışları karşılaşmış ve uzunca bir süre birbirlerinden ayrılmamıştı.

Sonunda dönüp Tony'ye baktığında, Tony'nin çok sevecen nazarla kendisini süzdüğünü gördü. Colly o anda hayatından memnundu. Silas'ı sağlıklı görmek onu rahatlatmıştı. İçinde hafif bir kıskançlık olsa da, Silas'la aynı alanda olmak, onunla aynı havayı paylaşmak Colly'yi mutlu ediyordu.

Bu arada Tony, genç kadının iyi bir zaman geçirmesi için elinden geleni yapıyor ve her hali ile ona saygılı olduğunu da hissettir-meye özen gösteriyordu. Colly onun davetini kabul etmiş biri ola-rak, bunun gereğini en iyi şekilde yerine getirmesi gerektiğini düşündü. Silas'ın orada olması Tony'nin günahı değildi.

O zaman Colly'ye yakışan şey, Silas'ı düşünmeyi ve gözlemeyi bırakarak, dikkatini Tony üzerinde toplamaktı. Her ne kadar ne yediğinin farkında olmasa da, Tony'nin anlattıklarını gülen bir yüzle dinlemeye, sorularına doğru düzgün cevaplar vermeye özen gösteriyordu. Bakışlarını ya önündeki tabakta, ya da Tony üzerinde tutuyordu. Silas ona bakarsa onunla göz göze gelmemeliydi

"Merhaba Colly,"

Ona bakmama kararını daha fazla uygulayamazdı. Dönüp genç adama baktı. Silas beraber olduğu grubu bırakmış Colly'nin yanına gelmişti. Daha bir şey söylemesine fırsat vermeden Silas eğilmiş ve onu yanağından öpmüştü. Colly normal olmaya çalışan bir sesle "Merhaba," dedi.

"Çoktur görüşemedik, nasılsın..." Silas'ın sesi çok doğaldı..

Ama Colly yine de, en son görüşmelerinin onun yatağından çıktığı anda olduğunu hatırlatmak ister gibi almıştı onun bu sorusunu. "Epey meşguldüm son haftalarda," diyebilirdi.

"Meşgul mü...?" Bu şaşkınlığının nedeni, onun galeride çalışma saatlerini değiştirmiş olduğunu bilmesindendi.

"Babamın evi satıldı da, eşyaların tasfiyesi zamanımı alıyor."

Aslında bu konu ile fazla ilgilenmediği belliydi. Tony'ye baktı. "Bizi tanıştırmayacak mısın...? Colly onun masaya kadar gelmesinin ötesinde bir de onu yanağından da olsa öpmüş olmasının sersemliği içinde en basit bir nezaket kuralını ihmal etmiş olmanın mahcubiyeti ile kızarmıştı. Tony ayağa kalkarak, "Tony Andrews," diye kendini tanıttı.

"Silas Livingstone." El sıkıştılar. Halkla ilişkiler konusunda çalışan bir insanın bu adamın Livingstone Şirketler Grubunun başkanı olduğunu bilmemesi az bir ihtimaldi. Bu tanışma sırasında dikkat kendisinden başka yere yöneldiği için biraz olsun kendisine gelmişti Colly.

"Sağlığın nasıl, umarım bir şeyin kalmamıştır," diye sorabildi en sonunda.

"Evet, iyiyim. Senin özel bakımın sayesinde... Bunun içinde çok teşekkür ederim sana."Doğal şekilde söylemişti Silas bu sözleri

Colly, bir insanın bu kadar sevdiği birinin kafasını kırmayı nasıl olup da düşünebildiğine şaşıyordu içinden.

Bu sırada Tony de, kendini bir şeyler söylemek zorunda hissetmesinden olacak, "Senin becerilerin arasında hasta bakımı olduğunu bilmiyordum Colly," dedi. Bir şey ima etmediği belliydi.

Buna cevap veren Silas olmuştu. "Eğer Colly beni zamanında ısıtmamış olmasaydı bugün burada olamazdım."

Colly, Silas'ın bu sözlerini açıklamak zorunda kalmıştı. "Silas, yüksek ateşe neden olan bir hastalık kapmıştı da..." derken olabildi-ğince sevecen bir şekilde Tony'ye bakıyordu.

"Doğru ama, hastalanmanın bile zaman zaman iyi tarafları oluyor..." Sonra ikisini de kibar bir şekilde selamlayarak masalarından uzaklaşarak grubunun yanına gitmişti.

"Silas Livingstone'i tanıdığını bilmiyordum," demek olmuştu Tony'nin ilk tepkisi.

"Aslında o babamın bir tanıdığı idi. Babam da mühendis olduğu için mesleki yakınlıkları

vardı..."

"Çok yakınmış gibiydiniz, eskiden beri tanıyor olmalısın onu."

"Hasta olduğu günlerde ona yardımcı oldum. Yoksa yıllardır görmüyordum onu. Annen nasıl, hasta değil miydi..."

Annesinin hastalığının hatırlatılmasını gecenin bitmesi şeklinde alan Tony, kısa bir süre sonra hesabı istedi. Colly'nin evinin önüne geldiklerinde Tony arabadan inerek genç kadının arabadan inmesine yardımcı oldu ve davetini kabul ettiği için ona kibarca teşekkür ettikten sonra başka bir yakınlaşma göstermeden Colly'nin apartmanın kapısından kaybolmasını bekledi.

Birkaç akşam sonra Tony onu bir daha aramış ve havadan sudan birkaç laftan sonra bir randevu konusundaki görüşünü istemişti.

Aslında hiç de fena bir gece geçirmemişti Tony ile ama bu kadar kısa bir süre içinde onunla bir daha beraber olmanın doğru olmayacağını düşündü. "Bugünlerde babamın evinin boşaltılmasıyla fazla meşgulüm," diye bir bahane buldu. Tony yemekte zaten bunu duymuş olduğu için en uygun bahane bu olabilirdi.

"İyi de bu işleri herhalde gündüzleri yapıyorsundur."

Colly'nin onunla tartışacak hali yoktu. "Ben seni ararım," diyerek telefonu kapattı. Ama kapatmasıyla telefonun bir daha çalması bir olmuştu. Ahizeyi alıp, "Alo," dedi.

"Kiminle konuşuyordun," diyen ses genç kadının kalp atışları'nın hızlanmasına neden olmuştu.

"Ne zaman," diye sordu. Zaman kazanmaktı niyeti.

"Saatlerdir telefonun meşguldü," derken bunu abartıp abartmadığını Silas da bilmiyordu.

"Eee, insan benim gibi popüler olunca elinden telefon düşmez tabii." Ciddi bir cevaptan daha doğru gelmişti bu şakası.

"Tony Andrews...?"

Bunu itham eden bir havada sormuştu genç adam. "Evet," dedi Colly. "Tony ile konuşuyordum."

Bir süre sessizlikten sonra, "Benimle evli olduğunu unutmasan iyi olur," demişti Silas.

Colly, şaşkınlıkla bir an buna ne cevap vereceğini bilememişti. "Bir ilişki içinde olduğumu sanıyorsan yanılıyorsun," derken bu adamın ondan bazı şeyleri isteyemeyeceğini düşünerek, kızgın bir sesle tamamladı cümlesini. "Üstelik sanıyorum ki bu konuda sen aynı şeyi söyleyebilesin..."

Genç adamın bundan sonra söylediği şey Colly'yi daha da bü-yük bir şaşkınlığa götürmüştü. "İster inan, ister inanma ama ben yeminlerine sadık biriyimdir." Evlilik yemini olmalıydı burada bahsettiği. Colly'nin ağzı açık kalmıştı. Yani evlilik töreninden bu yana hiçbir kadınla beraber olmadığını mı söylemek istiyordu bu adam? Garipti ama buna inanıvermişti Colly. Ve o anda, bu haberden bu kadar memnun olduğunu göremiyor olması rahatlatmıştı Colly'yi. "Bir akşam yemek yiyelim seninle," dedi Silas.

Colly hiç düşünmeden reddetmişti bu teklifi. "Olmaz..." Onların ilişkisinde böyle bir beraberlik olmamalıydı. "Neden istedin ki bunu."

Colly genç adamın sesindeki tebessümü hissedebilmişti. "Sana bir teklifim olabilir..."

Evet de...Evet de... Evet de...Tabii ya... Onunla evlenmeyi teklif etmiş ve bu olmuştu Sonra hasta iken ona bakmasını teklif etmiş bu da olmuştu. Ve sonuç da ortadaydı. "Senin tekliflerinin sonucunun ne olduğunu biliyorum ben..." Ve içinden Eeeeet diye haykıran sese kulak vermemek için hemen kapatmıştı telefonu genç adamın suratına. Telefon daha yerine oturmadan bu yaptığına pişman olmuştu. Ama refleksine hakim olması mümkün değildi. Ahize gürültüyle yerini buldu. Yine de yatmaya giderken yüzünde mutlu bir tebessüm vardı genç kadının. Aşık olanların mutluluk tebessümü idi bu.Onunla yenecek bir akşam yemeğini

böylesi arzulayacağını hiç düşünmemişti. Silas'ın telefonu yeni bir açlık doğurmuştu içinde.

Silas o akşamdan sonra onu aramamıştı. Colly, onun aramayacağını zaten biliyordu ama, her çalan telefona da kalp atışları hızlanarak bakmaya başlamıştı. Bir teklifi olacağından bahsetmişti telefonda. Acaba bu teklifi o akşam yemeğine çıkma teklifi miydi, yoksa başka bir şeyden mi bahsedecekti. Bunu bilme şansını kendi elleriyle yok etmişti.

Benimle evli olduğunu unutma derkenki sahip olma dürtüsüne hakkı var mıydı? Tony ile olan ilişkisinin boyutlarını kendi iç dünyasında abarttığına göre, acaba bu bir kıskançlık sonucu olabilir miydi? Ama insanlar sadece sevdikleri, aşık oldukları insanları kıskanırlardı ve Silas'ın ona aşık olması düşünülemezdi...

Colly gökyüzüne baktığında, bir Haziran güneşinin o sabahı pırıl pırıl aydınlattığını gördü. Aslında böyle iyi havalara herkesin içine bir canlılık verirdi ama, her nedense hayat çok anlamsız gelmişti o anda genç kadına. Haftalardan beri Silas'dan hiçbir haber alamamış, ona hiçbir yerde rastlamamıştı.

Aslında onların evliliğinde görüşmek daha başından itibaren söz konusu değildi. Bu nedenle de, içinde bulunduğu bu anormal durum bu evlilikte normal bir durum olarak görülmeliydi. Hayatında önemli hiçbir şey yoktu. Evin satış muameleleri bugünlerde tamamlanacağına göre Nanette'yi görme belasından kısa bir süre sonra kurtulacaktı. Tony Andrevs hala onunla bir yeni randevu peşindeydi. Salı günleri galeri devam ediyordu, Rupert'in sevgililerinden şikâyeti de...

Kendisini bu kadar kötü ve yaşamı anlamsız bulmasının nedeni, bir aşk hayatını arzulamasından değil, sadece Silas'ı bu kadar uzun zamandır görememesinden, onunla bir iki cümle olsun konuşamamasındandı.

Ama bu duyguyu bir an evvel ortadan kaldırmalı, Silas'ın onun yaşamını karartmasına izin vermemeliydi. Eylül ayında kurslara başlayınca yeni arkadaşlar ve arkadaşlıklar edinebilirdi. Ama o zamana kadar daha çok vardı. Bu düşüncelerle Tony'yi aradı. Genç adamın "Colly," diyen sesindeki heyecan bu telefonda ne kadar memnun olduğunu anlatmaya yeterdi. "Acaba benimle bir akşam yemeğine ne dersin," diye davet etti Tony'yi.

"Ne mi derim..." derken bunu büyük memnuniyetle kabul ettiğini gösteriyordu. "Senin dairen de , değil mi..."

Hayır, hiç de bunu söylemek değildi onun niyeti. Ama bir an tereddüt etti. "O da olabilir... Ama istersen dışarıda da yiyebiliriz."

İkinci ihtimal Tony'ye hiç de hoş gelmemiş olmalı ki bunu duymazdan gelip, "Gelirken şarabı getiririm," dedi. "Saat kaçta?"

Anlaşılan genç adamın birkaç gün bekleyecek sabrı yoktu ve bıraksalar birazdan kapıyı çalacaktı. Oysa Colly o akşam için açmamıştı telefonu. Yine de, peki madem ki bu beraberlik olacak neden bu akşam olmasın diye düşündü. "Saat sekiz iyi mi?"

"Ben yedi buçukta sende olurum..."

Dediği saatte, dediği gibi Colly'nin kapısını çaldığında genç kadın onu evinde kabul etmenin pişmanlığını şiddetle duymaya başlamıştı. Bu onun bu evde ilk defa bir misafir ağırlaması olacaktı.

Aslında zaman hiç de fena geçmiyordu. Tony, Colly'nin mutfak becerisine olan hayranlığı her vesileyle tekrarlıyordu.

Colly, bu adamı sık sık galeriye gelmesinden ve birkaç telefon konuşması ile iki akşam yemeğinden sonra iyice tanımış sayılırdı. Ama onunla arkadaşlıktan öte bir ilişkisinin hiçbir zaman söz konusu olamayacağını da biliyordu.

Yemekten sonra bulaşıkları yıkamada ona yardımcı olma konusunda ısrarcı olunca Colly, bu işi o gittikten sonra yapmayı tercih ettiğini söylemişti. Tony'nin buna cevabı anlamlı bir gülümsemeyle, "Bırak da ev işlerini yapmaya alışayım," demek olmuştu. Ne işine yarayacaksa...

Colly onun misafiri olduğunu düşünerek bir kabalık etmemek için özen gösteriyordu. "Pek istiyorsan pekala," dedi ve bulaşıkları evyeye koymaya başladı. O sırada adamın arkasına yaklaşıp ensesinde bir öpücük kondurduğunu hissetti. İşte bu kadarı fazlaydı...

Adamı büyük bir hırsla itti. Ama galiba bunu bir davet olarak almıştı Tony. Islak dudaklarını bir anda Colly'nin dudaklarına yapıştırdı. Elleri genç kadının göğüslerini arıyordu. Colly bu sefer daha büyük bir güçle itti adamı. Onun ellerinden kurtulmuştu ama, Tony'nin yüzündeki arsız gülümseme hala devam ediyordu.

"Seni gerçekten anlayamıyorum Colly, hem evine davet ediyorsun, hem de istemez hallerine devam ediyorsun." Coll'ye doğru bir hamle daha yaptı."Hayir," dedi Colly çok kararlı bir sesle.

"Ama neden olmasın? Ben serbest bir erkeğim, bildiğim kadarıyla senin de bir bağı yok. Birbirimizi biraz rahatlatırsak bunda ne kötülük var ki? Hem bil ki son derece memnun edeceğim seni."

Bir an dalgınlığından yararlanarak genç kadının dudaklarını öpebilmiş olması belli ki adamı iyice azdırmıştı. Onu bir şekilde durdurmalıydı. "Ben serbest falan değilim," dedi.

Bu sözler adamın üzerinde Colly'nin istediği etkiyi yapmış görünüyordu. Bir an durup biraz da hayretle, "Yoksa nişanlı, hatta evli falan olmasın sen...?"

Colly'nin başı dönüyordu. Aklında olan tek şey onun evli olduğunu kimsenin bilmemesi gerektiğiydi. İçini bir anda bir panik kaplamıştı. "Boşanmak üzereyiz," demek istememişti ama bu kelimeler insiyaki bir şekilde dökülmüştü dudaklarından.

"İyi de bu birçok sorunu halletmiyor mu?" Tony bunu söylemekle beraber bir şeyler düşünür gibi bir hal almıştı. "Peki kocan nerede... Kimdi kocan...?" Gözlerini düşünür gibi kısmıştı Tony. Sonra, iki kere iki dört eder kesinliğiyle bir isim çıkmıştı ağzından bir feryet gibi. "Silas Livingstone..." Restorandaki konuşmaları hatırlamaya çalıştığı belliydi. Hasta iken özel bakımı... Onu sıcak tutması... "Evet, Silas Livingstone ile evliydin sen..."

Buluşunun bir gereğiymiş gibi geri geri iki adım atmıştı bunu söylerken. Colly bunu inkar etmesi gerektiğini biliyordu. Ama zihni o kadar karışık ki, akım derken ***um derim diye korktu ve Tony'ye herhangi bir cevap vermektense, adamın sersemlemesinden de yararlanarak mutfaktan çıktı.

Tony, onu takip etmişti. "Silas Livingstone değil mi kocan...?" Colly sesinin titremesini önlemek için kendini sıkarak, "Tony artık gitsen iyi olacak," derken kapıya doğru yürümeye başlamıştı.

"Bu hiç de hoş bir davranış değil. Beni başbaşa bir yemek için evine davet ediyorsun ve..."

Başbaşa yemek yemek... Colly soğukkanlılığını kaybetmemeye çalışıyordu. "Yemekten başka bir şey beklemediğimi anlamalıydın."

"Kocanın böyle bir daveti hoş göreceğini hiç sanmıyorum," derken bu edepsiz adamın ses tonundaki tehdidi fark etmemek mümkün değildi. Colly buna ne cevap vermesi gerektiğini bilemiyordu. Ama geri adım atacak hali yoktu. "Bir daha beni arama," dedi ve kapıyı açarak onu çıkmaya davet etti.

Adam arkasına baka baka gittikten sonra, mutfığa giderek bıraktığı yerden bulaşıkları yıkamaya devam etti. Konuşulanları bir daha düşündü. Tony, Silas'ın kocası olduğunu tahmin etmişti o da, "Ayrılıyorz..." derken onu doğrulamış oluyordu.

İşin başka ve son derece tehlikeli bir boyutu daha vardı. Bu adam halkla ilişkiler uzmanı olduğuna göre gazeteler ve gazetecilerle de arasının iyi olması gerekirdi. Böyle bir haberin onun ağzından bir bomba gibi sızması çok kuvvetli bir ihtimaldi ve işte esas felaket bu olurdu. Bu gece emeline ulaşmaması ve evden kovulmuş olması, bu ihtimali de kuvvetlendiriyordu elbette.

Ne yapacağını bilemeden odanın içinde bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Kendisi açısından böyle bir haberin hiçbir önemi yoktu. Ama Silas açısından bu düşünülmemeyecek bir skandal olur ve çok muhtemelen de bu Livingstone'lerin sonu olurdu.

Yapılabilecek başka hiçbir şey yoktu. Çaresiz durumu Silas'a anlatması ve onun bu konuda

bir takım önlemler alması gerekiyordu. Uzun boylu düşündükten sonra Silas'ın numarasını çevirdi. Telefon uzun uzun çaldıktan sonra tam Colly kapatmak üzereyken açıldı.

"Livingstone..."

"Silas, benim Colly.."

Kısa bir sessizlik takip etmişti genç kadının bu sözlerini. "Ne o, gündüz çuvala mı girdi ki, insanı gecenin bu saatinde yatağından kaldırıyorsun..."

Colly'nin beklediği ilk cümle bu değildi elbette. Ama o da ne beklediğini bilmiyordu. Silas'ı bulabilmiş olmak o an için rahatlatıcıydı onu. Sessizliği bozan yine Silas olmuştu. "Aldırma," dedi. "Zaten birazdan bir seyahat için yola çıkacaktım. Söyle bakalım..."

"Kusura bakma, seni bu saatte rahatsız etmek zorunda kaldığım için üzgünüm. Ne o bir yere mi gidiyorsun?"

"Evet, ama fazla sevinme kısa zamanda döneceğim..."

Pis herif. "Hiç de komik değil..."

"Uçağım kalkmadan önce ne söyleyeceksen söyleyen iyi olur..." Bunu söyledikten sonra sesini daha tatlı yapmıştı. "Belli ki bir derdin var. Söyle bakalım neymiş..."

"Vallahi öyle bir hata yaptım ki sana nasıl söyleyeceğim bilemiyorum..."

"Oraya gelmemi gerektiren bir durum var mı?"

Belli ki 'evet' dese genç adam uçağı falan bir kenara bırakıp onun yanına gelecekti. Bunu hissetmek Colly'yi bir an için rahatlatmıştı. "Hayır, iyisi mi seni tedirgin etmekten ben hemen oraya geleyim. Bunu karşılıklı konuşmamızda fayda olabilir..."

* * *

Kısa bir süre sonra Colly, Silas'ın kapısında idi. Ama olanları genç adama nasıl anlatacağı konusunda en ufak bir hazırlık yapamamıştı.

Kapı açıldığında Silas'ın giyinmiş olduğunu gördü Colly. Hiçbir şey söylemeden oturma odasına girip bir koltuğa oturdu. Silas da karşısına oturmuştu. Susarak bir şey anlatılamayacağı için konuşmaya başladı. "Bu akşam bir arkadaşı eve yemeğe çağırmıştım. Ama işler o kadar karıştı ki olanları seninle paylaşmam gerekti."

"Tony Andrews mi...?"

"Tanıdığım başka erkekler de olabilir tabii..." Sonunda nasıl olursa bunun kim olduğunu söylemek zorundaydı. "Ama evet, bahsettiğim kişi Tony Andrews idi."

"Büyükbabamın apartmanında mı? "

"Orada yaşadığıma göre, evet."

"Sık sık böyle misafirlerin oluyor mu?"

Bu sorudaki anlamı tabii ki anlamış ve buna içermişti ama, bu kadar suçlu ve güç durumdayken bir de bu adama kabadayılık yapamayacağını da biliyordu. Verdiği cevabın onu rahatlatması gerekiyordu. "Bu ilk ve son misafirimdir o eve girecek..."

"Zavallı adam kıcına bir tekme yedi gibi geliyor bana..."

"Tam olarak değil ama.. Benzeri bir durumda ayrıldı evden." Bir an önce ne söyleyecekse söylemeli Silas'ı fazla oyalamamalıydı. "Her neyse ben onu bir arkadaş olarak yemeğe çağırmıştım. Ama o bu yemeğin maksadını yanlış anlamış."

"Eh, evde baş başa bir yemek daveti, her zaman yanlış anlaşılmaya uygun bir durumdur."

"Bence yanlış anlayanın yanında olacağına..." Aksilenmenin zamanı değil diye düşündü bir daha. "Kısacası benim niyetim bu değildi... Mönüde ben yoktum senin anlayacağın."

"O ise hızlı hareket etti ve sen de bundan hoşlanmadın..."

"Aslında gecenin büyük kısmı gayet dostane geçti.. Ama ... So-nunda ben hayır... dedim"

"Demek ki hayır dedin?" Colly kulaklarının kızardığını hissediyordu. "Bunun nedeni istemiyor olman mıydı, yoksa benimle evli olman mı?"

Kendisinin Silas'a olan düşkünlüğünü genç adamın bilmesini elbette istemezdi. Ama söyleyeceği her hangi bir şey, bu zeki adamın onun bu zaafını anlamasına neden olabilirdi. Ne yapacağını bilemeden ayağa kalktı. "Sana bir kahve yapmamı ister misin?"

Silas ona cevap vermek yerine sorusunu tekrarlamıştı.

"Çünkü önüme gelenle yatma adetim yok..."

Silas bu cevaptan rahatsız olmuş gibiydi. Ama onu bu cevaba zorlayan da kendisi olmuştu. "Kendimi çok aptal hissediyorum, dedi Colly.

Silas ona yaklaşarak, "Sen aptal falan değil, ama çok tatlı bir şeydin." Genç kadın bir anda dudaklarının birleştiğini hissetti. Hiç beklemediği bir şeydi bu onun. Neyse ki bu fazla uzun sürmemişti. Yoksa genç kadın bütün dengesini kaybedecek ve nasıl anlatacağını zaten bilemediği bir şeyi bir türlü anlatamayacaktı.

"Peki, söyle bakalım Andrews denen o adamın isteklerine boyun eğmeyince neler oldu...?"

"Önce Hayır' ı cevap olarak almayan davranışlarda bulundu..."

"Yani cinsel olarak tacize devam mı etti?" Bu soruyu soruş şekli Colly'nin 'Allahtan Tony bu sırada burada değil diye düşünmesine neden olmuştu. "Pilisini pırtısını toplayıp gitti zaten sonunda." Silas'ın bu kadar tepki göstermesine pek bir anlam verememişti genç kadın. Bu onu sevdiğinden olamazdı, çünkü bugüne kadar bir iki kısa öpücük ve birkaç tatlı bakıştan başka böyle bir sevginin izlerini hiçbir zaman görmemişti bu adamın ne sözlerinde ne de gözlerinde. "Benim bu itirazımın nedenini öğrenmek istedi. Tabii benim en büyük hatam efendilik edip onu eve yemeğe çağırmamdı. Ama bunu ancak şimdi görebiliyorum."

"Devam et," dedi Silas. "Gayet iyi gidiyorsun..."

"Kendisinin de benim de bir bağımız olmadığını, o zaman neden benim bu kadar direnç gösterdiğimi anlayamadığını tekrar edince, onu kendimden uzaklaştırmak için ona benim serbest olmadığımı, bir bağımın olduğunu söyledim..."

"Yani evli olduğunu mu?"

"Hayır aslında doğrudan böyle bir şey söylemedim. Ama ona bir neden vermezsem ısrarlarından kurtulamayacağımdan endişe ettiğim için, boşanmak üzere olduğumu söyledim."

"Benden mi...?"

"Hayır elbette senin ismini ağzıma almadım. Ama o gece senin bizim yanımıza geldiğini ve belki de bazı konuşmalarını hatırlayarak o söyledi senin adını."

"Yani senin benimle evli olduğunu tahmin etti..."

"Ben yine de ona senin adından bahsetmedim. Onu ne doğruladım, ne de yalanladım. Sadece boşanmak üzere olduğumu tekrarladım."

"Ama o bu sessizliğini bir doğrulama olarak aldı, öyle mi?"

"İşin daha da kötüsü, halkla ilişkiler işinde çalıştığı için, muhakkak ki basın dünyası ile yakın ilişkileri vardır..."

"Bunun da birçok probleme neden olacağını düşünüyorsun."

"Evet özellikle ayrılmak üzere olduğumuz haberi gazeteciler için oldukça ilginç olur diye korkuyorum..."

Silas da bu tehlikeyi ciddiye almış olmalı ki bir süre hiçbir şey söylemeden düşünmüştü. "Sence böyle bir şey yapma ihtimali ne kadardır?"

"Bunu elbette bilemem. Ama evden istediğini alamadan ve kovularak çıkan böyle bir adamın neler yapabileceğini sen daha iyi tahmin edersin." Bir an durduktan sonra. "Acaba onu arayarak on-dan böyle bir şey yapmamasını rica etsem, belki de bu gece için özür dileysem..."

"Hayır," derken sesi çok kararlı çıkmıştı. Belli ki böyle bir yola kesinlikle olur vermeyecekti. "Senin bir daha bu adamla ne şekilde olursa olsun hiçbir temasın olmasını istemiyorum, bunu aklına sok."

Colly, artık söylenecek şeyleri söylediğini düşünerek bundan sonrasının Silas tarafından yönlendirilmesi gerektiğinin bilinci ile sessiz kalmayı tercih etmişti. Silas'ın ciddi ciddi düşünmesi fazla uzun sürmedi.

Sonunda yüzünde bir rahatlama belirmişti. "Bu durumda yapılacak tek şey var," dedi karar vermiş insanların rahatlığıyla. "Bu durumda seninle evlendiğimin ve bunun çok mutlu bir evlilik olduğu-nun açıklanmasından başka bir yol kalmadı. Aksi takdirde Livingstone'nin sonu olur bu haberin başka şekilde ve başkaları tarafından duyurulması... Ve galiba işin bu noktaya gelmesinden ötürü de sana teşekkür borçluyum..."

Colly, duyduklarını tam doğru olarak anlayıp anlamadığından emin değildi. Ama ayakta duramayacağını hissediyordu. Evet Silas'la evlenirken kuralları biliyordu ve biraz geç de olsa bu evli-likte uzunca bir süre boşanma kelimesi geçemeyecekti ama evlilik-lerinin aleniyete ulaşacağı tehlikesi de yoktu bu konuştukları arasın-da. Bir davetle her şeyi bom*** etmişti. "Evlendiğimizi büyükbabana mı söyleyeceksin...?"

"Hayır babama söyleyeceğim. O çok erken kalkma alışkanlığı olan biridir. Havaalanından onu arayarak bu haberi veririm. Büyükbabamla da seyahatten döndükten sonra konuşurum. Ondan sonra gazetelerden okuyacakları boşanma haberine hiçbir itibar etmez zaten." Bu sözlerden sonra ayağa kalkmıştı Silas. Uçağa daha birkaç saat olduğuna göre yatıp uyumasa bile biraz olsun dinlenebilirdi o saate kadar. "Tamam mı," diye sordu Colly'ye.

"Tamam," demekten başka bir yol yoktu Colly için.

Silas, genç kadına sarılmamış, ona hafif de olsa bir öpücük de vermemişti bu sefer. "Dönünce seni ararım," dedi. Sesi ne soğuk ne de sevecendi.

"Sen nasıl istersen," diyerek evden çıkmıştı Colly...

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 11, 2007, 04:40:10 ÖS

YEDİNCİ BÖLÜM

Bunu takip eden günlerde bu tür haberler veren bütün ga-zeteleri dikkatle takip etmişti genç kadın. Şimdilik böyle bir haberin çıkmadığı anlaşıyordu.

Ama bunu bilmek onu rahatlatmaya yetmiyordu. Şu anda Silas'ın annesi de babası da bu evlilikten haberdarlardı. Ve her hal-de bir takım gariplikler buluyorlardı bu işte. Hiç tanımadıkları bir gelinleri olması hiçbir aileyi mutlu etmezdi tabii ki. Büyük ihtimalle Büyükbaba da haberdar olmuştu bu evlilikten. Bütün bunlar Colly'nin aptallığının eseri idi. Silas ondan nefret etse yeri ydi.

Bir ara Tony'yi arayarak böyle bir şey yapmamasını ondan rica etmeyi düşündü. Ama eşiğin aklına karpuz kabuğu getirmek gibi olabilirdi bu. Üstelik Silas ona hiçbir şekilde bu adamla bir teması olmamasını tembihlemişti. Onun bu konularda daha akıllıca davran-nacağından emindi.

Perşembe sabahı kalktığında Silas'ın ne zaman döneceğini me-rak etmeye başlamıştı. Silas'ın geldikten sonra onu arayıp aramaya-cağından da emin olamazdı. Belki de gelmişti de, onu arama gereği hissetmemişti. Evet, dönünce ararım demişti ona ayrılmadan, ama Colly telefonla araması ihtimaline karşı bir iki gündür evine zamk-lanmış gibi, bir adım bile

atmamıştı evden dışarı.

O gün de bir arayan soran olmamıştı, ama o akşam kapısının ça-ldığını duydu Colly. Silas...! Ama komşularından biri de olabilirdi bu kapıyı çalan. Birçoğuyla tanışmıştı geçen günler içinde.

Kapıyı açmadan önce çok derin bir soluk alarak kendini sevdiği adamı karşılamaya hazırladı. Silas'dı gelen. Bir an bakışmışlardı hareket etmeden. Sonra "Merhaba," demişti Colly. "İçeri gelsene."

Oturma odasına girdiklerinde "Şimdi mi döndün...?" diye sordu.

"Aslında öğleden sonra geldim. Ama ofiste halletmem gereken birkaç işim vardı."

"Aç mısın, sana bir şeyler hazırlayayım mı...?"

"Bir şeyler yedim ama bir kahveye hayır demem." Mutfağa gitmek Colly için, geçici de olsa bir kurtuluş olmuştu. Ama birkaç saniye sonra Silas mutfağa gelince bu rahatlaması çok kısa Ömürlü oldu. "Andrew denen o adamdan bir ses çıktı mı?"

"Hayır, her şeyi mahvettim değil mi?"

"Ne yaptın...?" Colly'nin neden bahsettiğini anlamamış gibiydi. "Burada olmadığın günlerde seninle evliliğimizle ilgili olarak gazetelerde hiçbir şey çıkmadı."

"Bunu biliyorum," demesi Colly'yi şaşırtmıştı. Bu öğleden son-rasını eski gazetelere bakarak geçmiş olabileceğini düşündü.

Colly derin bir soluk aldıktan sonra, "Çok üzgünüm Silas. Belki de o gece aniden sana gelmem boşuna ve yanlış oldu. Ama o sırada o kadar büyük bir panik içindeydim ki... Bunu senin bilmeye hakkın olduğunu düşündüm. Ama gazeteler bu habere yer vermezse, seni boşu boşuna bu kadar plan değişikliğine götürecek bir şey yapmış olmanın mahcubiyet ve üzüntüsünü yıllar boyu çekerim."

"Sen yapılması gereken en doğru şeyi yaptın Colly." Tatlı tatlı gülümsemesi karşısında Colly kendisini zor tutuyordu Bu adama olan sevgisi yakında bir skandala neden olabilirdi.

"Evet, bugüne kadar gazetelerde bir haber çıkmadı, ama bu ya-rın çıkmayacağı anlamına gelmez tabii."

Colly divana oturdu. Silas da onun karşısındaki sandalyeye o-turmuştu. Aralarında servis masası duruyordu. Silas keyifli bir şe-kilde sandalyesinde gerindi. Colly kahvesini içmeyi bile unutmuştu. Bilmesi gereken bazı şeyler vardı.

"Bakıyorum, gazetelerin eninde sonunda bu haberi yazacakla-rından eminsin."

"Evet," dedi Silas. "Özellikle finansal haberler veren gazeteler-de çıkabilir bu haber." Biraz daha açıklama yapma gereği duymuş-tu. "Salı günü ilk iş kendi özel sekreterimle konuşmak oldu. Gazete-ler bu haberi girmeden önce teyit ettirmek ihtiyacı duyabilirler. Böyle bir şey yaparlarsa Ellen önce biraz nazlandıktan sonra evlili-ğimizi doğrulayacak. Boşanmadan bahseden olursa da, doğal bir kahkaha atarak böyle bir şeyin söz konusu olmadığını söyleyerek, mutluluğumuz konusunda da bir iki ip ucu verecek. Sonra da bizim halkla ilişkiler servisinin numarasını vererek onlarla temas etmele-rini salık verecek onlara. Halkla ilişkiler servisimizin elinde onlara verilecek bir metin var."

"Bakıyorum her şeyi planlamışsın. Arayan falan olmuş mu?"

"Hem de birçok kişi aramış."

"Onlara okunan metin hakkında bilgi sahibi olabilir miyim?"

"Elbette. Zaten oldukça kısa. Babanın vefatından sonra evlendi-ğimiz için şaşaalı törenlerden kaçındığımızı söyledikten sonra baba-nın çok saygın bir mühendis olarak mesleğimizde önemli bir yeri olduğunu ve adını taşıyan bazı eserlerini falan veriyor bu metin. Seni üzecek hiçbir şey olmadığını sanırım..."

Böyle bir metin bir insanı nasıl üzebilirdi ki... Üstelik evlilikle-rinin babasının ölümünden biraz sonra olduğu da doğrudu. Tabii törenin sadeliğinin nedeni bu değildi ama, bugüne kadar yalandan kimse ölmediğine göre sevgilisine de bir şey olmazdı. Üstelik baba-sından bu kadar sitayişle bahsedilmesi de Silas'm bir inceliği idi.

"Hayır hayır tabii, bunda üzülecek bir şey yok elbette." Üstelik artık bu haberin bir şekilde gazetelere gireceği kesinleştiğine göre, Silas'a bu durumu açmış olmasının da sakıncası ortadan kalkmıştı,

"Havaalanından babanı arayacaktın o gece, aradın mı?"

"Evet aradım da, İtalya'da otel odama girdiğimde telefonum ça-lıyordu. Açtığımda annemi buldum karşımda."

"Peki ailen... Onlar nasıl karşıladılar bu haberi?"

"Nasıl olacak, ikisi de son derece mutlu oldular. Hele annemi bir görseydin. Seninle telefonda konuştuğunu hatırladı ve sesinin onu çok etkilediğini söyledi. Babamsa ben memnunsam kendisinin de memnun olduğunu söylemekle yetindi. Ama onun rahatlamasını sağlayan başka nedenlerde vardı elbette."

"Peki sen babanı mutlu ederek mutlu musun ki...?"

"Elbette. Neden olmayayım ki?"

Tabii ki mutlu olacaktı. Onun için önemli olan Livingstone'nin geleceği idi. Başka bir şeye önem vermiyordu o. Ve artık Şirketin geleceği emin ellerde olacaktı. "Büyükbabana da ulaştı mı haber?"

Silas buna hemen cevap vermemişti. Colly bir an endişe etti. "Elbette, o da memnuniyetini ifade etmiş babama da anneme de." Colly, bundan öte bir şeyler olduğunu hissetti Silas'ın halinden. Genç adam devam etti. "Büyükbabam sizinle tanışmak istiyor."

"Hayır," dedi Colly şaşkın bir şekilde. "Hayır, bu olamaz." Ama bu ikinci itirazı o kadar kuvvetli çıkmamıştı. Silas ona bakmakla yetinmişti. Colly, bir şey söylemek istedi.

Sadece,"Ne zaman," dedi.

"Bu hafta sonu kendisini ziyaret etmemizi bekliyor."

"Hafta sonu mu...?" Demek ki bu bir iki saat değil koca bir hafta sonu devam edecek bir ziyaret olacaktı.

"Büyükbabam, büyükannemin vefatından sonra çok yalnız kal-ırdı. Ama onun istediği gibi Cumadan değil, Cumartesi günü gidece-ğiz. Böylece sadece bir gece kalacağız orada."

Bir gece... Bu haberden aslında mutlu olmalıydı. Ama daha öğ-renmesi gereken şeyler vardı. "Peki, bizim diğer anlaşmalarımız...?"

"Daha önce annem ve babamı ziyaret etmezsek onları incitiriz.." Colly, genç adamın sözleri üzerinde fazla durmuyordu. Beyni durmuş gibiydi. Cumartesi büyükbabaya gideceklerine göre önle-rinde çok kısa bir zaman vardı. Hatırladığına göre günlerden Per-şembe idi. Hatta gecelerden... anne ve babasına daha önce gitmeleri gerektiğine göre bu, bugünle Cumartesi arasında, yani bir gün sonra olacaktı. "Bu işler biraz karışıyor gibi geliyor bana."

"Hangi iş karışıyor?"

Silas bal gibi anlamış olmalıydı bu işin hangisi olduğunu. "Hiç olmazsa annenle babana bu evliliğin gerçek yüzünü anlatmalısın."

"Hayır, bunu yapamayız. O zaman onlar da büyükbabama yalan söylemek zorunda kalırlar ki, onları bu duruma düşüremem. Bu iş benim işim. Onları böyle bir sıkıntıyla karşı karşıya bırakamam."

Silas bunda haksız sayılmazdı. Ama burada bir de Colly'nin du-rumu vardı. "İnsanları gözlerinin içine baka baka aldatmak da be-nim için zor olacak."

"Neden onları aldatıyor olacağız ki?"

Colly, yavaş yavaş bu adamdan nefret etmenin mümkün olabileceğini düşünmeye başlamıştı. Adamın soğukkanlı haline bakınca insan çıldırabilirdi Silas mantıklı açıklamalarına devam etti.

"Büyükbabam, karımla tanışmak istiyor. Ve sen de bal gibi benim karımsın. Bunun yalan söylemek ne ilgisi var?"

Sen de benim karımsın... Bu sözleri bu kadar tatlı söyleyen birinden elbette nefret edilemezdi. Ama Silas'm bu sözleri hukuki bir gerçeği dile getirerek söylediğini hissedince sevinci kursağında kalmıştı genç kadının. "Seninle evlenmeyi kabul ettiğimde bu sahanelerden hiç bahsedilmemişti. Bunu da unutma..."

"Unuttuğumu sanma. Ama ben de sana bir şeyi hatırlatmak isteyim ki kediye kapıyı açık bırakan sendin, ben değil."

Tony Andrews'u evine yemeğe çağırıp, sonunda beşliği kurtarmak için ona evli ama boşanmak üzere olduğu izlenimini verme-seydi ve de kocasının Silas olabileceğini tahmin etmesine yol açma-saydı bu sahnelerin olmayacağı da açıktı. Sezar'in hakkını Sezar'a vermesi gerekiyordu. "Peki, annenle babana ne zaman gideceğiz?"

Silas'ın yüzündeki gerginlik kaybolmuştu. "Yarın akşam yemeye geleceksin."

"Senin evine mi?"

"Hayır. Bizim evimize," diye düzeltti Colly'yi.

"Benim buraya taşınmamı beklemiyorsun herhalde." Colly'nin yüzünde tam bir panik havası belirmişti.

"Sonuçta bunun böyle olduğunu bilecek herkes. Ama bu aşamada bu konuda fazla acele etmemize neden yok."

"Ufak tefek şeylere de şükretmeyi bilmeliyim anlaşılan." Silas'ın dudaklarının anlamlı bir şekilde kıvrıldığını görmezlikten geldi. "Yemek işi ne olacak?" diye sordu.

"Onu Valery halledecek. Babamlar yedi buçuk gibi burada olur. Ama sen her ihtimale karşı sen altı gibi burada olsan iyi olur."

"Sen gelecek misin ki o saatte."

"Evet, yarın işten erken çıkacağım."

Colly yaptığı bir hatanın olayları buraya getirdiğini düşündü bir kez daha. "Yahu bak bir saflığım neler açtı hepimizin başına."

"Colly bu kadar bedbin olma." Genç adam yerinden kalkarak divanda Colly'nin yanına oturdu. "Sen bilerek ya da bilmeyerek bana büyük iyilikte bulundun."

Colly, hafif yan dönünce onunla çok yakın oturduğunu fark ederek, kalp atışlarının hızlandığını hissetti. "Nasıl.Ben eğer o gece..."

"Bak, anneme babama yalan söylemek benim için çok zor olacaktı. Babam bana büyükbabamın vasiyetle ilgili niyetini söylediği Pazar günü, rahatlatmak için ona ciddi olarak ilgilendiğim biri olduğunu söylemiştim."

"Ben miydin ima ettiğin?"

"Evet. Ve sonunda da seninle evlendik."

"Yani bundan daha ciddi niyetlerle evlenmen mümkün değil miydi, illa böyle bir evlilik yapmak zorunda mıydın?"

"Aslında bu iş senin hastaneye gelmen ve sadece aile yakınları yanıma alınırken senin nasıl yaptıysan odaya girebilmenle başladı. Sonra da hastalığım sırasında bakımımı üstlendin. Bütün bunlar annemi ümitlendirmeye yetmişti zaten. Sonra senin o meşhur gecen geldi gündeme. Bu uzayacak süreci kısaltmaya yaradı. Ve ben de aileme seninle evlendiğimi söylemek zorunda kaldım."

"Hiç olmazsa törene çağırılmadıkları için kırılmadılar mı?"

"Hayır. Senin soyadını duyduklarında bana hak verdiler. Baba'nın vefatının hemen arkasında bir töreni onlar da onaylamazlardı."

Silas'ın bütün söyledikleri, anlattıkları mantıklıydı. Keşke duy-gusal tarafları da olsaydı...

"Peki yarın akşam yemekte onlarla bera-ber olacağımıza göre... Nasıl davranacağız... Yani...Yani bir aşk izdivacı sahneleri mi olacak?"

"Bu konuda elbette bir şey konuşulmadı. Ama annem bunun bir aşk evliliği olduğundan hiç şüphesi yok." Sonra sinsice güldü. "Za-ten annem beni tanıyan bir kadının, bana aşık olmaktan başka yolu olmadığına inanır."

"Bu da erkek annelerinin çocuklarının kadar dev aynasında gördüklerinin bir kanıtı olmalı." Aslında onun Silas'a olan aşkı, annesinin oğlu hakkında söylediklerini doğrulayıcı nitelikte idi. Ama nasıl olsa genç adam, Colly'nin ona duyduğu zaafı bilemezdi. "Benim merak ettiğim şey, yarın babanlar buradayken her hangi bir şey dikkatlerini çekmesin diye davranışlarımda bir özellik olması gerekip gerekmediği idi."

"Eğer duygularına hakim olamayıp beni öpmeye falan kalkarsan bunun bir sakıncası olmadığını söyleyebilirim..." Bu şakasının Colly tarafından hiç de sempatik karşılanmadığını genç kadının yüz ifadesinden anlayan Silas, "Yarınki programın seni gerginleştirdiği-' ni hissediyorum, inşallah yanıliyorumdur."

"Korkarım yanılmıyorsun." Aslında gerginlik çok basit bir ifa-deydi Colly'nin dehşete düşmüş hali karşısında.

"Bence gergin olman için hiçbir neden yok. İnan ki onlar seni çok sevecek. Olabildiğince doğal hareket etmen yeterli olacaktır."

Colly buna inanmak isterdi. Ama bu o kadar kolay değildi. Silas için hava hoştu. Ama Colly yarın akşam karşılaşacağı insanların yüzünün nasıl olduğunu bile tanıımıyordu.

"İşler tahminimizden çok daha hızlı gelişti, bu doğru."

"Hızlı gelişse ne ala, neredeyse dört nala gidiyor."

"Artık bunun için hayıflanmaya gerek yok. Olan olmuştur. Önemli olan bundan bir takım olumlu sonuçlar çıkarabilmekte."

"Beni yalnız bırakabilirsen kendimi toplamam daha kolay ola-cak." Silas'ın yakınlığından rahat düşünemez hale gelmişti.

"Haklı olabilirsin." Colly'yi yanağından öperek divandan kalktı.

* * *

Colly'nin gözünü uyku tutmamıştı o gece. Rüyasında olmadık rezillikler oluyordu bir gece sonraki akşam yemeğinde. Bu karışık-lıklar arasında sık sık Silas'ın varlığına sığınıyor ve kurtuluşu onun yakınlığında buluyordu.

Ama esas korkuyu o sabah duş alırken hissetti. Bu akşam şöyle ya da böyle geçecekti. Ama önemli olan Cumartesi günü, daha doğ-rusu Cumartesi gecesiydi. O geceyi büyükbabanın evinde geçirecek-lerdi. İşin tadı o gece yatma saati gelince çıkacaktı. Evli bir çift olarak ayrı odalarda, hatta ayrı yataklarda yatmaları söz konusu olmamalıydı. Eeee, o zaman ne olacaktı.

O sabah Henry amcanın telefonu onu biraz olsun rahatlatmıştı. "Doğru mu," diye başlamıştı baba dostu Henry amcanın konuşması. Ve Colly, neyin doğru olup olmadığını sormadan Gazetelerden bi-rinde haberin çıktığını ve Henry amcanın bunu sorduğunu anlamıştı. Kısaca, "Evet," dedi genç kadın. "Kusura bakma Henry amca bunu sana daha evvel söylemeliydim. Fakat..." İyi de bu fakattan sonra nasıl bir açıklama yapacaktı.

Henry amca imdadına yetişmişti. "Biliyorum, babanın vefatı..."

"Silas babamın cenazesindeydi..."

"O vesileyle mi tanışın onunla?"

Bir ölçüye kadar evet diyebilirdi bu soruya. "Kusura bakma sa-na söyleyemedim. Ama Silas da ben de bu konunun olabildiğince gürültüsüz olmasını istedik. Onun anne ve babası bile evliliğimizi daha birkaç gün önce öğrendiler."

Belli ki Henry Warren, babasının yakın bir arkadaşı olarak Colly' nin sorunlarına yakın hissediyordu kendini. "Peki sen o dai-rede tek başına mı yaşıyorsun?" Bu ne biçim evlilik demeye getiri-yor olmalıydı Henry amca.

"Bu daire aslında Silas'ın büyükbabasının dairesi. Ama karısı öldükten sonra yaşlı adam burayı kullanmıyor. Sevgili eşinin anıla-rını düşünerek de tasfiye etmek istemiyordu. O nedenle Silas'ın uzunca süren iş seyahatleri sırasında ben burada kalıyorum." Henry amcanın bundan sonra sorabileceği öngörerek onun sormasına fırsat vermeden devam etti Colly. "Aslında Silas son derece cömert bir insan ve biz evlendikten sonra benim banka hesabıma yüklü bir meblağ transfer ettirdi. Ama benim de imkanım doğunca onun para-sını kullanmamak için babamın mirasından ufak bir bölümünün serbest bırakılmasını rica ettim senden. Bu beni daha rahatlattı ve Silas'ın zihninde bazı tatsız soruların doğması ihtimali kalktı."

"Sen daha küçük yaşlardan beri bu konularda hep hassas dav-ranmışsındır, bilirim seni." Yaşlı adam, genç kadının babası sağ iken de çok rahat bir hayatı olmadığını hatırlayarak, "Sen iyi şeyleri çok-tan hak etmiştin evladım," demişti konuşmanın sonunda.

Colly, Henry amcasına gerçekleri olduğu gibi söylememenin sı-kıntısını çekiyordu telefon kapanırken. Ama hiç olmazsa sıcak ve sevecen bir konuşma geçmişti aralarında ve görünüşe bakılırsa yaşlı adam da onaylamıştı onun Silas'la olan evliliğini.

Öğleden sonra, akşamki yemeğin ağırlığı çökmeye başlamıştı Colly'nin içine. Aslında muhtemelen her genç kadın için zor bir karşılaşmaydı bu ilk karşılaşma. Ama onun durumu başkalarınıninki-ne benzemiyor, çok daha zorlaştırıcı özellikler taşıyordu.

Zamanın bir türlü geçmediğini fark eden Colly evinden gere-ğinden erken çıkmıştı. Çok özenle giyindiğini ve hafif ve özenli bir makyaj yaptığını kendi kendine bile fark etmezmiş gibi davranmış-tı. Silas'ın evinde çiçek olamayabileceğini düşünerek yolda uğradığı bir çiçekçiden güzel bir buket yaptırdı ve beklenen zamandan daha önce elinde bu buketle Silas'ın kapısını çaldı.

Kapıyı Silas açmıştı. Demek ki söylediği gibi oldukça erken çıkmıştı işten o gün. Genç adamın son derece etkileyici görüntüsü yanında, onun da Silas'ı etkilediğini bakışlarından anlar gibi olmuş-tu Colly.

"Vayyy, muhteşem görünüyorsun." Kapıdan çekilerek ona yol vermek yerine, hayranlığını gösteren bir şekilde hareketsiz Colly'ye bakmıştı bir süre.

Silas'ın sözleri bir yana gözleri de Colly'ye ihtiyacı olan güveni vermişti bir anda. "Şu çiçekleri al da boyunları bükülmeden suya konulsun,* dedi onun kapıdan çekilmesi için.

Silas onun ne demek istediğini anlayarak kapıdan çekilmişti ya-ıvaşça. Yüzünde, Colly'nin ona aşık olmasına neden olan tebessüm vardı yine. Genç kadın, bir an için o gecenin korktuğu kadar zor geçmeyeceği gibi bir rahatlığı hissetmişti içinde.

Çiçekleri vazoya yerleştirmenin daha çok kendi işi olduğunu düşünerek vazo bulmak üzere mutfığa girdiğinde Valery ile karşı-laştı. "Hoşgeldiniz Bayan Livingstone," derken saygıyla hafifçe eğilmişti hizmetkar kadın.

Colly, bir üçüncü şahsın kendisine ilk defa bu şekilde hitap etmesinin garip, ama hoşluk verici duygusunu yaşamıştı bir an. "Günaydın Bayan Valery umarım iyisindir."

"Çok iyiyim Bayan Livingstone. Özellikle Bay Livingstone'den evlendiğiniz haberini almak inanın beni çok memnun etti." Bu bas-ma kalıp laflardan daha fazla bir şey söylemek isteyen bir gayretle eklemişti hizmetkar kadın. "Eminim ki çok mutlu olacaksınız..."

"Teşekkür ederim Valery." Daha bir şeyler söyleyebilirdi ama bunların ne olacağını bilemediği için güncel yaşama döndü. "Bu çiçekleri vazolara yerleştirirsem umarım çalışmalarını engellemem."

Çiçekleri vazolara koyması tahmin ettiğinden de fazla zamanını almıştı genç kadının. İsteddiği şekli vermekte zorluk çekiyor, hiçbir yaptığını tam olarak beğenmiyor ve aranjmanı yeniden yapmaya başlıyordu. Ama sonunda bu erkesi evi bir anda canlandırıp, renk–lendiren üç şahane vazo çıkmıştı ortaya.

Artık hazırlıklar bitmişti. Yapacak ve meşgul olacak bir işi kal–mayınca giderek gerginleştiğini hissediyordu Coly. Bayan Valery her şeyin hazır olduğu ve yemek bakımından hiçbir sorunun çıkma–yacağı konusunda güvence vermişti ona. Banyoya giderek hem oradaki düzene, hem de aynadaki son görüntüsüne baktı.

Silas salonda onu bekliyordu. Yüzündeki tatlı gülümseme Colly'nin içine hoş bir serinlik vermişti. "Ne içersin?" diye sordu genç adam. Kendisi bu kadar gerginken bu adam nasıl olup da bu kadar rahat olabiliyordu...? Ama onun bu rahatlığının kendisine de iyi geldiğini kabul etti Colly içinden.

"Şimdi bir şey almayayım, teşekkürler."

Silas ona yaklaşarak cebinden çıkarttığı yüzüğü uzattı. "Bunu takman herhalde daha doğru olur."

"Unutmuştum," derken gerçekten buna hayıflandığı belliydi. Aslında nişan yüzüğü takmaktan hoşlanmayan kadınlar yok değildi ama, Colly onlardan değildi. Yüzük parmağını uzatarak Silas'ın yüzüğü bir ikinci kez parmağına takmasına yardımcı oldu.

"Titriyorsun," dedi Silas onun elini tutarken.

Colly kendini rahatsız hissetti. Hiç istemezdi o anda elinin tit–remesini. Bu, onun yüzüğü takmaya özel bir önem verdiğini gös–termiş olabilirdi genç adama. "Eh, senin için hava hoş tabii. Sen anne ve babanla karşılaşmanın heyecanını yaşamıyorsun ki..."

Silas o etkileyici kahkahalarından birini atmıştı. "Çok hoş bir kadınsın Colly Livingstone," derken kapının çaldığını duydular.

"Erken geldiler," dedi Colly ilk tepki olarak.

"Onlar da heyecanlı olmalılar," diyerek karısının elinden tutup, "Gel onları beraber karşılayalım," dedi. Bu iyi olmuştu Colly için. Yoksa orada durup kayınvalide ve kayınpederinin gelmelerini sa–londa bekleyseydi elini ayağını nasıl tutacağını bilemeyebilirdi. Bundan sonraki dakikalar tanışma ve öpüşmelerle geçmişti. An–ne sevgisinden uzunca bir süre mahrum kalan Colly için oldukça duygusal anlardı bunlar.

Uzun boylu ve son derece alımlı bir kadın olan Paula Livingstone, yani yeni kayınvalidesi bir an geri çekilerek gelinini yukarıdan aşağıya süzmüş ve, "Bu ne güzellik böyle," diye içten bir şekilde samimi görüşünü dile getirmekten çekinmemişti. Sonra da genç kadına bir daha sarılarak, "Bu beraberliğinizden ne kadar mut–lu olduğumu anlatamam," demişti.

Silas'ın babası olan Borden Livingstone, karısından daha mesa–feli olmakla beraber, o da böyle bir haberi uzun zamandan beri bek–lediğini hissettirme konusunda son derece açık davranmıştı.

Colly, Silas'ın babasını cenazede gördüğünü o zaman hatırla–mıştı. Cenaze töreninde ona başsağlığı dileyemediği için ondan özür dilemek kibarlığını da göstermişti bu ilk tanışmaları sırasında.

Colly, kayınvalidesini daha ilk görüşte sevmişti. Çok doğal ve rahat bir kadın olduğu belliydi. Colly, onun kadar rahat olması ge–rektiğini sık sık uyarıyordu kendine. Hareketlerine çok dikkat etmesi gerektiğini de biliyordu. En ufak bir gaf onları ele verebilirdi.

Yemek başladıktan sonra ortamın doğallığı Colly'nin de rahat–lamasına neden olmaya başlamıştı.

Yemeğin ortalarına doğru konu Silas'ın hastalığına gelmişti. Bayan Livingstone o günleri hatırlayarak, "Hastanede bile onu ziya–ret eden bir yakınının olması ve sonra ona eve çıktığında bakmak nezaketinde olan bir genç bayanın varlığı bana o günlerde de büyük rahatlık vermişti. Hem o zamanlar evli olduğunuzu da bilmiyordum. Üstelik onu burada yoklamaya geldiğimde seninle birkaç dakika farkla tanışma fırsatını kaçırdığımı öğrendim," demişti.

Colly'nin o günkü yokluğunu kendisinin açıklamasının daha doğru olacağını düşünen Silas atılmıştı annesinin neredeyse sözünü keserek. "Sanırım Colly babasının mirası ile ilgili bazı geçici prob-lemeleri olduğunu bilmenizi yadırgamayacaktır. Colly'nin babasının verasetiyle ilgili işleri olduğu için o sabah erken çıkmak zorunda kalmıştı," dedi Silas. İçinde kısmen de olsa doğru bulunan böyle bir yalan bulma konusunda kendisinin bu kadar becerili olamayacağını bildiği için Silas'a içinden teşekkür etmişti Colly.

Ama bu anda bir yandan da bir gece sonra büyük babada ne ya-pacağını düşünüyordu. Nerede yatacaktı...

Bu arada masada Colly'nin miras sorunları konuşulmaya devam ediyordu. Paula, "Neyse ki sonunda iş tatlıya bağlanmış, "dedi.

Colly de bu konuda bir şeyler söylemesi gerektiğine inanıyor-du.. Bu konu onu bir gece sonra ile ilgili düşüncelerden de uzak tutabilirdi. "En sonunda evin satışı işlemi de tamamlandı. Ama ol-dukça büyük bir ev olması ve yılların eşya ve hatırasını içinde ba-rındırması yüzünden epey bir zaman orasıyla meşgul olmam gerek-ti. Gnlerimin büyük kısmı oradaki düzenlemelerle geçiyor."

"Günün birinde biz de evi değiştirmek durumunda kalırsak ben de nereden başlayacağımı bilemeyeceğim," dedi Paula gelinine hak vererek. "Borden'in o kadar çok döküntüsü var ki sağda solda..."

"Döküntü..." diye mırıldandı Bay Livingstone, bu sözden pek hoşlanmadığını gösterir gibi.

Paula bu kelimeyi söylemesinin ne derece haklı olduğunu gs-termek ister gibi devam etmişti. "Bu gezegende çıkan bütün mhen-dislik dergilerinin ilk günden beri çıkan bütün nüshalarını bulmak mümkündür bizim evde."

Yemek bittiğinde herkes hayatından memnun görünüyordu. En büyük rahatlığı da Colly'nin yaşadığı belliydi. Ayrılmaları, ilk bu-luştukları andan çok daha sıcak ifadeler ve sevgi gösterileriyle ol-muştu. Paula ayrılırlarken onları ilk fırsatta kendi evlerinde görmek-ten duyacağı memnuniyeti dile getirmiş ve, "Sizin bu gnlerinizin biz yaşlılarla geçmesinin arzulanana bir şey olmadığını biliyorum, ama dilerim bizi fazla ihmal etmezsiniz," demişti.

Misafirleri gittikten sonra Silas hayatından memnun ve alacağı cevaptan emin bir şekilde sormuştu Coll'ye. "Nasıl, korktuğun ka-dar fena geçmedi değil mi?"

"Annen, baban gerçekten süper insanlar. Çok hoşlandım onlar-dan." Kendi evine gitmesi için, biraz daha oyalanarak Livingstone'lerin bölgeden uzaklaşmasını bekleyen Colly mutfağa giderek Valery'nin doldurduğu bulaşık makinesini çalıştırdı. Sonra evyeye bırakılan tencereleri alarak, " beş dakika oyalanayım da ondan sonra giderim," dedi.

Bu arada onun yıkadıkları Silas'ın kurulamaya başlaması geç kadını şaşırtmıştı. "İstersen bu gece burada kalabilirsin," dedi Silas. Colly hayret dolu nazarlarla kendisine bakınca da, "Biliyorsun mi-safir yatak odam var. Senin..."

Orada bundan önce de yattığına göre. Onun bir misafir yatak odası olduğunu elbette biliyordu ve bu gece bu evde kalmaya bayılır-dı da, ama hem bu gece orada kalamazdı, hem de geç adam onun orada kalmaya bayılacağını anlamamalıydı. "Yarın gece bykba-banda kalacak olmamız bile bir sorunken bir de bu geceyi ekleme tanrı aşkı için," dedi. Bazı endişelerini daha şimdiden onunla pay-laşmak ihtiyaı içindeydi. "Yarın akşam ayrı odalarda yatma şansı-mız olacak inşallah, değil mi?" diye sorma cesaretini gösterdi so-nunda. Cevabını alabilmek için onun gözlerinin içine bakması çok doğru olmamıştı.

Silas'ın yüzünde gergin ve ciddi bir ifade vardı. "Korkarım baş-ka şansımız yok," dedi.

Colly'nin kalp atışlarında bir hızlanma başlamıştı. O anda yalnız başına olmayı istedi içten bir şekilde. Ellerini kurularak oturma odasına geçti. Ufak gece çantasının içinden otomobilinin anahtarla-rını çıkarttı. Silas kapının eşiğinde durmuş ona bakıyordu. Colly kapıya doğru ilerlediğinde geç adam ona yol vermek için çekilme-di. Ama Colly kararlı adımlarla ona doğru yürüyerek, "Sen de bir an önce yatıp iyi bir uyku eksen iyi olur. Çünkü yarın yatacağımız odada hiç olmazsa iki ayrı yatak yoksa, bir koltukta çok zor şartlar altında uyumak durumunda kalabilirsin."

Silas duyduklarına hiç aldırmamış gibiydi. "Yanılmıyorsam bir gece benim talep ve ısrarım

olmadan da benim yatağıma girmiştin," derken o meşhur tebessümünü takmıştı yine dudaklarına.

O gecenin söylediği gibi olmadığını nasıl olsa kendi de biliyor diye, Colly buna cevap verme gereği görmemiş gülüp geçmişti. Silas, onun çıkabilmesi için kapıdan çekildi. Ve kapıya doğru giderken," yarın seni iki gibi ararım," dedi Silas.

Genç kadın kapıdan çıkarken bu adamı bu kadar sevebilmesinin nedenlerini düşünüyordu...

Konu Başlığı: Ynt: Biri iş, biri eş peşinde - Jessica Steele
Gönderen: bianca üzerinde Mayıs 12, 2007, 12:27:39 ÖS

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Silas telefon ettiğinde saat ikiye beş vardı. Colly hazır bir durumda onu bekliyordu. Aslında hazır olması fiziki anlamda idi. Moral olarak hiçbir zaman böyle bir karşılaşmaya ve özellikle o gece yaşayacaklarına hazır olamazdı.

Silas onunla evlenirken ne kendini ne de Colly'yi değil işini ve bü-yükbabasının şantajı varan tehdidini dikkate almıştı. Ve bugün yaşlı adamın karşısına, o bilmese bile Silas'ın karısı olarak değil Şirketinin kurtarıcısı olarak çıkıyordu.

Silas oldukça günlük ve rahat bir kıyafet giymişti. Colly'nin hafta sonu için hazırladığı ufak çantayı ondan alarak arabaya ilerledi. "An-nem telefon ederek dün gece geçirdikleri çok hoş saatler için sana te-şekkür etti," dedi. Aslında Colly de merak ediyordu onların izlenimle-rini.

"Bizimkiler sana bayılmışlar."

"Güzel, ama onlardan aldığım izlenim o ki; sen kiminle evlenirsen evlen, onlar o kadını sevmeye kendilerini çoktan hazırlamışlardı." İçin-den Paula gibi bir kadına gerçek bir gelin olmanın ne kadar hoş olacağını düşünmeden edemedi.

Bir süre sessizce ilerlediler. Colly endişeleriyle baş başa kalmıştı. Bir süre sonra Silas, "Bakıyorum derin düşüncelere daldın," dedi.

"Bu işteki günahımı düşünüyordum. Ama herhalde sen de bu bera-berliğin, itiraf edemediğin yönünden oldukça rahatsızsındır..." Onun nasıl bir cevap vereceğini hiç düşünmeden söylemişti bunları.

"Bayan Livingstone, sana bir şey söyleyebilir miyim, seninle evli olmaktan giderek hoşlanmaya başladım..."

Silas'ın bu sözleri karşısında ağzı bir karış açık kalmıştı Colly'nin. Allahtan Silas'ın bakışları yolla meşguldü o anda. Bir anda bir mutlu-luk kaplamıştı içini. Ama bu çok kısa sürdü. İçindeki şeytan harekete geçmişti Colly'nin. Elbette hoşlanacaktı. Evlenerek annesi ve babasını mutlu etmiş, büyükbabasının bir kapisini yerine getirerek Şirketinin geleceğini kurtaran sertifikanın sahibi olmuş ve ayrı yaşanan bir evlilikle özgürlüğünü korurken, moral sorumluluklarını da yok mertebesine indirmişti.

Giderek gerginleştğini hissederek, büyükbaba ile karşılaşmalarının yakınlaştığı su sıralarda daha rahat olması gerektiği konusunda kendini uyardı. Değişik konularda konuşmanın daha iyi olacağını düşündü. "Dün Henry amca aradı beni."

"Ne o gazetelerde bir şey mi okumuş, yoksa sen mi söyledin?"

"Gazetelerde okumuş tabii. Güvenine de teşekkür ederim..."

"Peki nasıl karşıladı bu haberi."

"Son derece anlayışla karşıladı. İyi dileklerini söyledi.."Bir an dur-duktan sonra bir şeyi daha paylaşmak istedi Silas'la. "Kaldığım daire-nin büyükbabanın olduğunu, seyahatte olmadığını bazı günler senin de burada kaldığını söyledim."

"Bakıyorum seni de yalan söylemeye alıştırdım yavaş yavaş..."

"Tam olarak değil. Sen bana öyle söylemiştin..."

"Doğru. O zaman seni yalancı çıkartmamak için bundan böyle de zaman zaman orada kalmam gerekecek."

Colly ister istemez gülmüştü. Bu adam onu hiç istemediği anlarda bile onu güldürebiliyordu...

* * *

Büyükbaba Silas Livingstone da diğer Livingstone'ler gibi heybetli bir adamdı. Sağlarına iyice kır düşmüştü. Onları kapıda karşıladı. Colly'ye bir gece evvel Silas'ın anne ve babasının yaptığı gibi sarıl-mamıştı ama, torununa sarılırken ve hatta eve girinceye kadar genç kadının elini avucunda tutmuştu. Sıcak ve insanın kanını kaynatan bir ten temasıydı bu.

Kısık, genizden gelen bir sesi vardı. Kapıda ilk karşılaşmaları sıra-sında torununa bakarak, "Hayat arkadaşın bu mu?" derken bir küçüm-seme değil bir sevecenlik ve benimsemişlik vardı ifadesinde. Sonra genç kadına dönerek, "Söyle bakalım evlat," demişti. "Torunum olacak bu adam nasıl oldu da, benim sana mutluluklar dilememden önce seni nüfusuna geçirdi?"

Colly adamın sıcak yaklaşımından cesaret alarak ona gülümsemiş ve, "Bir an evvel bunu gerçekleştirmek istedik ve bazı nedenlerden ötürü bu töreni sessiz sedasız kendi aramızda yapmak zorunda kaldık. O günümüzde aramızda bulunamadığınız için sanırım bizi affedersin-niz..."

"Bu adamı affeder miyim bilmem, ama bu kadar sıcak gülümseme-si olan bir gelini ben bile affetmek zorundayım." Sonra onları içeri davet etti. "Gelin, bizim Gwen çayı hazır etmiştir bile."

Gwen onun emektar ev hizmetkarı idi. Çay tepsisini odaya o getir-mişti. Ama Colly kalkarak erkeklerin bardaklarını doldurdu ve önce büyükbabaya çayını verdi. Bu sırada yaşlı adam Colly'nin cenazesine katılmadığı için genç kadının anlayış göstermesini istemişti. "Bunun babaannesinin," Silas'ı göstermişti o sırada, "...toprağa verildiği tören-den sonra bu gibi sosyal ortamlara girmemeyi tercih ediyorum."

"Babamı tanıyor muydunuz?" Sorarken duygulandığı belliydi.

"şahsen tanımazdım babanı. Ama bizim sektörde onu tanımamak ayıptır. Önemli ve doldurulması zor bir yeri olduğunu biliyorum," de-miş ve babasının eserleriyle ilgili bazı örnekler vermişti.

Bu Colly'yi babasıyla gururlandırmasının ötesinde, çok rahat bir havaya sokmuştu.

Bu konuşmalardan sonra homurdanarak ayağa kalkmıştı yaşlı a-dam. "Sen beni dinlemeye daha fazla sabır gösterirsen, başka bir hafta sonu buraya gelmek istemezsin. İyisi mi odanıza çık da kendine gel. Ön taraftaki oda sizin..."

Evin bu kadar büyük olması nedeniyle ayrı odalarda olabilecekleri-ne dair ümitleri son bulmuştu genç kadının. Bu sırada Silas da ayağa kalkmıştı.. Colly'nin çantasını da alarak onun önüne geçip odalarına doğru yürümeye başladı. Odanın kapısı açıldığı anda Colly'nin ilk baktığı yer yataktı ve hiç olmazsa iki ayrı yatak bulacağını düşünüyör-du. Yanılmıştı. İki kişilik geniş bir yatak vardı.

Silas odaya girerek elindeki çantaları duvarın kenarına bırakırken, Colly kapının eşiğinden içeri girememişti. Aslında Colly kendisini bazı şeylere hazırlamıştı. Bunların arasında büyükbabanın evinde geçireceği bu gece de vardı. Ama gerçeklerle karşılaştığı şu anda bu odadan içeri giremiyordu.

Onu kapıda donmuş bir şekilde görünce Silas, "Ne var bir şey mi oldu," diye sordu genç kadına.

"Yok bir şey," dedi Colly. Gözü köşedeki koltuktaydı. Silas kapıyı kapattı. Hiç de böyle bir şeyi beklemediği bir sırada onun elinin omzu-na atıldığını hissettiği anda Colly bir anda sıçramıştı.

"Bir şey yok gibi değildi tepkin."

Colly hafif bir omuz hareketiyle onun kolunu omzundan düşürdü. Ama bu hareketle istediği sonucu alabileceğini ve Silas'a geri adım attırabileceğini düşünüyorsa genç kadın yanlış yapıyordu.

"Bana bak," dedi Silas. "Burada herkes bizi evli olarak biliyor. Ama şunu da bil ki ne kadar güzel ve arzulanan bir kadın olursan ol, sen istemediğin sürece, seni bana çok uzun süreyle bağlayacak her türlü girişimden uzak olacağım..."

Silas'ın bu ifadesinde, eğer Colly isterse her şeyin olabileceği iması da vardı. Yani gelişmelerin şeklini çizecek olan Colly olacaktı, Silas değil. Bu konuda Colly birçok şey söyleyebilirdi. Ama sadece, "Ta-mam," demekle yetindi.

"Bir şeyin de farkında olmadığımı sanma, sen bir evliliğin doğal sonucu olan bir beraberliğin karşısındasın."

"Keser misin Silas Livingstone, ne bugün, ne de ileride..." Silas'ın yamuk tebessümü belirmişti yine dudaklarında. Aslında hiç de mantıklı olmayan bir tartışma içinde olduklarının Colly de farkındaydı. "Şimdi bu konudaki görüşlerimiz de belirginleşti o zaman," diyerek bu konuyu kapattıklarını gösterdi.

Silas, "Doğrudur," diyerek onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Bu hareketi bu tür öpüşmelerin aralarında normal kabul edilmesi gerek-tiğini gösterir gibiydi. "Her hangi bir isteğin olursa bana seslen. Ben biraz büyükbabamla sohbet etmeye iniyorum. Hazır olunca sen de iner-sin."

Colly çantasını açıp içindekileri çıkartırken, Silas ile olan konuşmalarını düşündü. Aslında artık rahatlaması gerekiyordu. Ama her nedense içinden bir ses, bu konuşmalarının icaplarının hayat boyu nedense içinden bir ses, bu konuşmalarının icaplarının hayat boyu de-vam etmeyeceğini söylüyordu.

Aşağıya indiğinde Silas büyükbabasıyla havadan sudan konuşu-yordu. Bu arada yaşlı adam, "Herhalde bir süredir babaannenle benim şehirdeki daireye bakma fırsatını bulamamışsınızdır," diyordu.

Silas cevapladı büyükbabasını. "Yoo, oraya uğruyoruz arada bir. Üstelik Colly sık sık orada oluyor."

Yemek odasından salona geçtiklerinde Colly, bu geceden hiç bek-lemmediği kadar büyük bir zevk aldığını fark etti. Bu arada konuşmalar sırasında büyükbabanın akşamları saat on buçukta yattığını öğrenmişti. Saatin onu geçtiğini fark edince, dede torun Livingstone'lerden izin istedi. Silas kendisinin daha sonra odaya çıkacağını söylemişti. Bu, her halde hazırlanarak yatağa girmesi için ona verdiği bir fırsattı.

"O zaman size iyi geceler diliyorum," diyerek odadan çıkarken iki erkek de ayağa kalkarak onu uğurlamışlardı.

Silas'la beraber bir gece geçirecekleri odaya girdiğinde içinde tuhaf bir duygu vardı. O akşamüstü yaptıkları konuşma onu elbette rahatlat-malıydı. Ama çok zaman evdeki hesap pazara uymazdı...

Duş alıp geceliğini giydi. Yatağa girmeden önce köşedeki koltuğa alıcı gözle baktı. Pek rahat bir şeye benzemiyordu. Odanın ışıklarını kapatmadan önce gidip banyonun ışığını yaktı ve kapısını aralık bıraktı. Böylece Silas ışığı açmadan Önünü görebilecekti.

Biraz sonra odanın kapısının yavaşça açıldığını duydu. Silas gel-mişti. Colly gözlerini kapadı. Adamin çok sessiz ve dikkatli hareket etmesi, onu uyandırmamak için özen gösterdiğini belli ediyordu. Ban-yoya girip çıktıktan sonra adımlarının yatağa doğru değil, köşedeki koltuğa doğru ilerlediğini hissetti. Koltuktan çıkan ses, genç adamın kocaman vücudunu oraya alıştırma-ya çalıştığını gösteriyordu. Yaşa-mında bir gece de uyumasa ne olacaktı sanki. Ertesi gün biraz sırt ağrısı çeker, o da bir iki günde geçer giderdi. Şeytan azapta gerek, diye dü-şündü.

Aradan bir belki de iki saat geçmiş olmasına karşın Colly uyuma numarasını devam ettiriyordu. Koltuktan sık sık gelen ses de Silas'ın bir türlü rahat bir pozisyona kavuşamadığını gösteriyordu. Colly içinde yavaş yavaş bir acıma duygusunun oluşmaya başladığını hissediyordu.

Bu adamın Şirketini kurtarmak için gösterdiği içten gayretin bu şekilde cezalandırılması hak değildi.

Bu iş böyle olmayacaktı. Sonunda yatağının içinde doğruldu Colly. "Yastığını üzerindeki örtüyü al da gel. Yatağın içine girmeden ve ayakların baş ucuna doğru yat bakalım buraya," dedi.

Silas bunu bekler bir çabuklukla koltuktan zorla doğruldu. Yastığını ve yatak örtüsünü kolunun altına sıkıştırıp Colly'nin yattığı yatağa doğru yaklaştı. "Bu gece için kendime bir pijama almıştım istersen onu da giyebilirim," dedi.

"İster pijama giy, istersen çelik bir zırh, yine de ters ve yatağın dışında yatacaksın." Genç adamın kahkahasını duyunca gülmekten alıkoymadı kendini. Aslında bu gülmesi hiç de iyi olmamış, bir anda hava-yı ısıtmıştı ve genç adam bundan yararlanmak isteyebilirdi. Gülmesini bastırdı.

Silas'm ağırlığı ile yatağın ezildiğini hissetti Colly. Genç adam bacakları yatağın başucuna gelecek şekilde yatağa uzanmıştı. Onun uyu-yup uyuyamadığını bilmiyordu ama genç kadının gözüne uyku girmi-yordu. Silas ona bu kadar yakinken ve onun sıcaklığını hissederken kuzu kuzu uyuması ne mümkündü.

Sabaha doğru onun da yataktan kalktığını hissetti. Ya çok erken kalkma huyu vardı, ya da o da uyuyamamıştı. Banyoya gidip duşunu aldığına göre, gün genç adam için başlamıştı.

Gözlerini kapadı ve derin bir uykuya daldığını sandı. Ama içinden bir şeyler onu dürtünce uykusu çabuk son bulmuşu. İlk defa misafir olduğu bir evin günlük yaşantısını aksatmaya hakkı yoktu ve büyükbaş-ba saat on buçukta yatma alışkanlığında olduğuna ve yatağında onu tahrik edici bir unsur olmadığına göre, kahvaltı erken ediliyor olabilirdi bu evde.

Yataktan doğrulup etrafına bakınca rahatladı. Silas görünürlerde olmadığına göre giyinip aşağıya inmiş olmalıydı. Yataktan kalkarak duş almak üzere banyoya yöneldi. Bu sırada buradan ne zaman gideceklerini düşünüyordu. Banyonun kapısını açtığında karşılaştığı manzara akıllara durgunluk vericiydi. Çoktan duştan çıkmış olduğunu düşün-düğü Silas çırpılıp ayakta duruyordu. Bu inandırıcı değildi. Colly saatlerce uyuduğunu sandığı bir sırada, sadece beş on dakika dalmış olabilir miydi? Olmuştu işte... Ve Colly bir an önce kapıyı kapatıp oradan uzaklaşmak yerine donmuş bir şekilde genç adamın çıplaklığına bakıyordu... Genç adam aslında hafif yan durmuş bir şekilde aynanın karşısına daydı ve traşını bitirmek üzere olduğu anlaşıyordu. Kapısının açıldığını duyduğundan beri Silas da kadına bakar olmuştu. Sonunda Colly kapıyı iterek iki üç adım geri attı. Şimdi ne yapacaktı. Bir an yatağa dönüp örtünün altında saklanmayı düşündü. Ama bütün gün orada kalacak hali yoktu. Odanın ortasında ne yapacağını bilemeden duruyordu. O sırada banyonun kapısının açılarak genç adamın onun arkasında durduğunu hissetti. "İşler giderek içinden çıkılmaz bir hale geliyor..." diyebilirdi. Aslında normal bir evlilikte bu sahneler normalken, onların bu garip evliliklerinde her şey gibi bu sahne de anormaldi.

"Ne o, o kadar korkunç, ya da kötü müydü gördüklerin..." Adam hala işin gırgırındaydı. Oysa Colly komik bir şey göremiyordu.

"Senin hala orada olduğunu bilemezdim" dedi. Bu sırada genç adam ona arkadan sarılmıştı. Kollarına baktığında üzerinde sabahlık olduğunu görerek biraz olsun rahatladı. "Senin duş alıp aşağıya indiğini düşünmüştüm..."

"Biliyorum," dedi Silas suçu üstüne alarak. "Son baktığımda sen mışıl mışıl uyuyordun. İhtiyatsızlık eden bendim. Kapıyı kilitleyebilirdim. Senin bu kadar çabuk uyanacağını düşünmedim."

"Tamam tamam, zararı yok," dedi Colly.

Genç adam hala ona sarılmış bir şekilde dururken, Colly onun vücut sıcaklığını vücudunda duymaya başlamıştı. Üzerindeki incecik geceliği düşününce bunun normal olduğunu fark etti. Üstelik üzerindeki sabahlık da incecik ipek bir sabahlıktı.

Ondan uzaklaşmak için hareket etti. Ama genç adamın kolları onu bırakmamıştı. Doğrusu Colly de orada öylece durmayı tercih ediyordu. Kısa bir süre sonra Londra'ya dönecekler ve Colly böyle sahnelere hasret kalacaktı. Bu anın zevkinden yararlanmalıydı.

"Hem annem babamla, hem de büyükbabamla olduğun saatlerde gerçekten mükemmel bir

performans gösterdin Colly, Teşekkürler. Birazdan buradan gidip bu hafta sonunu noktalayacağız."

Keşke biraz daha uzun sürseydi bu hafta sonu. Onu genç adam mı kendine doğru çekmişti, yoksa o mu içgüdüsel bir şekilde ona yaklaşmıştı bilemiyordu ama artık vücutları birbirine yapışmıştı.

"İyi hafta sonu geçirdiğin kadınlara aynı şeyleri mi söylersin...?"

"Elbette hayır. Sen çok özelsin." Genç kadın kendine doğru çeşirmişti o sırada. Hiç bitmeyecek kadar uzun bir süre gözleri birbirine kilitlenmişti. Colly genç adamın onu yavaş yavaş kendine doğru çektiğini hissetti. Direnmeli miydi...? Hayır onu seviyordu. Seven insanların direnmeye dirençleri olamazdı.

Ve en sonunda dudakları ateşli bir öpücükle birleşti. Bu daha öncekileri olan Öpücükler gibi yumuşak ve kısa değildi. Birbirlerinden ayrıldıkları sırada her ikisinin de bu yakınlıktan çok etkilendikleri belliydi. "İyi günler Silas," dedi Colly.

"İyi günler," diye cevap verdi genç adam ona. Sadece yeni bir gün değil, yeni bir yaşam başlar gibi hissetmişti Colly, "Dudaklarınız çok tatlı Bay Livingstone, dedi Colly gülerek.

"İstediğiniz zaman kullanabilirsiniz Sayın Bayan..."

Colly bu izni bekler gibi kollarını genç adamın boynuna dolayarak ayaklarının ucunda onun dudaklarına ulaşmıştı. Birbirlerinden ayrıldıkları sırada ikisi de soluksuz kalmıştı. "Ben," dedi Colly. Ama arkasını getiremedi. Çünkü arkası seni seviyorum olacaktı ki bu da söylenecek şey değildi.

"Sen," diye onu cümlesini bitirmeye zorladı Silas onu.

"Ben... Ben sanıyorum ki oldukça şaşkınlaşmış durumdayım..."

"Bir daha öpüşmenin buna bir faydası olur mu acaba?"

Şaka ediyor olmalıydı. Genç kadının bu şaşkınlığına neden olan bu Öpüşmelerdi zaten. Çivi çiviye söker diye düşünüyor olmalıydı...

"Beni bu konuda fazla arsız biri olarak düşünmeni istemem."

Ama bu sözler genç adamı durdurmamıştı. Öpüşmeleri devam etti ve her biri bir diğerinden daha derin ve tahrik edici olmaya başlamıştı. Bir süre sonra genç adamın ağzının ıslaklığını incecek geceliğinin üzerinden göğüs uçlarında hissetti Colly. Eli geceliğinin altından çıplak bacaklarına sonra da bacak arasına doğru yönelmişti. Bu sıcak ıslaklığın bir anda bacaklarından sızmaya başladığını hissetti Colly. Bayılmak üzereydi. Colly de neresine gelirse gelsin onu öpmeye ve "Silas... Silas..." diye inlemeye başlamıştı.

Silas, genç kadının üzerinde yarı beline kadar inen geceliği gösterecek , "Buna ihtiyacımız yok galiba," dedi. Onun sesi de boşuktu.

"Hayır... Şey ...Evet."* Aslında ne dediğini, ne demek istediğini Colly de bilemiyordu. Ama genç adamın karşısında, hatta her hangi bir erkeğin karşısında tamamen çıplak kalmak çok yeni ve garip bir duyuydu onun için.

"Duş alman bitmiş miydi," deyip ondan uzaklaşan kadının sesini artık kendi de tanıyamaz olmuştu. Sonra Silas'ın boynuna sarılarak, bu utangaçlığının o güne kadar hiçbir erkeğin onu böyle çıplak görmediği için olduğunu söylemek geçmişti içinden. Ama artık gırtlığından nefes geçmiyordu ki, bir ses geçsin...

* * *

Londra'ya dönüş yolunda her ikisi de son derece sessizdi. Colly de, Silas da düşünecek bir dolu şeyleri olan insanların dalgınlığı içindeydi. Silas'ın işten başka bir şey düşünmediğinden emindi Colly. Bu kadar dalgın bir şekilde onu düşünecek hali yoktu ya... Colly'nin, "Hayır, yapamam..." demesinden sonra rahat bırakmıştı genç kadını. Evet, çok ateşli dakikalar geçirmişlerdi ama Colly'nin ilk ciddiye yakın itirazını hemen kabullenmişti Silas. Aslında belki de buna memnun olmalıydı Colly. Demek ki Silas evliliği bahane ederek ilişkilerinin daha ilerlemesine zorlamayacaktı onu. Zaten sevişmek onların anlaşmalarında

olmayan bir evlilik etkinliği idi.

Arabadaki sessizliğe genç adamın, "İyi misin?" diye sorması son vermişti.

Elbette ki iyi değildi. "Neden olmayayım ki?" diye yalan söyledi. Yan gözle ona baktığında ciddi halini koruduğunu fark etti.

"Kabahatin yarısını sen alırsan, diğer yarısını da ben alırım."

"Bütün yapabileceğin bu mu...?" Silas*dan bir cevap gelmeyince, "Bu konuyu hiç konuşmasak daha iyi olacak," dedi.

Yine sessizlik hakim olmuştı arabaya. Colly, bu kadar olaydan sonra nasıl olup da aşığıya indiğinde büyükbaba karşısında doğal kala-bildiğine şaşıyordu hala. En az iki üç saat, hiçbir şey olmamış gibi sohbet edebilmişti iki adamla.

Yemekten hemen sonra yola çıkmaya hazırlanmışlardı. Büyükbaba geldikleri zaman yaptığı gibi onları yine arabaya kadar götürmüştü. Ama bu sefer farklı olarak Colly'yi öpmüş ve "Seni tanımaktan mem-nun oldum kızım, ama arayı açmadan bu ihtiyarı ziyaret etmeyi unut-mazsınız dilerim..."

Eğer bu sadece Colly'ye kalsaydı buraya adım atmazdı bir daha. Bütün kadınlık hisleri ayağa kalktığı anda Silas onun ilk itirazını değer-lendirmiş ve onu yarı yolda bırakıvermişti.

Colly'nin kaldığı apartmanın önüne geldiklerinde, Silas kendisiyle büyükbabaya gittiği için teşekkür etti genç kadına ve arabadan inerek "Çantayı getireyim," dedi.

Colly bu adamla, bu açıklıkta olduğu bir sırada bir çatı altında yalnız kalmayı göze alamazdı. "Hayır, ağır bir şey değil ben götürürüm, diye çantayı onun elinden almış ve apartmanın merdivenlerini çıkmaya baş-lamıştı.

O gece yatağa girerken duyguları hala zirvedeydi genç kadının. Ve tabii uykusuz zor bir gece geçirdi.

Sabahleyin kalktığında, kendisi istese bile evliliklerinin normal bir hale dönüşmesinin mümkün olmadığını görüyordu. Silas bunu isteme-diğine göre, onun sevgi ve isteğinin hiçbir anlamı yoktu. O zaman bu evliliğin devamının da bir anlamı yoktu. Evet, bu konuda kendisinin yapabileceği bir şey yoktu ama ayrılık onun için tek kurtuluş yoluydu.

Boşanmaya gelince bu Livingstone'yi, Kit'in ellerine bırakmak olacağına göre buna da imkan yoktu. Colly, Silas'a bunu yapamazdı. Keşke bu adamı hiç görmemiş ve sevmemiş olsaydı. Ama bu fikri de beğenmedi. Onu tanımak bile çok hoştu.

Sıkıcı bir günün akşamüstünde Rupert Thomas telefon etmişti. An-laşılan zor bir gün geçiren sadece kendisi değildi. Rupert'in sesi de felaket çıkıyordu. "Bu akşam bir işin var mı?" diye sordu.

"Özel bir işim yok," dedi Colly.

"Bu akşam beraber yiyelim mi?"

Aslında bundan önce birçok kez onunla akşam yemeğe çıkmıştı ve özel bir sıkıntısı olmadığı zamanlarda iyi de vakit geçerdi bu adamla. "Bu yemek için özel bir nedenin, sıkıntın falan mı var?"

"Bu Averil Dennis kaltağı var ya bana pasaportumu verdi."

"Üzüldüm Rupert," dedi Colly. Rupert ondan sonraki üç beş dakika içinde yüzlerce günahını saymıştı kadıncağızın.

"Biraz içimi dökmek için yanımda bir dosta ihtiyacım var, haydi gel yemeği beraber yiyelim." Colly, nasıl olsa ertesi gün onu göreceğini söylemeye niyetlendi ama vazgeçti. Adamcağız ondan bir şey rica ediyordu ve bu akşam bir işinin olmadığını da onun ağzından duymuştu. "Elbette beraber yeriz," dedi ilk baştaki tereddüdünü unutturmak için "Nereye gidiyoruz," diye sordu.

"Averil'in bana öğrettiği bir yer var oraya gideriz. Ben saat yedide seni alırım,"* dedi.

"Hazır olurum" dedi Colly. Rupert'in orayı seçmesinin iki nedeni olabilirdi. Averil oradaysa ya ona poz yaparak sanki tanımaz gibi dav-ranacaktı, ya da yeni sevgilisiymiş gibi Colly'yi tanıtacaktı ona.

Ama Colly buna aldırılmazdı eski bir arkadaştı Rupert onun için. İ-çinde kötülük olmayan, ancak kırk yaşında olmasına karşın elli yaşında gösteren bir dost.

Rupert tam zamanında gelmişti. Bütün derdi gücü Averil idi. Belli ki Colly'nin, Silas'la evliliği konusunda gazetelerde bir habere rastla-mamıştı. Ama o sırada Colly'nin tek derdi nereye gittikleriydi. Çünkü gittikleri yollara bakılırsa bu yol Silas'ın evlenme teklif ettiği otele giden yoldu. Bu fikir bir anda Colly'yi rahatsız etmişti. Ama Londra' da sayısız lokanta vardı. Silas her gece bu otelin lokantasında yemek yiyecek değildi ya...

Salona girdiklerinde her ikisinin de gözleri; bir yakını arar, ya da bir yakının varlığından çekinir şekilde salonda gezinmişti. Colly burada yemek istemezdi. Şöyle ya da böyle burası onun ve Silas'ın yeri. Genç adam ona burada evlenme teklif etmişti.

Rupert, Colly'nin büyük bir kısmını kaçırdığı birçok şey anlatıyor-du Averil'le son görüşmeleri konusunda. "Ben de ona dedim ki..." Bu sırada lokantanın kapısında beliren uzun boylu adamın Silas olmaması Colly'yi az da olsa rahatlatmıştı. "Sonra onu alıp evine bıraktım..." Allahtan arada bir Colly'nin ne düşündüğünü sormuyordu. "Tutturdu bunu maksatlı yaptın diye..."

Yemek bu minval üzerinde gidiyordu. Bir ara onun "Tamam mı...?" diye sorduğunu fark etti. İnşallah yemeğinin bitip bitmediğini soruyordur diye, "Şahane bir yemekti Rupert çok teşekkür ederim," dedi.

"İstersen ön salonda birer kahve içelim demesinden pot kırıcı bir şey söylemediğini fark ederek rahat etti Colly. Ön salon Silas'la kahve içtiği yerd. Rupert oraya doğru ilerlerken buranın Silas'la kahve içtik-leri yer olduğunu gördü. Bir an evvel eve gitme ihtiyacı doğmuştu için-de.

Salona girdikleri anda Silas'la göz göze geldi Colly. Çok hoş bir sarışın vardı yanında. Silas'ın bakışları da Colly'den hemen sonra Rupert'e dönmüştü. Hiç de hoşnut olmamış bir ifade sezmişti Colly, genç adamın bakışlarında.

"Buradan çıkalım," dedi Rupert'e dönerek ve o daha bir şey söyle-medene kapıya yöneldi. Otomobilin yanına geldiklerinde bir açıklama yapması gerektiğini fark etti. "Hiç karşılaşmak istemediğim biri vardı orada, kusura bakma," dedi Rupert'e. Aslında karşılaşmak istemediği Silas mıydı, yoksa onun bir kadınla olması mıydı, bu soruyu sormak istemiyordu kendine.

Colly evinin önüne gelince bir kahve için Rupert'i eve çağırması gerektiğini hissetti. Ama onu daha fazla çecek hali yoktu. Yemeğe bir kez daha teşekkür ederek uğurladı adamı.

Colly'nin gözünün önünden Silas'ın o kadınla beraber hali bir tür-lü gitmiyordu. Acaba ona da evlilik mi teklif ediyordu...?

Bir duş alıp yatmaya hazırlanırken telefonu çalmaya başlamıştı. Açıp açmamakta bir süre tereddüt etti. Açmaması ona bir şey kazan-dırmayacak aksine belki de sabaha kadar bu telefonu edenin Silas olup olmadığını merak edecekti.

Telefonu açtığında karşıdan gelen ses Silas'ın sesiydi. "Evlilik ye-minine hala sadık mısın?" deyi vermişti hiç düşünmeden Colly. Ve son-ra da pişman olmuştu elbette. Bu ancak kıskanan bir kadının tepkisi olabilirdi.

"Yarın akşam seninle yemek yiyebilir miyiz, diye aradım seni," demişti Silas. İşte o anda çılgına dönmüştü Colly. Daha yarım saat önce bir sarışınla bir otel salonunda gördüğü bu adam nasıl olur da ondan bir akşam sonrası için bir yemek randevusu isteyebilirdi. Belki de o kadın birkaç metre ötede onun telefon konuşmasının bitmesini bile bekliyor olabilirdi.

"Akşam yemeği mi," diye bağırırcasına sormuştu Colly. "Ben sen-den boşanmanın yollarını ararken bu teklifin pek yersiz kaçtı," diyerek telefonu hırsıyla genç adamın yüzüne kapatmıştı Colly... Ve çıkırıkları tutması için artık hiçbir neden de kalmamıştı...

DOKUZUNCU BÖLÜM

Colly, önce bu yaptığından utandı. Silas'a karşı bunu nasıl yapabilmmişti. Ona bu kadar kızdığını hiç hatırlamıyordu. Silas'la karşılaştığı andan bu yanar, kendine yakışmayan sayısız şey yapmıştı.

Babasının hiç beklenmedik ölümü ve ondan sonra başına gelenlerin de bu hareketlerinde bir rolü olabilirdi elbet. Babasının beklenmedik ölümünün acısını bile çekmeye vakti olmamıştı. Çaresi hiç olmayan derdi de Silas denen bu adama aşık olmasıydı.

Acaba Silas neden onunla yemeğe çıkmak istemiş olabilirdi. Boşanma lafını etmesi her halde genç adamı paniğe uğratmıştı.

Bu sırada kapısını çalındığını duydu. Bu Silas olabilirdi, ya da bir komşu. Her kim olursa olsun açmayacaktı kapısını. Bu halde iken hiç kimseyle konuşamaz, kimseye görünemezdi. Ağlamaktan gözleri şişmişti. Üstelik yatmaya hazırlanırken misafir ağırlayamazdı.

Ama kapısının kilidinin açıldığını ve birisinin eve girdiğini duydu. Bunu da durduramazdı ya...Silas oturma odasına girmişti bile. Arkasını dönüp, "Bu evin kullanımını bana verdiği göre, benim arzum olmadan bu eve giremezsin," dedi.

"Konuşmamız gerekiyor..."Silas onun önüne geçerek parmağıyla çenesini kaldırıp yüzüne baktı. "Ağlamışsın sen..."

"Ne olmuş yani ağlamışsam?"

Yeni hatırlamış gibi sordu. "Yemek yediğin o adam kimdi?"

"Rupert'ti ne olacak?"

"Şu senin galerinin sahibi olan adam mı?"

"Bak Silas görüyorsun yatmak üzereydim. Ve..."

"Giyinmeni bekleyebilirim."

Hiç olmazsa bu incecik gecelikten onun izni ile kurtulmak Colly'ye az da olsa güven vermişti. "Demek mutlaka konuşacağız." Evet, genç adamın mutlaka konuşmak istediği bakışlarından anlaşılıyordu. Ama ona cevap vermek yerine kendisi bir soru sormuştu, hem de son derece sakın ve sıcak bir sesle. "Neden ağladın?"

Colly omuz silkti. "Birden çok nedeni var."

"Bunlardan biri de ben olabilir miyim?"

"Belki de tetikçisi oldun." Ama bunu kabul etmiş olmasından hoşlanmamıştı. "O kadar çok şey birden bire omuzlarıma bindi ki babam için yas bile tutamadım."

"Bak Colly işler kontrolümüzden çıktı ve seninle açık açık konuşmamız gerekiyor."

Colly konuşulacak konunun ne olduğunu bilmeden bu konuşmadan kurtulmak istiyordu. "Saat onbir oldu ve ben yarın..." "Yarın galeriye gitmeyiverirsin." "Uzun mu süreceksin bu konuşmamız?"

"Ne zaman biterse..." Belli ki genç adam gerekirse sabaha kadar konuşmaya hazır. "O adamla neden yemeğe çıktın bu akşam?"

Colly bu tür hesap vermeye hiç de hazır değildi, ama Silas'dan bir an önce kurtulmak için onu tatmin eden bir cevap vermesi gerektiğinin de bilincindeydi. "Kız arkadaşından ayrılmış. Benimle dertleşmek istedi...Seni yemek salonunda görmemişim."

"Yemek yememiştik. Ben sadece bir sandviç yemiştim. O da otele gitmeden önce."

"İyi de o sarışını aç mı bırakmıştın?"

Silas bir şeyler anlar gibi olmuştu. "Yoksa kıskandın mı onu?"

"Pıhh. Senin kağıt üzerinde karın olabilirim. Ama neye hakkım olup neye olmadığını bilen bir insanım ben." Kimdi acaba o sarışın kadın. Bunu tabii ki Silas'a soramazdı. Ve de gecenin bu saatinde onunla yatakta olmak yerine burada olmasının nedeni ne olabilirdi.

"Tam seni arayacağım sırada Naomi arayarak bazı dertleri olduğunu ve benimle konuşmak istediğini söyledi. Sıkıntısı da..."

"Bak Silas o kadının sıkıntısının ne olduğu beni zerre kadar ilgi-lendirmez." Naomi ismini hafızasının bir yanına yazmıştı ve kadının derdinin ne olduğu aslında onu ciddi şekilde ilgilendiriyordu. "Ko-nuşmak istediğin nedir, sadede gelelim."

Silas nerden başlayacağını bilemeyen bir haldeydi. "Öncelikle şunu bil ki konuşacaklarımızda boşanma ile ilgili bir paragraf yok."

Colly zaten kendisinin de bunu konuşma hakkının olmadığını biliyordu. Bir kızgınlık sonucu yanlış bir ifade idi bu... "Bu konuda hatalı olduğum biliyorum. Bir anda gösterilmiş maksadını aşan bir ifade idi o." Evli olmaları Silas'ın bir kadınla akşam yemeğine çıkmasını engelleyecek bir şey değildi. İkisi de bu konuda serbestti-ler. "Bu evliliğin Şirketi kurtarmak için yapıldığını bile bile senin üçüncü şahıslarla ilişkilerine de karışmam zaten."

"Şirketin kurtulmasıyla ilgisi yok bugünkü durumun ve konuşa-caklarımızın. Ben evliliğimizle ilgili olarak konuşmak istiyorum."

Evlilik... Onların evliliği... Biraz önce, işler kontrolümüzden çıktı derken, ne demek istemiş olabilir diye sordu.

Genç adamın dudaklarında o gülümseme kıvrımı belirmişti yine. "Hiç de planladığım gibi gitmedi işler... İlk başında her şey son derece mantıklı görünüyordu bana. Değişik nedenlerle sen bir iş, bense bir eş peşindeydim. İlk bakışta ikimiz de istediğimizi elde edecektik. Ama gelişmeler böyle olmadı."

Genç kadın onun, Tony'ye açık verdiğinden bahsedileceğini an-layarak sıkılmaya başlamıştı. "Sonuçta bugün içinde bulunduğum duygular işin başında aklımın köşesinden geçmezdi." Elini uzatarak genç kadının elini tuttu. "Colly ben işinden başka şeye önem ver-meyen işkolik bir iş adamıyım." Colly bunu biliyordu ama anne ve babasıyla yedikleri yemek ve büyükbabayı ziyaret ettikleri hafta sonu, onun ailesine de en az işine düşkün olduğu kadar düşkün ol-duğunu göstermişti Colly'ye. "Ama sana bir iş evliliği teklif ettiğim ilk gün bile, sana karşı bir ilgi duyduğumu hissettim..."

"İlgi...? Bana karşı bir ilgi duymak...?" Colly şaşırmıştı.

"Ama böyle bir şey olamayacağını düşünmekte gecikmedim." Tamam, şimdi oldu diye düşündü Colly. Fakat Silas devam ediyordu. "Senin bir başkasıyla yemeğe çıkman beni rahatsız edince, yine bunun sana duyabileceğim bir ilgiden olamayacağını düşün-düm." Genç kadının elini biraz da okşar gibi sıkıyordu Silas. bakışla-rını, Colly'nin yeşil gözlerinden ayırmadan konuşuyordu. "Aslında hastanede seni başucumda gördüğümde aklımı başıma almam gere-kirdi. Sonra seni eve bana bakmaya çağırmak zorunda kaldım. Ama pek de zorunda değildim. Onlarca seçenekten biri ama her nedense birincisi olmuştun. Tony Andrews'la konuşmandan sonra yıldızımın dönmeye başladığını hissettim. Annem babamla olan ilişkin, büyük-babada geçirdiğimiz hafta sonu, aklımda hiçbir soru işaretinin kal-madığı günler olmuştu... Artık bir şeyden emindim seni seviyordum, sana aşıkтым..."

Bu an Colly'nin kendini bayılmak üzere olduğunu hissettiği an-ıdı. "Silas..." diye bir çığlık çıkmıştı taaa içinden.

"Hemen sana gelip bunu söylemeye ve eğer gerekirse senin bu fikre alışman için sana bir zaman vermeye karar verdim. O anda Naomi'nin telefonu geldi. Yardıma ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Naomi benim yıllardan beri ilgilendiğim, bir anlamda sorumluluk duyduğum, yalnız bırakmamam gereken bir kadın olduğu için, o-nunla sadece bir kahve içecek vaktim olduğunu söyleyerek müste-rek evimize en yakın olan otelde buluştuk. Onu kıramazdım, yılların beraberliği vardı..."

Colly, bir anda bütün hayallerinin yıkıldığını hisseder gibi oldu. "Madem yıllardır beraberliğin olan ve yalnız bırakamayacağın bir kadın var, o zaman bana olan aşkına rağmen onu tercih ettiğini söy-lemeye mi geldin buraya kadar...?"

"İkinizin arasında bir tercih yapmam söz konusu olamaz Colly. O benim için her zaman var

olacaktır..." Colly bir anda sert bir hareketle elini çekmişti genç adamın avucundan. "Onunla senin de çok iyi geçineceğine inanıyorum. O bizim ailemizin ilk gelinidir ve Kit'in karısı olarak yıllardır eziyet çeker... Ne o neden gözlerin yaşardı... Naomi, Kit hariç tüm Livingstone ailesinin gözbebeğidir. Ama kabul edersen artık bu gözbebeklik özelliğini seninle paylaşmak zorunda kalacak. Ve o da bunu büyük bir özveri ile kabul etmeye hazır. Bu akşam benden telefon bekliyor. Ona Livingstone Ailesine yeni ve gerçek bir gelin daha geldiği haberini verebilir miyim...? Ve şunu bil ki; eğer karım olmayı bütün zor ve hoş yanılarıyla kabul edersen beni dünyanın en mutlu erkeği yaparsın. Ben de seni yaşam boyu mutlu etmek için elimden geleni yaparım..."

Colly'nin konuşacak hali yoktu. Gözlerinden dökülen bir çift mutluluk yaşı her şeyi söyler gibiydi. Silas gözyaşlarını silerken, "Silas Livingstone seni deli gibi seviyorum..." dedi. Haydi Naomi'yi de fazla merakta bırakmadan buradan onu ara ve birkaç gün kendisiyle görüşemeyeceğini, onu ailemizin ilk gelini olarak benim de daima eller üzerinde tutacağımı söyle. O sırada ben de şu geceliğimi bir değişeyim...

SON